

**Het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat
bij de mensen**

Het Boek van de Hemel

Deel 26

Oproep aan de mensen om terug te keren
naar de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen zijn

Luisa Piccarreta

De kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Het Boek van de Hemel

Deel 26

7 april 1928 – 20 september 1929

Deze teksten zijn de vertaling van
het originele Italiaanse Manuscript

Wij wachten op de officiële vertaling van het Vaticaan

Voor privégebruik

Studieversie

SG - De Goddelijke Wil - Lumen Luminis

<https://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz>

26-1-7 april 1929 – Kussen in de zon. Uitstapje in de tuin. Rivaliteit tussen de wind en de zon. Feest van de hele Schepping. Overeenstemming en onenigheid. De nieuwe Eva.

(1) Mijn arme geest keert altijd terug naar het centrum van de Goddelijke Wil. Ik heb het gevoel dat ik niet in staat ben:

- om zijn oneindige Zee niet over te steken en
- om er niet steeds dieper in te duiken,
om alleen Hem te zien, te horen en aan te raken.

O, aanbiddelijke Wil, verhef uw gigantische golven tot in de hemelse regionen en breng de kleine balling, de pasgeborene van uw Wil op aarde, naar uw Wil in de Hemel.

O! Ik smEEK U, heb medelijden met mijn kleinheid en volbreng uw laatste daad op aarde aan mij, om uw voortdurende Daad in de Hemel te hervatten.

(2) Ik schrijf dus alleen uit gehoorzaamheid en met de grootste tegenzin.

Na meer dan veertig jaar, zonder mijn kamer te verlaten, wilden ze mij in een rolstoel naar de tuin brengen.

Toen ik naar buiten ging, stond **de zon** op mij te wachten om me met haar stralen te omhullen. Het was alsof zij de eerste wilde zijn om mij te begroeten en mij een kus van licht te geven.

Ik wilde haar hetzelfde teruggeven door haar mijn kus te sturen. En ik vroeg de kleine meisjes en zusters die me vergezelden, om hun kus naar de zon te sturen, en daarin de Goddelijke Wil te kussen, die als een koning gehuld is in Licht. Ze hebben haar allemaal gekust.

Wie kan mijn emotie beschrijven toen ik, na zovele jaren, tegenover deze zon stond, die mijn lieve Jezus gebruikt had om mij zoveel vergelijkingen en beelden van zijn aanbiddelijke Wil te geven! Ik voelde me niet alleen gehuld in haar licht, maar ook in haar warmte.

De wind, die met de zon wilde wedijveren, omhelsde me met zijn

lichte bries, om de warme kussen van de zon te verkoelen.

Ik had het gevoel dat ze nooit zouden ophouden met mij te kussen:
de zon enerzijds, en de wind anderzijds.

Oh! Hoe kon ik in de zon en in de wind, duidelijk de aanraking, het
Leven, de Adem, de Lucht en de Liefde van het Goddelijke Fiat
voelen.

Ik kon daadwerkelijk voelen *hoe de geschapen dingen sluiers zijn,
die de Wil verbergen die hen geschapen heeft.*

Ik was onder de invloed was van de zon, de wind en de oneindigheid
van de azuurblauwe hemel.

Mijn lieve Jezus bewoog zich op een voelbare manier in mij.
Het was alsof Hij niet 'na' de zon, de wind en de hemel wilde komen.

En Hij zei mij:

(3) “Geliefde dochter van mijn Wil, iedereen verheugt zich vandaag
over je verschijning.

De hele hemelse Hofhouding heeft de vrolijkheid van de zon, de
vreugde van de wind, de glimlach van de hemel gezien.

En iedereen kwam aangerend om te zien wat er gebeurde.

Toen zij je zagen, gekleed in het licht van de zon dat je omhelsde,
in de wind die je streelde en in de hemel die naar je glimlachte,
begrepen ze allemaal dat de Kracht van mijn Goddelijk Fiat, de
elementen vroeg om zijn pasgeboren Dochtertje te vieren.

Het hele hemels Hof, verenigd met de hele Schepping, vieren
daarom niet enkel feest. Zij vieren ook de nieuwe vreugde en
gelukzaligheid die mijn Goddelijke Wil vanwege jouw komst schenkt.

En Ik, toeschouwer van dit alles, vier niet enkel feest in jou.
Ik verheug Mij ook dat Ik de hemelen, de zon en de hele Schepping
geschapen heb. Ik ben er des te blijer om, omdat het mijn kleine
dochter zo gelukkig maakt.

De vreugde, de voldoening, de glorie van het moment waarop alles
geschapen werd, worden voor Mij hernieuwd.

Ze waren er op het moment dat de onschuldige Adam nog geen droevige noot van zijn opstandige wil, in de hele schepping had laten weerklinken. Die klank verbrak immers de vrolijkheid, het Geluk, de zachte Glimlach, die mijn Goddelijke Wil in de zon, in de wind en in de sterrenhemel gelegd had, om aan de mensen gegeven te worden.

In feite, mijn dochter, door mijn Wil niet te doen, heeft deze noot, een dissonante noot laten horen in ons Scheppingswerk.

En zo verloor de mens de harmonie met alle geschapen dingen.

En wij voelen het verdriet en de schande van een valse noot in ons Werk, die geen harmonieuze klank voortbrengt.

En deze valse toon verdrijft de Kussen, de Vreugde, de Glimlachen, die mijn Goddelijke Wil in de Schepping bevat, van de aarde.

Daarom is degene die mijn Wil doet en in Hem leeft, de Noot die met alles in overeenstemming is.

De klank die zij voortbrengt bevat een toon:

- niet van lijden,
- maar van vreugde en geluk.

Hij is zo harmonieus dat iedereen, zelfs de elementen, waarnemen dat het de Toon is van mijn Wil in de mens.

Ze zetten alles opzij en willen genieten van degene die deze Wil bezit, die hen bezielt en hen allen in stand houdt.

(4) Jezus zweeg, en ik zei Hem:

"Mijn Liefde, je hebt me vaak gezegd dat degene die in uw Goddelijke Wil leeft, de zuster is van alle geschapen dingen.

Ik wil zien of mijn zuster Licht mij herkent.

En weet je hoe? Als zij mij niet verblindt als ik naar haar kijk."

(5) En Jezus: "Zeker, zij zal je herkennen.

Probeer het en je zult het zien. Ik keek recht in de sfeer van de zon.

Het licht leek mijn pupil te strelen, maar zonder haar te verblinden. Zo kon ik naar het centrum ervan kijken, naar de grote zee van licht.

Hoe helder en mooi was het!

Hoe waar is het dat het de Oneindigheid symboliseert, de eindeloze Zee van Licht van het goddelijke Fiat.

(6) Ik zei: "Dank u, oh Jezus, dat U mij door mijn zuster licht laat herkennen."

Jezus nam het woord: " *Mijn dochter, zij die leeft in mijn Goddelijke Wil, wordt zelfs in haar adem door de hele Schepping herkend.*

Want alles wat geschapen is, voelt in deze ziel:

- de Kracht van het Fiat, en
- de suprematie die God haar over de hele Schepping gegeven heeft.

Kijk en luister, *mijn dochter*:

In het begin, toen Adam en Eva geschapen werden,
kregen zij Eden als verblijfplaats, waar zij gelukkig en heilig waren.

Deze tuin is een afspiegeling van dat Eden, hoewel hij niet zo mooi en bloemrijk is. Weet echter dat Ik je komst in dit huis, omgeven door een tuin, heb toegestaan, om de nieuwe Eva te zijn:

- niet Eva, de verleidster, die het verdiende om uit het Eden van Vreugde verdreven te worden,
- maar Eva de hervormster en herstelster die het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil op aarde zal herstellen.

Ah! Ja, jij zult het Zaad zijn, het cement op de houtworm die in de menselijke wil zit.

Jij zult het begin zijn van een nieuw tijdperk van geluk.

Daarom concentreer Ik in jou de vreugde, de goede dingen, de lessen, die Ik zou gegeven hebben, als de mens zich niet uit onze Wil teruggetrokken had.

Wees daarom aandachtig en laat je vlucht voortduren.

26-2- 12 april 1929 – De Schepping, Daad van diepe Aanbidding van de Goddelijke Drie-Eenheid.
--

(1) Ik was volledig overgegeven aan het Goddelijk Fiat.

Zijn Licht overschaduwde mijn kleinheid en voerde me omhoog, naar het Hart van het Eeuwig Wezen, waar alleen Licht, Heiligheid en Schoonheid te zien waren.

Dit vervulde mij met diepe aanbidding, waardoor ik voelde dat mijn klein bestaan omgevormd werd tot één enkele daad van aanbidding voor deze God, die mij zozeer liefgehad heeft en liefheeft.

Toen mijn geest zich in dit Licht van de Goddelijke Wil verloor, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij en **Hij zei mij**:

(2) "Mijn dochter,

- *de Heiligheid van ons Goddelijk Wezen;*
- *de unieke Kracht van onze Wil waarmee Wij begiftigd zijn, zodat, hoewel Wij verschillende Personen zijn, onze Wil die in Ons werkt en heerst en domineert, altijd 'één' is;*
- *onze gelijke, wederzijdse en onophoudelijke Liefde: wekt in Ons, tussen de Goddelijke Personen, de diepste Aanbidding.*

Alles wat uit Ons voortkomt is niets anders dan
Daden van diepe Aanbidding van ons hele Goddelijk Wezen.

Daarom, toen ons Goddelijk Fiat met zijn scheppende, werkzame en de hele schepping bezielende Kracht in het actieveld wilde treden, kwamen er, toen Wij Ons Fiat uitspraken, daden van diepe aanbidding uit Ons voort.

Zo zijn **de hemelen** een Daad van diepe Aanbidding van de onmetelijkheid van ons Goddelijk Wezen.

Daarom kan iedereen de hemelen zien, zowel overdag als 's nachts.

De onmetelijkheid van ons Wezen

- heeft uit ons Hart de onmetelijkheid van onze Aanbidding voortgebracht en
- heeft de sterrenhemel over het universum uitgespreid, om allen die de aarde bewonen in onze 'Ene' Wil te roepen, om *zich te verenigen in de Onmetelijkheid van onze Aanbidding*,

Krachtens ons Fiat moest de mens zich uitstrekken in de Onmetelijkheid van zijn Schepper *om zijn hemel van diepe aanbidding te vormen voor Degene die hem geschapen had.*

De zon is een Daad van Aanbidding van ons oneindig Licht.

De vurigheid van haar aanbidding is zo groot, dat zij zich niet tevreden stelt met zich daarboven onder het hemelgewelf te laten zien. Maar zij laat vanuit het centrum van haar sfeer, haar stralen naar de aarde neerdalen.

Zij vormt en raakt alles aan met haar handen van Licht.

Zij bekleedt alles met haar aanbidding van Licht.

En zij roept de planten, bloemen, bomen, vogels en de mensen op, om een unieke Daad van Aanbidding te vormen in de Wil van Degene die hen geschapen heeft.

De zee, de lucht, de wind en alle geschapen dingen

zijn Daden van diepe Aanbidding van ons Goddelijk Wezen.

Sommigen van ver en anderen van dichtbij, roepen de mens op in de Eenheid van ons Fiat, om de diepe Daden van onze Aanbidding te herhalen.

Door zich het Onze eigen te maken, kan hij Ons de zon, de wind, de zee, de bloeiende aarde geven, als evenzoveel diepe Aanbiddingen die onze 'Ene' Wil kan voortbrengen en wil voortbrengen in de mens.

Wat kan onze Fiat niet doen!

Hij kan alles doen met zijn 'ene' Kracht.

Hij verenigt alle dingen. Hij houdt alle dingen in beweging.

Hij verenigt Hemel en aarde.

Hij verenigt de Schepper en de mens door ze 'één' te maken.

(3) Daarna trok Jezus zich terug in de diepte van zijn Licht en Hij zweeg. Ik bleef daar en ik vervolgde mijn Rondgang in de Schepping, om deze diepe Aanbidding van mijn Schepper in alle geschapen dingen te volgen.

O, hoe kon je de geur van goddelijke Aanbidding opmerken in elk geschapen ding! Je kon hun aanbiddende Adem met je hand aanraken.

Je kon in *de wind* de doordringende en overheersende aanbidding van onze Schepper ruiken.

Hij doordrong de hele aarde,

- nu eens met zijn zachte briesjes,
- dan weer door zijn krachtige golven,
- dan weer door zijn strelingen,

Hij omhult ons en roept ons op tot de Aanbidding van de Schepper, die de wind bezit.

Wie kan spreken over de kracht van de wind?

In enkele minuten tijd gaat hij de hele wereld rond.

Hij overspoelt ons en roept ons op om ons te verenigen in deze goddelijke Aanbidding, die hij aan de Schepper schenkt:

- soms met kracht, dan weer met gekreun,
- soms met een zwakke stem en soms schreeuwend.

Toen ik mijn rondgang verderzette, kon ik de zee zien.

Jezus zei dat in zijn kristalheldere wateren, in dat voortdurende geruis, in zijn gigantische golven, deze zee niets anders was

dan een Daad van diepe Aanbidding van de Goddelijke Zuiverheid, aanbidding van zijn Liefde die voortdurend fluistert.

In de golven ligt de Aanbidding van de Goddelijke Kracht die alles meevoert als een strohalm.

Oh! Als het Goddelijk Fiat over de mensen zou heersen, zou Hij iedereen in elk geschapen ding, de onderscheiden Aanbidding van onze Schepper die elk ding bezit, laten lezen.

En omdat Hij ons zou verenigen met de hele Schepping,

- zou 'één' de Aanbidding zijn, 'één' de Liefde, 'één' de Glorie van het Opperwezen.

Oh! Goddelijke Wil, kom heersen en zorg ervoor dat de Wil van allen 'één' is.

26-3- 16 april 1929 – Voor degene die in de Fiat leeft, is er een uitwisseling van leven tussen het Fiat en de ziel. Verdubbelde liefde.

(1) De ontberingen van mijn lieve Jezus worden steeds langer.

Ik zit alleen maar te treuren en te jammeren in afwachting van zijn terugkeer. Ik leef volledig verlaten in het Goddelijk Fiat.

Het Hem missen vormt zo pijnlijke en diepe wonden.
Meer dan een gewond hart, slaak ik kreten van wanhoop.
Ze zijn zo hevig dat ik, als ik dat kon, de Hemel en de aarde zou doen verstommen. Ik zou alles ertoe aanzetten om te schreeuwen omwille van zo'n verschrikkelijke pijn en zo'n groot gemis.
Het doet me het gewicht voelen van een oneindig lijden en een altijd open wonde, behalve op de zeldzame momenten dat Hij tot mij spreekt vanuit zijn Goddelijke Wil.

Dan lijkt het alsof de wonde zich sluit, maar zich terug opent met een nog scherpere pijn. En zo word ik gedwongen om in mijn geschriften de pijnlijke noot van mijn kleine ziel te noteren, die, meer dan een gewond hart, haar pijnkreten slaakt, om Jezus te kwetsen, die mij kwetst.

Wie weet, als Hij gewond is, zal Hij misschien terugkomen en mijn pijnlijke noot wat rust zou gunnen.

Ik was zo ondergedompeld in de pijn van zijn gemis en volledig overgeleverd aan zijn Wil, toen Hij zich in mij bewoog. **Hij zei mij:**

Moed, mijn dochter,
geef je niet over aan je verdriet, maar klim hogerop.
Je weet dat je een taak te vervullen hebt. En die taak is zo groot dat zelfs de pijn van mijn gemis je niet mag tegenhouden.

Integendeel, het moet je helpen om hogerop te klimmen, in het Licht van mijn Goddelijke Wil.

Jouw ontmoeting met Hem moet voortdurend zijn.

Want je moet een uitwisseling van leven hebben:

- Hij moet zich voortdurend aan jou geven,
- en jij aan Hem.

En je weet dat de beweging, de hartslag, de ademhaling continu moeten zijn, anders kan er geen leven bestaan.

Je zou ervoor zorgen dat jouw leven in mijn Fiat zou ontbreken.

Hij zou de pijn voelen als de beweging, de hartslag, de ademhaling van zijn kleine dochter, zijn geliefd pasgeboren kind, niet meer in Hem aanwezig waren.

Hij zou de afscheuring van zijn pasgeboren kind voelen.
Hij bewaart haar altijd in de daad van haar geboorte,
- zonder haar uit zijn Schoot te laten komen,
- zelfs niet om haar één stap te laten zetten,
om haar leven als het Zijne te voelen.

En je zou de afwezigheid van Leven voelen van zijn voortdurende
Beweging, van zijn Hartslag en van zijn Ademhaling.
Je zou de leegte van een Goddelijk Leven in jouw ziel voelen.
Nee, nee, mijn dochter, *Ik wil geen leegte van mijn Wil in jou.*

En je moet weten dat alle Manifestaties die Ik je over mijn Goddelijk
Fiat geef, als trappen zijn, waarmee mijn Wil in je ziel neerdaalt,
om er bezit van te nemen en er zijn Koninkrijk van te maken.
Ondertussen stijgt jouw ziel op naar de Hemel, om mijn Wil van de
Hemel naar de aarde te brengen.

Het is dus een grote taak. Het is ongepast om tijd te verspillen, om
welke reden dan ook, hoe heilig die ook mag zijn.
En je kunt zien hoe Ik Mijzelf terugtrek in mijn Goddelijke Wil
om Hem alle ruimte te geven.

Als Ik mijn kleine uitstapjes maak, door naar jou te komen, is dat om
regelingen te treffen, om Orde te scheppen en je te laten weten wat
tot mijn Goddelijke Wil behoort.
Wees daarom aandachtig en laat je voortdurend door Hem leiden.

(3) Daarna bleef ik de bedrukking voelen, vanwege het missen van
Jezus.

Ik zei tegen mezelf: "Hoezeer is zijn Liefde voor mij afgenomen, in
vergelijking met de Liefde die Hij vroeger had. Het lijkt alsof ik alleen
nog maar een schaduw van Jezus' Liefde overgehouden heb."
Dat dacht ik. Hij bewoog zich in mij en **Hij zei mij**:

(4) "Mijn dochter, elke daad die in mijn Goddelijke Wil verricht wordt,
verdubbelt mijn Liefde voor jou. Dus na zoveel daden die je in mijn
Wil verricht heb, kan ik zeggen dat mijn Liefde zo sterk gegroeid is,
zodanig dat Ik jouw vermogen moet vergroten, om je in staat te
stellen mijn groeiende Liefde te ontvangen.

Bij elke daad die je in mijn Goddelijke Wil verricht welt mijn Liefde immers in Mij op.

Daardoor is Zij intenser en honderdvoudiger, in vergelijking met die van vroeger. Je kunt er dus zeker van zijn dat mijn Liefde je nooit zal ontbreken – nooit.

26-4- 21 april 1929 – De Goddelijke Wil is Volheid. Adam bezat vóór de zonde de Volheid van Heiligheid. De Maagd Maria en alle geschapen dingen bezitten deze Volheid.

(1) Mijn overgave aan het Goddelijk Fiat gaat door. Ik heb het gevoel dat ik nergens anders kan zijn dan in mijn dierbare Erfenis die mijn lieve Jezus mij nagelaten heeft.

Hij zei mij:

"Dochter, Ik vertrouw haar aan jou toe, opdat je er nooit uitgaat en je voortdurende echo van het ene uiteinde naar het andere weerklinkt. Zo kan de hele hemel horen dat het oneindige Erfgoed van ons Fiat op aarde niet eenzaam is, maar *dat het bewoond wordt door onze kleine dochter.*

Zij zal er altijd rondwandelen om gezelschap te houden aan alle Daden van onze Wil en in al zijn vertrekken te zijn."

Het is mij dan ook een groot genoegen, om in mijn hemelse Erfenis te leven. Zonder Hem zou ik voelen dat het Leven in mij afwezig is.

Mijn altijd vriendelijke Jezus vergezelde mij.

En vol Liefde, **zei Hij mij:**

(2) "Mijn dochter, mijn Goddelijke Wil is volkomen volheid.

Er is niets dat Hij niet bezit:

- oneindigheid van Licht, onbereikbare Heiligheid,
- grenzeloze Oneindigheid, onophoudelijke Voortplanting.

Hij ziet alles, Hij voelt alles en Hij vormt alles.

Dit alles is zijn Natuur in mijn Goddelijk Fiat.

En zijn Daden bezitten daarom de volheid van alle Goede Dingen.

Om zelfs maar één van zijn Daden in de diepte van de ziel te kunnen bevatten, is het noodzakelijk dat de ziel:

- zich van zichzelf ontdoet en
- terugkeert naar de leegte van haar niets-zijn, zoals in de Daad waarin zij geschapen werd.

Dan kan mijn Goddelijke Wil de ruimte van het niets vinden, om daar een Daad van zijn Volheid te kunnen neerleggen.

Daar Hij de onophoudelijke Scheppende Kracht bezit, roept één daad een andere op, zodat niets ontbreekt:

- noch de volheid van Licht, Heiligheid, Liefde, Schoonheid,
- noch de veelheid van goddelijke Daden.

Daarom bezit de Heiligheid die in mijn Goddelijke Wil gerealiseerd wordt, alle Volheid, zozeer zelfs, dat als God haar nog meer zou willen geven, Hij geen ruimte zou vinden om meer Licht, meer Schoonheid toe te voegen.

Wij zouden zeggen:

"Je bent zo mooi, zo mooi dat Wij niets aan jouw Schoonheid zouden kunnen toevoegen. Je bent het Werk van onze Wil, en dat is genoeg om een Werk te zijn dat Ons waardig is."

En de ziel zal zeggen:

"Ik ben de triomf van uw Goddelijk Fiat. Zo ben ik alle rijkdom en alle schoonheid. Ik bezit de volheid van een Daad van uw Goddelijke Wil, die mij volledig vervult.

En als U mij nog meer zou willen geven, zou ik niet weten, waar ik het zou moeten plaatsen."

Dat was de volheid van Adams Heiligheid,

vooral eer hij in het labirint van zijn menselijke wil viel.

Want hij bezat de eerste Daad van ons Fiat, de Schepper van zijn schepping. En hij bezat bijgevolg de Volheid van Licht, Schoonheid, van Kracht en van Genade.

Alle Eigenschappen van onze Fiat werden in hem weerspiegeld.

Ze maakten hem zo mooi dat Wijzelf gefascineerd waren toen Wij naar hem keken. Wij zagen hem immers zo goed gevormd: een dierbaar beeld van Onszelf, dat ons Goddelijk Wezen in hem gevormd had.

En daarom, hoewel hij gevallen is, verloor hij het leven niet, noch de vernieuwende hoop van ons Fiat.

Want omdat hij aan het begin van zijn leven de volheid van zijn Daad bezat, wilde hij Degene die hem bezat niet verliezen.

De Godheid voelde zich zo verbonden met Adam dat Hij hem niet voor altijd wilde verbannen. Het verliezen van wat eens door ons Fiat bezeten was, zou te veel van Ons vragen.

Onze Macht zou zich zwak voelen. Onze Liefde, het vuur dat Ons bezielt, zou afnemen om dat niet hoeven te doen. Het zou een ware goddelijke verlegenheid zijn om degene, die slechts één daad van de volheid van onze Wil bezeten had, te verliezen

Deze Volheid van Heiligheid werd bezeten door de Soevereine Koningin. Er was geen leegte in haar.

Zij vulde zich zozeer, dat zij zeeën van Licht, van Genade, van Schoonheid en van Kracht bezat.

Haar volheid is zo groot dat Wij nergens iets kunnen plaatsen en Zij nergens iets kan ontvangen.

Zij is het enige hemels Wezen dat onder het bewind van de Daad van ons Goddelijk Fiat geleefd heeft, en dat *kan zeggen*:

"Ik ben een Daad van de Goddelijke Wil. Daarin schuilt het hele geheim van mijn Schoonheid, mijn Kracht, mijn Grootheid en zelfs van mijn Moederschap."

Wat is onmogelijk voor een Daad van ons Fiat?

Hij kan alles doen. Zijn voorrecht is de Volheid van alle dingen.

Eén van zijn daden is ***de zon***. *Zij bezit de volheid van het licht*.

Als Wij aan de zon zouden kunnen vragen: "Wil je meer licht hebben?", *zou zij antwoorden*: "Ik heb er zoveel dat ik aan iedereen kan geven. En door het te geven, verlies ik het niet.

Want ik bezit de Bron van Licht van het Goddelijk Fiat."

De hemel is een Daad van ons Fiat. Daarom strekt hij zich overal uit. Zijn volheid is zo groot dat hij geen plaats meer vindt om zijn azuurblauwe mantel verder uit te breiden.

De wind is een Daad van ons Goddelijk Fiat.

Hij bezit daarom de volheid van de heerschappij en de kracht. Wie kan de kracht van de wind weerstaan? Niemand. Hij lacht om alles. En zijn kracht ontwortelt steden en bomen. Hij tilt alles op en werpt alles omver als een strohalm.

De hele schepping, alles wat geschapen is,
bezit de Volheid van de Daad van ons Fiat.

Daarom is niets arm. *Ze zijn allemaal rijk in de Volheid die door onze Goddelijke Wil gewild is.*

En er ontbreekt niets aan. De dingen zijn van nature rijk.

De zee bezit de volheid van het water.

De aarde bezit de volheid van planten, en vele soorten planten, omdat ze allemaal voortkomen uit de Daad van onze Goddelijke Wil.

Maar, mijn dochter, het Leven in mijn Goddelijke Wil is precies dit:

het bezit en de vreugde van de Goddelijke Goede Dingen

op zo'n manier dat er niets ontbreekt:

noch Heiligheid, noch Licht, noch Schoonheid.

Zij zullen de ware Geboorten zijn van mijn Goddelijk Fiat.

26-5- 28 april 1929 – Het Goddelijke Fiat maakt de mens onafscheidelijk van God. Alles is veilig voor degene die in het Fiat leeft. Alles is echter in gevaar voor degene die de menselijke wil doet.

(1) Ik maakte mijn rondgang in het Goddelijk Fiat om zijn Daden in de Schepping te volgen.

Aangekomen in **Eden**, stopte mijn arme geest bij de Daad waar **Hij de mens schiep en hem de Levensadem inblies.**

Ik bad Jezus om op mijn arme ziel te blazen, om mij de eerste Goddelijke Adem van de Schepping in te blazen.

Dan kon ik immers met zijn regenererende Adem, mijn leven opnieuw

beginnen, volledig in het Fiat, volgens het Plan waarvoor Hij mij geschapen had.

Terwijl ik dit deed, verscheen mijn lieve Jezus buiten mij alsof Hij op het punt stond op mij te blazen, en Hij zei mij:

(2) “Mijn dochter, het is onze Wil dat de mens opnieuw opstijgt, tot aan ons Hart, in onze scheppende Armen.

Zo kunnen Wij hem terug onze voortdurende Adem geven.

En met deze Adem, geven Wij dan ook de Stroom die al het Goede, alle Vreugde en alle Geluk voortbrengt.

Maar om hem deze Adem te kunnen geven, moet de mens in onze Wil leven. Want alleen in Hem, kan de mens Hem ontvangen en kunnen Wij Hem aan hem geven.

Ons Fiat heeft de kracht om de mens onlosmakelijk met Ons te verbinden. Wat Wij zijn en doen vanuit onze Natuur, kan de mens doen door genade.

Bij het scheppen van de mens, hebben Wij hem niet op afstand gehouden. Integendeel, om hem bij Ons te hebben, hebben we hem onze Goddelijke wil gegeven. Deze zou hem de eerste Daad geven, om samen met zijn Schepper te handelen.

Dat is de reden waarom onze Liefde, ons Licht, onze Vreugde, onze Kracht en onze Schoonheid allemaal samen zijn voortgekomen. Vanuit ons Goddelijke Wezen, hebben Wij overvloedig de tafel gedekt voor degene die Wij met zoveel Liefde met onze scheppende Handen gevormd en voortgebracht hadden uit onze eigen Adem.

We wilden genieten van ons Werk, hem gelukkig zien met ons eigen geluk, verfraaid door onze schoonheid en verrijkt door onze rijkdom. Meer nog, aangezien het onze Wil was, om dicht bij de mens te blijven, om samen met hem te werken en samen plezier te maken. Om te spelen moet je niet ver van elkaar verwijderd zijn, maar dicht bij elkaar.

Daarom, uit noodzaak van de Schepping en omwille van ons Werk en het doel waarvoor Wij het geschapen hebben, was de enige

oplossing: de ***mens voorzien van onze Goddelijke Wil***, die hem zou bewaren zoals hij uit onze scheppende Handen gekomen was. Zo zou hij genieten van al onze Goede Dingen. En Wij zouden gelukkig zijn omdat hij gelukkig is.

Om ervoor te zorgen dat de mens zijn ereplaats weer inneemt en opnieuw met zijn Schepper kan samenwerken, en samen plezier kan maken, is de enige manier: ***zijn terugkeer in onze Fiat***.

Dan kan Hij hem triomfantelijk in onze Armen brengen. Zij wachten erop om hem stevig aan ons Hart te drukken en **om aan hem te zeggen**: *"Eindelijk ben je terug na zesduizend jaar."*

Je hebt rondgezworven, je hebt alle kwaad gekend. Want er bestaat geen Goed buiten onze Fiat. Je hebt daar genoeg ervaring mee. Je hebt met eigen handen ervaren wat het betekent om buiten ons Fiat te treden. Kom er dan nu nooit meer uit. En kom rusten en geniet met Ons van wat van jou is. Want in onze Wil is jou alles gegeven. “

Wees daarom aandachtig, mijn dochter.
Als je in onze Fiat woont, geven Wij je alles.

Het zal de verrukking zijn van onze Adem
- **om altijd op jou te blazen**, zodat onze vreugde, ons Licht en onze Heiligheid over je heen stromen, en
- **om je de houding van onze Werken bij te brengen**, zodat Wij de kleine dochter, die door onze Goddelijke Wil vernieuwd is, steeds samen met Ons kunnen houden.”

(3) Toen Hij dit gezegd had, trok Hij zich terug in mijn binnenste. En ik ging verder met het volgen van de ontelbare handelingen van het Goddelijke Fiat. en de gezegende Jezus vervolgde door te zeggen:

Mijn gezegende Jezus vervolgde:

(4) “Mijn dochter, het is een voorrecht van **onze Goddelijke Wil om alles wat Hij bezit in veiligheid te brengen**.

Wanneer Hij de ziel binnengaat om haar te bezitten, brengt Hij alles in veiligheid: Hij stelt de Heiligheid, de Genade, de Schoonheid en

alle Deugden veilig. En om ervoor te zorgen dat alles veilig is, vervangt Hij hen in de ziel door zijn eigen Goddelijke Heiligheid, zijn Goddelijke Schoonheid en zijn eigen Goddelijke Deugden, op een geheel goddelijke manier.

Door er zijn Zegel op te drukken, dat niets kan raken of veranderen, *maakt Hij deze mens immuun voor elk gevaar.*

De mens die in mijn Wil leeft, heeft dus niets meer te vrezen. Want Hij heeft alles veilig gesteld in zijn Goddelijke Veiligheid.

Daarentegen *brengt de menselijke wil alles in gevaar, zelfs de heiligheid.*

De deugden die niet permanent onder de heerschappij van mijn Fiat staan, zijn onderhevig aan voortdurende gevaren en schommelingen. *De hartstochten* hebben vrij spel om alles op zijn kop te zetten en om de deugden en de heiligheid die met veel offers gevormd zijn, te doen vallen.

De *voortdurend leven-gevende en voedende kracht van mijn Wil* sluit alle deuren en wegen naar alle kwaad. Als mijn Wil niet aanwezig is, dan heeft de menselijke wil een open deur en wegen om de vijand, de wereld, het zelfrespect, de ellende, de ongemakken, binnen te laten.

En deze zijn de worm, die de deugden en de heiligheid aantasten. Wanneer de worm in het hout zit, is er niet genoeg kracht meer om standvastig en volhardend te blijven in het goede.

Wanneer mijn Goddelijke Wil niet heerst, is bijgevolg alles in gevaar.

Bovendien is *het kwaad dat voortkomt uit het feit, dat onze Goddelijke Wil niet heerst onder de mensen*, zo groot, dat alles voortdurend in beweging is.

Onze Schepping zelf, alle Weldaden van de Verlossing, zijn onregelmatig, omdat ze het Koninkrijk van ons Fiat niet vinden in de menselijke familie. Daardoor kunnen zij niet steeds dezelfde Goede Dingen schenken.

Bovendien moeten Wij vaak de Schepping en de Verlossing tegen de mens inzetten, omdat de menselijke wil zich tegen de Onze verzet.

Wij moeten hen uit rechtvaardigheid slaan om hen te laten begrijpen dat, aangezien onze Wil niet heerst, de mensen onze Goede Dingen afwijzen en Ons dus dwingen hen te straffen.

De Glorie die de mens Ons geeft door de Schepping en de Verlossing, staat niet vast, maar verandert met elke daad van de menselijke wil.

Bijgevolg is de aandacht die de mens Ons zou moeten geven, zeer gering. Zijn liefde en de glorie die hij Ons zou moeten geven omdat Wij hem zoveel gegeven hebben, is zelfs geen vaste intrest, maar alles is onregelmatig.

Want alleen Onze Wil heeft de kracht om zijn eigen Handelingen onwankelbaar en continu te maken, en de handelingen van degene in wie Hij heerst.

Dus **totdat ons Goddelijk Fiat heerst, is alles in gevaar.**

De Schepping, de Verlossing, de Sacramenten, zij zijn allemaal in gevaar, omdat de menselijke wil:

- soms misbruikt,
- soms weigert te erkennen Wie hem zo liefhad, hem zoveel Goeds deed, en
- soms onze eigen Weldaden met de voeten treedt.

Daarom zal alles in gevaar zijn voor de mens en voor Ons, totdat onze Goddelijke Wil heerst, die de Goddelijke Orde, zijn Standvastigheid, zijn harmonie en zijn eeuwige Dag van Vrede en Licht onder de mensen zal verspreiden.

Zelfs onze eigen Zaken zullen in de nachtmerrie van het gevaar blijven. Zij zullen niet in staat zijn aan om de mensen de overvloed aan Goede Dingen te geven, die zij bevatten.

26-6- 4 mei 1929 - Macht, betovering en heerschappij van een ziel die in de Goddelijke Wil leeft. Alles draait om haar en zij heerst over haar Schepper zelf.

(1) Mijn overgave aan het Goddelijk Fiat gaat verder.

Mijn arme geest stopt hier en daar, maar hij is niet in staat om uit de onmetelijkheid van zijn oneindige grenzen te treden.

Ik vind trouwens geen doorgangen of uitgangen.

En wanneer ik me in de Goddelijke Wil beweeg, laat ik Hem achter mij, om Hem voor mij te vinden in al zijn Majesteit, rechts en links en zelfs onder mijn voeten.

Hij zei mij:

"Ik ben geheel van jou om je mijn Leven te geven en het in jou te vormen. Zo bestaat er voor jou niets anders dan mijn Goddelijke en Aanbiddelijke Wil." Mijn arme geest verloor zich in Hem.

Toen bewoog mijn lieve Jezus zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, zij die leeft in mijn Goddelijke Wil, voelt in zichzelf de voortdurende en constante Daad van mijn Goddelijk Fiat.

Deze voortdurende Daad in de ziel, voortgebracht door zijn Macht, heeft een Kracht en een Heerschappij over alle dingen, zodat alles overwonnen wordt door zijn zoete Betovering.

Het is zodanig dat alles om haar draait:

- de Engelen, de Heiligen,
- de heilige Drie-Eenheid,
- de sferen en de hele schepping.

Allen willen getuige zijn van het zo zoete, zo mooie en zo charmante schouwspel van de voortdurende Daad van de mens in het Goddelijk Fiat. De mens dringt door tot in de Schatkamer van het Opperwezen.

Zij gaat binnen in de Bank van het Allerhoogste Wezen.

En door zich te verenigen met de voortdurende Daad van haar Schepper, doet zij niets anders, dan met haar voortdurende daad de ontelbare Schoonheden, de zoetste klanken, de onovertroffen zeldzaamheden van de Eigenschappen van haar Schepper uit de goddelijke Bank halen en naar buiten brengen.

En wat het meest fascineert, is haar kleinheid te zien, die vol durf en moed is, zonder enige vrees, alsof ze over haar Schepper zou willen beschikken, die Hem vreugde wil bezorgen, Hem tot haar gevangene wil maken,

Hem de heerschappij van zijn Wil op aarde wil vragen.
Zij wil al onze Vreugde en ons Geluk uit de goddelijke Bank weghalen, alsof zij deze wil leegmaken.

En als ze ziet dat zij deze niet kan uitputten, houdt zij niet op.
Zij herhaalt haar voortdurende handeling, zodat iedereen wacht tot ze klaar is.

En als zij zien dat zij niet stopt, verdringen ze zich om haar heen.
Zo wordt zij zelfs het middelpunt.

En iedereen draait om haar heen, om dit troostende en nog nooit eerder geziene schouwspel niet te missen: nl. *de voortdurende daad van de menselijke kleinheid in de Eenheid van het allerhoogste Fiat.*

Er is nog meer. Een onophoudelijke daad behoort enkel aan God toe.
Wanneer Wij nu zien dat de mens dit herhaalt, veroorzaakt dit de grootste verrassingen en verbaast dit Hemel en aarde.

Mijn kleine dochter, *als je eens wist wat een voortdurende handeling in mijn Wil betekent!*

Deze handeling is onbegrijpelijk voor een geschapen geest.

De ziel is de bilocatrice van onze voortdurende Daad.

Zij treedt binnen in onze Daad en doet onze zeldzame Schoonheid, onze onoverwinnelijke Liefde, onze Almacht, onze Onmetelijkheid die alles omvat, naar buiten komen.

En door deze aan iedereen te tonen, wil zij aan iedereen zeggen:
"Kijk eens wie onze Schepper is!"

En Wij laten haar haar gang gaan. Wij genieten ervan om te zien dat de kleinheid van de mens, Ons ons Paradijs en ons Goddelijke Wezen wil geven, alsof zij van Ons en van haarzelf waren.

Wat kan iemand die in Ons Fiat leeft, niet doen en Ons geven? Alles!

Des te meer omdat dit gelukkige wezen op aarde is.

En krachtens zijn vrije wil bezit hij de veroverende Kracht bezit, die zelfs de heiligen in de Hemel niet bezitten.

En daarmee kan zij elk goed, wat zij ook wil, veroveren en vermenigvuldigen. En onze Wil, die haar in Zichzelf bewaart, maakt haar tot overwinnaar van ons Goddelijk Wezen."

26-7- 9 mei 1929 – Het was noodzakelijk dat Jezus de menselijke heiligheid in Luisa centraliseerde om haar te voltooien en de Heiligheid van het Leven in de Goddelijke Wil te doen ontstaan. Vrijwillig lijden is iets groots voor God.

(1) Ik had in het eerste deel van mijn geschriften gelezen, hoe Onze-Lieve-Heer mij gezegd had, dat Hij wilde dat ik, in de zware beproevingen waaraan ik mij onderwierp, de strijd met de helse vijand zou aangaan,

Toen zei ik tegen mezelf: "Het lijkt me dat hier een tegenstrijdigheid in zit. Want Jezus heeft me vaak gezegd:

- dat degene die in zijn Goddelijke Wil leeft, niet onderhevig is aan verleidingen of geestelijke onrust; en
- dat de vijand ook niet de macht heeft om binnen te dringen in het Goddelijk Fiat.

Want Hij zou hem meer verbranden dan het vuur van de hel zelf. En om te voorkomen dat hij nog meer verbrandt, vlucht hij van de ziel die in het Goddelijke Fiat leeft, weg."

Ik dacht hieraan en aan vele andere dingen.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij **en Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, je vergist je. Er is geen tegenstrijdigheid.

Je moet het volgende weten:

Ik wilde je oproepen om op een heel bijzondere manier te leven in mijn Goddelijke Wil, zodat je Hem zou leren kennen.

Ik wou door jou, de Heiligheid van het Leven in de Goddelijke Wil bekend te maken, zodat Hij op aarde kan heersen.

Daarom was het noodzakelijk dat

Ik alle menselijke heiligheid in jou centraliseerde

- om hen in jou te voltooien en
- om de ware Heiligheid van het Leven in mijn Goddelijke Wil te doen ontstaan.

De heiligheid in de menselijke orde moest de voetbank zijn, de troon van de Heiligheid in de Orde van mijn Goddelijke Wil.

En daarom heb Ik je vanaf het begin, toen Ik je tot de staat van

slachtoffer riep en tot alles wat je in die tijd moest lijden,
altijd eerst gevraagd of je dit wou aanvaarden.
Toen je dit aanvaard had, bracht Ik je in een toestand van lijden.

Ik wilde dat je vrijwillig leed en niet gedwongen.

Ik wilde immers jouw wil laten sterven. En Ik wilde bovenop jouw wil,
een beetje was zoals een klein vlammetje dat gedoofd is, het grote
vuur van de Zon van mijn Fiat ontsteken.

Vrijwillig lijden is voor onze Allerhoogste Majesteit iets groots.

Daarom kon boven de dood van jouw wil, verdronken in het lijden,
onze Wil heersen. En Hij kon je bereid maken om de grote
Zegeningen van zijn Kennis te ontvangen.

Is het niet *mijn vrijwillig gekozen Lijden*, dat niemand Mij had kunnen
opleggen, dat *de grote Weldaden van de Verlossing* gevormd heeft?
Alles wat je toen geleden hebt, was dus niets anders dan de
voltooing van de heiligheid op menselijke wijze.

Daarom heb Ik je toen bijna niets verteld over de Heiligheid van het
Leven in mijn Goddelijke Wil. Want Ik wilde het ene voltooien
vooraleer Ik aan het andere begon.

En Ik zag dat *je Mij niets weigerde van wat Ik wilde*, zelfs niet ten
koste van je leven. Je weigerde Me niets
En jouw wil verloor zijn kracht en was voortdurend bezig te sterven.

Toen kwam mijn Wil binnen en hernam zijn Leven in jou.
En naarmate mijn Wil zijn Leven hernam, openbaarde Hij zich door je
zijn lange Geschiedenis te vertellen, zijn Pijnen en hoezeer Hij ernaar
verlangt om onder de mensen te komen heersen.

Mijn Woord is Leven.

Als een meer dan tedere Vader, sprak Ik jou over mijn Fiat.

En Ik bleef zijn Leven in jou vormen.

In feite zou je nooit iets begrepen hebben van wat mijn Wil betreft
als zijn Leven niet in jou geweest was.

Want men probeert zijn eigen leven te begrijpen en te verdedigen.
Wat niet deel uitmaakt van je eigen leven, komt pas op de tweede

plaats, niet op de eerste. Dan voel je niet de ware liefde, die je voor je eigen leven kan hebben.

Het Leven van mijn Fiat vormde zich in jou, en Ik kon je al zijn Kennis toevertrouwen, om evenveel Levens van Hem in andere mensen te kunnen vormen.

En bovendien moest Ik met jou doen wat Ik met Mijzelf deed:
Toen Ik op aarde kwam, leefde Ik alle wetten na.
Ik onderwierp Mij op volmaakte wijze aan alle offers van de oude wet, zoals niemand anders hen tot dan toe ooit had nageleefd

En nadat Ik alles in Mij voltooid had, door in mijn Mensheid alle wetten en heiligheden van de oude wereld te volbrengen, schafte Ik hen af. En Ik legde de basis voor de nieuwe wet van de Genade en van de nieuwe Heiligheid, die Ik op aarde bracht.

Zo heb Ik het ook met jou gedaan: Ik heb in jou het lijden, de offers en de strijd van de huidige heiligheid gebundeld om haar te voltooien.

Zo was Ik in staat om de nieuwe Heiligheid van het Leven in mijn Wil te beginnen, d.w.z. het 'Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel'.

Waar zijn dan de tegenstrijdigheden waar je het over hebt?
Wanneer de ziel binnengaat in mijn Wil, om in Hem een eeuwig Leven te leiden, dan:

- kan de vijand haar niet benaderen,
- wordt zijn blik verblind door het Licht van mijn Fiat, en
- ziet hij ook niet wat deze gelukkige ziel in dit Goddelijk Licht doet.

Het Licht beschermt tegen alles. Het heerst over alles, het is ongrijpbaar. Het laat zich niet beledigen en het beledigt niemand.

En als iemand het zou willen aanraken of het in zijn handen zou willen nemen, ontsnapt het als bij toverslag.

En bijna als in een spel, bedekt het hem met licht.

Het licht raakt alles, omarmt alles, doet alles goed, maar laat zich door niemand aanraken.

Dat is mijn Goddelijke Wil. Hij sluit de ziel op in zijn Licht.
Door zijn Heerschappij overschaduwde Hij alle kwaad.
Omdat de ziel in het Licht leeft, wordt alles omgezet in Licht, in
Heiligheid en in eeuwige Vrede.
Zo verdwaalt het kwaad en het geraakt de weg kwijt.
Problemen, verleidingen, hartstochten, zonde,
alles blijft achter met gebroken benen en niet in staat om te lopen.

Wees daarom aandachtig.
En laat jouw leven in mijn Fiat voortdurend zijn.

26-8- 12 mei 1929 – Zij die in het Goddelijk Fiat leeft, is vertelt over alle Goddelijke Werken. De Hemelvaart. De reden waarom Jezus het Koninkrijk van de Goddelijke Wil niet op aarde achterliet.

(1) Terwijl ik mij overgaf aan het Goddelijk Fiat, volgde ik **zijn Daden in de Schepping.**

Door mij te verenigen met zijn Daden, had ik het gevoel dat ik

- nu eens, een daad van Licht was,
- dan weer, een daad van Oneindigheid,
- soms, een daad van Macht, enz.

Ik was hiermee bezig.

Mijn altijd vriendelijke Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, iemand die in mijn Goddelijke Wil leeft en zijn Daden volgt, vertelt over al onze Werken.

Dus als je je rondgang *bij de zon* maakt, om met mijn Wil te herhalen wat Ik deed toen Ik de zon schiep, handel je in onze plaats als degene die het verhaal van haar licht vertelt.

En wanneer het Opperwezen je het hele verhaal van de zon hoort herhalen – wat zij bevat en het goede daai doet – voelt Hij alle glorie van zijn licht naar Zich terugkeren.

Terwijl het licht over alle dingen schijnt, alle dingen omarmt en de lucht vult, hoort Hij je stem echoën in de verte en dichtbij, beneden en in de hoogte van de hemelen.

En terwijl je in ons Oor fluistert, treed je voor Ons op als degene die

over het licht vertelt. En je verheerlijkt Ons zozeer dat je ons een Zon van Glorie schenkt.

O, hoe verheugd zijn Wij over deze ziel, omdat Wij een hemellichaam geschapen hebben die zo weldadig is voor de hele aarde.

Hoe kunnen Wij degene die in ons Goddelijk Fiat leeft, niet beminnen! *Zij verzamelt al onze Eigenschappen en al ons Geluk die verspreid zijn over de hele Schepping.*

Nu eens vertelt zij Ons over de hemelen.

En zij vertelt Ons het verhaal van hun onmetelijkheid. Zij schenkt ons de glorie van de hele hemel.

Soms vertelt zij Ons *het verhaal van de zee*.

En zij fluistert met haar wateren:

"Liefde en glorie van de hele zee aan mijn Schepper".

Dan weer vertelt zij Ons *het verhaal van de bloeiende aarde*.

Alle planten en bloemen verspreiden hun geur.

En jij geeft Ons de glorie van de hele aarde.

Soms vertelt zij Ons *het verhaal:*

- *van de wind, van het water,*

- *van het zingend vogeltje, van het lam dat blaas.*

Kortom, zij heeft Ons altijd iets te vertellen over alles wat Wij in de Schepping gedaan hebben. En zij wil Ons de liefde en de glorie geven die Wij hadden, toen we haar schiepen.

O, hoe zoet en aangenaam is het om jou te horen vertellen over onze Werken. We voelen dat onze Liefde en onze Glorie verdubbeld zijn.

Meer nog, want degene die het voor Ons vertelt, leeft in onze Wil, die haar onderwijst en haar de zoete Geheimen laat vertellen, die in alle geschapen dingen aanwezig zijn.

(3) Daarna zweeg Hij. Toen, alsof Hij de Liefde van zijn Goddelijk Hart niet kon bedwingen, **voegde Hij eraan toe:**

(4) “Mijn geliefde dochter, jij bent mijn hoop, de hoop op het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil op aarde, die hoop die geen twijfel kent, maar zekerheid. Het koninkrijk is immers reeds in jou aanwezig. Jouw handelwijzen, jouw voorrechten, jouw verhalen, behoren allemaal tot mijn Goddelijk Fiat.

In jou liggen zijn fundamenten, zijn Kennis.
Daarom heb Ik de hoop, dat zijn Koninkrijk zal gevormd worden en zich over de aarde zal verspreiden.

(5) Daarna dacht ik aan het moment waarop Onze Heer glorieus en triomfantelijk naar de Hemel omhoogsteeg.
Zijn Mensheid was niet langer vernederd, onderworpen aan lijden, met het gewaad van de gevallen Adam.
Maar hij was nu onaantastbaar voor elke pijn, met het gewaad van de nieuwe onschuldige Adam, met alle mooiste voorrechten van de Schepping, gekleed in Licht en onsterfelijk.

Terwijl ik hierover nadacht, bewoog mijn zoete Jezus in mij.

Hij zei mij:

“Mijn dochter, mijn Mensheid heeft in Zichzelf en op Zichzelf al het kwaad van de verdorven mensheid hersteld, tot het sterven toe, om haar de kracht te geven om terug op te staan uit de dood, waaraan zij onderworpen was.

Dit is de reden waarom Ik het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil niet op aarde achtergelaten heb. Want de glorieuze en onsterfelijke mensheid van de onschuldige Adam ontbrak, om de grote Gave van mijn Fiat te vragen en te ontvangen.

Om de mens te kunnen teruggeven wat hij verloren had, was het dus noodzakelijk dat mijn Mensheid *eerst* de verdorven mensheid opnieuw vormde en haar alle remedies gaf die zij nodig had om zich weer op te richten.

Vervolgens moest zij sterven en terug opstaan met de eigenschappen van de onschuldige Adam,

Dit is niet het enige. Ik wilde met mijn Mensheid, net zo mooi en gekleed in Licht, zoals toen Zij uit onze scheppende Handen

voortkwam, naar de Hemel opstijgen,
om **aan de Hemelse Vader te zeggen**:

"Mijn Vader, kijk naar Mij: zie hoe mijn Mensheid hersteld is, en hoe het Koninkrijk van onze Wil veilig is in Haar.
Ik ben het Hoofd van alle mensen, en Ik, Degene die tot U bidt, heeft het volste recht om te vragen en te geven wat Ik bezit."

Mijn dochter, er was *een onschuldige mensheid nodig*, met alle eigenschappen die zij bezat, toen zij uit onze scheppende Handen voortkwam, om nogmaals te pleiten voor het Koninkrijk van onze Wil onder de mensen.

Tot dan toe ontbrak dat. *Ik kocht haar met mijn Dood*, en Ik steeg op naar de Hemel om, naast mijn eerste Taak, mijn tweede Taak te vervullen: het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil op aarde vragen en geven.

Ongeveer tweeduizend jaar lang heeft mijn Mensheid gebeden. Onze Goddelijke Majesteit voelde dat die Liefde voor de Schepping, die Wij hadden bij het scheppen van de mens, weer uit Zichzelf overstroomde – met een nog grotere kracht.
En Hij voelde zich zo vervoerd en gefascineerd door de Schoonheid van mijn Mensheid, dat Hij Zichzelf weer uitgestort heeft.

Hij opende de hemelen en Hij liet de regen van Licht van de vele parels van Kennis van mijn Fiat in stromen neerdalen
Zo kon deze, als regen, op de zielen neerdalen en de menselijke wil met zijn Licht verlevendigen en genezen.
En zo kan Hij, door de wil van de mens te transformeren, de wortel van mijn Wil in de harten van de mensen planten en zijn Koninkrijk op aarde vestigen.

Vooraleer mijn Koninkrijk op aarde kon komen, moest Ik het eerst bekendmaken. En Ik moest bekendmaken dat Hij wil komen om te regeren.

En als oudste Broer van de menselijke familie tref Ik in de Hemel voor de Godheid alle voorbereidingen om de mensheid zo'n groot Geschenk te laten verwerven.

Daarom moest Ik met mijn verheerlijkte Mensheid naar de Hemel opstijgen, om het Koninkrijk van mijn Fiat voor mijn broeders en kinderen terug te kunnen verwerven.

26-9- 16 maart 1929 – De Parels van Kennis over de Goddelijke Wil is het leger. De daden die in Hem verricht worden, zijn de wapens. Zijn Licht is het Koninklijk Paleis. Het Ministerie is de heilige Drie-Eenheid. De Goddelijke IJver voor de vestiging van zijn Koninkrijk. De behoefte aan het Goddelijke. Zijn stilzwijgen. Het lijden van zijn Geheimen.

(1) Terwijl ik mijn gebruikelijke overgave aan het Goddelijk Fiat voortzette, voelde ik me ongerust vanwege het gemis van mijn lieve Jezus. Oh, hoe zuchtte mijn arme ziel onder het oneindige gewicht van mijn verdriet, dat alle geschapen dingen doet zeggen:

"Waar is uw Jezus – Hij die zoveel van je hield?

Ach! Je voelt dat Hij alles ondersteunt. Je raakt zijn Schoonheid aan die Hij over de hele Schepping verspreid heeft.

Je ziet zijn Onmetelijkheid die je niet kunt bereiken.

Wat je ziet is niets anders dan de sporen van zijn Voetstappen, die Hij achtergelaten heeft, toen Hij doorheen alle dingen ging, die Hij geschapen heeft.

Maar Hij is hier niet.

En jij: ren, zoek Hem! Wij zullen je vergezellen, samen met jou zuchten, om je te helpen om Diegene, die je zoekt, te vinden."

En ik voel dat iedereen met pijnlijke accenten, tegen mij, over Jezus praat. Deze weerklinken in mijn arm hart, dat gekweld wordt door een lijden, dat ik niet kan uitdrukken. En ik had het gevoel dat ik uit mijn gebruikelijk bestaan wilde stappen.

Maar toen verraste mijn lieve en zachte Jezus mij.

Hij sloeg zijn armen om mijn hals en Hij zei:

(2) "Mijn dochter, wat is er aan de hand? Wat mankeert je? Kalmeer, kalmeer! Hoe kan dat nu?

Wil je misschien uit het leger van mijn Goddelijke Wil stappen?
Kijk eens wat een geordend, indrukwekkend en groot leger!
Aangezien het in je ziel opgesteld is, kan je er niet zomaar
uitstappen.

Maar weet je wel wat dit Leger is?
Al de Kennis over mijn Goddelijke Wil.

Nadat Hij in jou zijn koninklijk Paleis gevormd had, zou het niet
gepast geweest zijn en kon Hij niet langer zonder zijn leger blijven.

Wij hebben dit Leger uit onze Goddelijke Schoot laten komen,
zodat de Kennis zijn gevolg zou vormen, Hem zou verdedigen en
aan iedereen zou bekend maken:

- wie ons Goddelijke Fiat is, hun Goddelijke Koning,
- dat Hij met zijn hele hemels leger onder zijn volkeren wil neerdalen.

Hij wil de menselijke wil te bestrijden,

- niet met wapens die doden, want deze wapens bestaan niet in de Hemel,
- maar met wapens van Licht die strijden, om het Leven van mijn Wil in de mensen te vormen.

Nu moet je weten dat de wapens van dit leger, de daden zijn,
die in mijn Goddelijke Wil volbracht worden.

Kijk eens hoe mooi dit is!

Het koninklijk Paleis is het Licht van mijn Fiat!

De Koning die heerst is mijn Wil!

Het Ministerie is de heilige Drie-Eenheid.

Het Leger is de Kennis over mijn Wil.

De Wapens zijn jouw daden die in Hem volbracht worden.

In feite, toen je het voorrecht had om één Parel van zijn Kennis te
bezitten en je handelde in mijn Wil, vormde jij, in mijn Fiat, de
wapens, in de handen van elke Kennis
om zijn Leven aan andere mensen te geven.

Maar dat is nog niet alles. *Elke Kennis heeft een specifiek wapen,*

dat verschilt van dat van de anderen.

Zo heeft elke Parel van de Kennis die Ik je heb gegeven over mijn Goddelijke Wil, een apart wapen:

- de ene heeft het wapen van het Licht, om het zaad van mijn Fiat te verlichten, te verwarmen en te bevruchten
- een andere heeft het wapen van de overwinnende Kracht, die regeert en heerst,
- een andere het wapen van Schoonheid, dat verrukt en overwint,
- nog een andere het wapen van Wijsheid, dat ordent en beschikt,
- weer een andere het wapen van de Liefde dat brandt, transformeert en verteert,
- weer een andere het wapen van Kracht dat omverwerpt, doet sterven en doet herleven in mijn Goddelijke Wil.

Kortom, **elk Parel van mijn Kennis is een goddelijke Soldaat** die,

- zich aan jouw ziel manifesteert,
- het specifieke wapen dat hij bezit in jouw handen gelegd heeft.

Kijk eens hoe goed zij in de rij staan, en hoe aandachtig zij zijn, om hun plicht te vervullen en voor het gebruik van het wapen dat elk van hen bezit, om het volk van het Koninkrijk van mijn Goddelijk Fiat te leiden en te vormen.

Dit leger en deze wapens bezitten de wonderbare Kracht van het Oneindige, zodat zij zich overal verspreiden.

Waar er ook maar één klein beetje Licht is in de mensen, vechten zij met de wapens van het Licht tegen de duisternis in de menselijke wil, om deze te overschaduwen en hem het Leven van mijn Fiat te geven.

Waar een zaadje van Kracht te vinden is, zien Wij de kleine goddelijke soldaat met het wapen van Macht en Kracht aan komen rennen om de menselijke macht en kracht te bestrijden, en de Macht en Kracht van mijn Goddelijke Wil opnieuw te doen herleven.

Dit leger beschikt over het juiste wapen

- om elke menselijke daad te bestrijden

- zodat de Daad van mijn Goddelijke Wil bovenop de menselijke daad herboren wordt.

Daarom, mijn dochter, is het noodzakelijk dat je in mijn Goddelijke Wil blijft om door jouw daden die in Hem verricht worden, voldoende wapens te vormen voor het groot leger van zijn Kennis.

Als je eens wist hoe ongeduldig dit leger wacht, om de wapens van jouw daden in handen te krijgen:

- om de oorlog te kunnen beginnen,
- om het arme koninkrijk van de menselijke wil te vernietigen en
- om ons Koninkrijk van Licht, Heiligheid en Geluk te bouwen!

En dat des te meer omdat Ik in jou ben,

- in het grote Koninklijk Paleis van mijn Goddelijke Wil,
- temidden van mijn Leger,
- met de Raad van het Ministerie van de drie Goddelijke Personen, als Vermenigvuldiger van onze Werken.

Wij zijn het handelende Wezen. Overal waar Wij zijn, willen Wij altijd handelen, zonder ooit te stoppen.

Daarom is het noodzakelijk dat je altijd in ons Fiat blijft,

- om je met Ons te verenigen in ons voortdurend Handelen, en
- om Ons de ruimte te geven om altijd in jou te werken.

Het teken van het Goddelijke Werk is namelijk precies dat:
altijd handelen – altijd en zonder ooit te stoppen.

(3) Daarna zweeg Hij.

En op een meer tedere toon **voegde Hij eraan toe:**

(4) “Mijn dochter, als je eens wist welke vurige Liefde Ik voel, om:

- het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil op aarde te vestigen en
- het enige Doel te verwezenlijken waarvoor de mens geschapen is.

In feite,

- in alles wat door de Goddelijke Personen gedaan is, sinds de schepping van de wereld, en
- in wat Wij zullen doen, zal ons Doel altijd hetzelfde zijn.

En dat zal nooit veranderen, nl. *dat de mens terugkeert naar de Erfenis van ons Fiat, dat hij verworpen heeft.*

Dit is zo waar dat zelfs in mijn Incarnatie, toen Ik uit de Hemel naar de aarde neerdaalde, *het eerste Doel, het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil was.*

En Ik zette mijn eerste stappen in zijn Koninkrijk, d.w.z. in mijn Onbevleete Moeder die Hem bezat.

Mijn eerste verblijfplaats was in haar zeer zuivere Schoot, waar mijn Fiat absoluut regeerde en zijn Koninkrijk had, volledig en prachtig. In dit Koninkrijk van mijn Wil dat mijn hemelse Moeder bezat, begon en vormde Ik mijn Leven hier op aarde, dat bestond uit lijden, tranen en zelfverloochening.

Ik wist dat Ik de verwaarloosde, ongeliefde, verstoten Jezus zou zijn. Maar Ik wilde komen.

Want Ik kon door de eeuwen heen kijken, en zien dat mijn Komst op aarde zou dienen om het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil te vormen en dat Ik hen noodzakelijkerwijs eerst moest verlossen om mijn eerste doel te bereiken.

Dus vanaf dat moment ben Ik uit de Hemel neergedaald, om de kinderen van mijn Koninkrijk te bezoeken, zoeken en te vinden, zij die Mij zoeken, Mij beminnen en Mij willen erkennen, in die mate dat zij niet zonder Mij kunnen leven.

Daarom heb Ik in wat Ik gedaan en geleden heb een teken achtergelaten en **Ik heb gezegd**:

"Hier zal ik wachten op de kinderen van mijn Wil.

Ik zal hen omhelzen.

We zullen elkaar liefhebben met dezelfde Liefde en dezelfde Wil."

En uit liefde voor hen, zijn het lijden, de tranen, de stappen en de werken in Mij, veranderd in vreugde voor mijn Hart, dat overspoeld wordt door Liefde.

Mijn dochter, voel je zelf niet dat je niet zonder Mij kunt leven?

En wanneer zij in de wereld deze Geschriften zullen lezen,
zullen ze versteld staan bij het vernemen van:

- de lange reeks van mijn Genaden;
- mijn dagelijkse bezoeken – en dat al zo lang,
die Ik aan niemand anders gebracht heb;
- de lange gesprekken die Ik met jou gevoerd heb;
- de vele Lessen die Ik je gegeven heb, en
- alles wat het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil moest dienen.

Ik voelde de onweerstaanbare behoefte om alle gesprekken met jou te herhalen en opnieuw te voeren, om je alle Genaden en Lessen te geven die Ik aan de onschuldige Adam zou hebben gegeven, als hij het kostbare Erfgoed van mijn Fiat niet verworpen had. Maar hij onderbrak mijn Woorden en hij bracht Mij tot zwijgen.

Na zesduizend jaar stilte

voelde Ik de dringende behoefte om mijn Gesprekken met de mens te hervatten. Oh, hoe pijnlijk was het om zoveel geheimen in mijn Hart te bewaren, geheimen die Ik hem moest toevertrouwen. Ze waren alleen voor hem bewaard – en voor niemand anders. Als je eens wist hoeveel dit Mij gekost heeft!

Mijn Hart stikte en in zijn delirium **herhaalde Hij met droefheid:**

“Helaas! Ik heb de mens geschapen om iemand te hebben om mee te praten. Maar hij moest mijn Goddelijke Wil bezitten om Mij te kunnen begrijpen. En omdat hij Hem afgewezen heeft, heeft hij van Mij een zwijgzame God gemaakt. Hoezeer lijd ik!”
Deze onderdrukte Liefde deed Mij bezwijken.

En Ik geraakte in een delirium! Ik kon het niet langer verdragen. En daarom wilde Ik mijn lang stilzwijgen doorbreken met jou. Ik heb het abrupt beëindigd.

Vandaar komt de noodzaak van de vurigheid van mijn Woorden, zo vele, zo vaak en onophoudelijk. En terwijl Ik mijn Hart bij jou uitstort, heb Ik het gevoel dat Ik nu pas begin met de Schepping.

Om die reden laat Ik je op deze pagina's schrijven

- *de ware reden voor de Schepping,*
- *wat mijn Wil is, zijn oneindige waarde,*

- hoe je in Hem moet leven, zijn Koninkrijk, en
- hoe Hij wil regeren om iedereen heilig en gelukkig te maken.

Iedereen zal verbaasd zijn bij het lezen van deze teksten. Ze zullen de behoefte voelen aan het Leven van mijn Fiat onder hen. De Godheid voelt een onweerstaanbare noodzaak om het Scheppingswerk te voltooien. Het zal voltooid worden door de heerschappij van onze Goddelijke Wil onder de mensen.

Wat zou een mens doen als hij, na het volbrengen van een werk:

- dat ongekennde offers en een lange tijd gevergd heeft;
- dat hem het leven gekost heeft;
- dat van onschatbare waarde is en
- waaraan slechts één puntje, één nuance, één kleur ontbreekt dat niet kon voltooien, nadat het hem zoveel gekost heeft?

Omdat dat ene puntje ontbreekt, kan hij niet zeggen dat zijn werk voltooid is. En hij kan het niet aan het publiek presenteren.

Hoe mooi zijn werk ook is, hoe kostbaar en van onschatbare waarde het ook mag zijn, zo goed dat het zijn fortuin, roem en totaal geluk zou betekenen,

Voor deze persoon zou het leven veranderen in lijden. Hij zou de last van zijn werk voelen, mooi inderdaad, maar onvoltooid.

Daardoor zou hij zich ongelukkig voelen. In plaats van roem voelt hij vernedering. Hoeveel offers zou hij niet brengen!

He zou zijn leven geven om dit puntje in orde te brengen, zodat zijn werk voltooid zou zijn.

Dat is de situatie waarin Wij Ons bevinden.

Ons Scheppingswerk ontbreekt aan niets: er zijn de hemelen, de zonnen, de werken en allerlei pracht en praal.

Maar er ontbreekt één punt, één punt dat echter een zo mooi Werk ontsiert. Dit punt is het belangrijkste. Het is de mooiste nuance, het is de levendigste kleur die ontbreekt in de Schepping.

Alles leeft in mijn Fiat, behalve één enkel punt van de Schepping, nl. de menselijke familie. Zij bevindt zich buiten mijn Koninkrijk en daar is zij ongelukkig. Wat een droefheid!

In mijn Wil is er plaats voor iedereen. Er zijn echter mensen die erbuiten leven. Oh, hoe verminken zij Hem en maken zij Hem onvolledig. En wat zouden Wij niet doen om Hem voltooid te zien!

Elk offer, mijn dochter! Wij zijn bereid om alles te doen. Ik heb mijn Leven reeds gegeven in de Verlossing om dit punt in het Scheppingswerk te plaatsen.

En wanneer zij zullen weten:

- wat de Wil van God betekent,
- het grote Goed dat Hij kan verrichten, en
- dat het enige wat Ons interesseert, is: de rechten van ons Goddelijk Fiat veiligstellen en Hem te laten heersen, opdat iedereen gelukkig is in onze Wil, gelukkig is met ons eigen Geluk.

Dan zullen zij niet meer verbaasd zijn wanneer zij in deze bladzijden de fantastische dingen lezen die Ik jou verteld heb en die Ik in jouw ziel volbracht heb.

Integendeel, zij zullen zeggen:

‘Voor een zo heilige Wil, die alles gedaan heeft, was het terecht, dat er zo’n overvloed aan Genaden was en dat er zoveel verheven Lessen waren in die ene ziel, waarin Hij zijn eerste Koninkrijk moest vormen, om ons Hem te laten begrijpen, te beminnen en vurig naar Hem te verlangen.’

Wees daarom aandachtig, want het gaat erom, de Rechten te geven aan een Goddelijke Wil, om het Werk van de Schepping te voltooien.”

26-10- 21 mei 1929 – De Goddelijke Wil is Licht, Liefde, Warmte. Het is Goddelijk Voedsel en een Goddelijke Uitstorting.

(1) Ik kom altijd terug naar de dierbare Erfenis van de Goddelijke Wil. Het lijkt alsof ik daarin aan het oogsten ben. En de zeer goede Jezus laat niet na mij zijn mooie Lessen te geven over elk van die aren die ik verzamel.

Terwijl ik rondliep, herhaalde ik mijn refrein over alles: "*Ik bemin U.*"

En laat mijn liefde voor U de zoete ketting zij, die het eeuwig Fiat bindt en Hem dwingt om te komen en op aarde te regeren".

Ik was hiermee bezig. **Mijn geliefde Jezus zei mij:**

(2) “Mijn dochter, mijn Goddelijke Wil is Licht, Liefde is warmte. Licht en warmte zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden en vormen hetzelfde leven.

Het is noodzakelijk dat mijn Wil en mijn Liefde samensmelten:

- een Wil die niet liefheeft, is niet werkzaam,
- Liefde zonder wil is zonder leven.

Mijn Wil heeft echter de eerste Daad.

Je kan zeggen dat zijn Licht, Warmte doet ontstaan.

Hij verricht de eerste Daad en roept het Leven van de Liefde in zijn Licht en vormt zo één geheel.

Wie kan ooit warmte en licht van elkaar scheiden? Niemand.

Hoe sterker het licht, hoe hoger de warmte.

Zo is bij weinig licht, de warmte nauwelijks voelbaar. En een groot licht geeft veel warmte en produceert prachtige effecten.

Hoeveel effecten produceert de zon niet, omdat haar warmte zo groot is en de hele aarde omvat?

Je zou kunnen zeggen dat zij de koningin van de aarde is.

Met haar licht en warmte streelt en omarmt zij iedereen en alles.

Zij verspreidt haar weldaden over alles, zonder aan iemand iets te vragen.

Waarom? Ten eerste omdat zij niets nodig heeft.

Ten tweede omdat niemand in staat zou zijn om de zon te vergoeden voor de grote weldaden die zij over de hele aarde verspreidt.

Daarom voel je in jezelf twee oneindige krachten, samengesmolten tot één: mijn Goddelijke Wil en mijn Liefde.

Het Licht van mijn Wil laat je rennen om zijn **‘Ik bemin je’**, dat uit zijn Schoot van Licht stroomt, over alle geschapen dingen te leggen, om de hele Schepping te zien schitteren door zijn **‘Ik bemin je’** en jouw **‘ik bemin U’**.

(3) Bovendien heeft het leven voedsel nodig.
Mijn Goddelijke Wil is Leven. Mijn Liefde is Voedsel. Elke *'ik bemin U'* is een slokje voedsel, dat je aan mijn Fiat in jou geeft.

Elke daad die je in mijn Wil verricht, doet het Leven in jou groeien.
O, hoe verheugt het Leven van mijn Wil zich. En Het groeit op wonderbare wijze in de mens wanneer Hij veel Goddelijke Liefde vindt. Je kan zeggen dat mijn Fiat zijn voedsel vindt en mijn Liefde haar Leven.

(4) Daarna bleef ik denken aan het lieflijk Fiat

(5) Mijn lieve **Jezus vervolgde:**

"Mijn dochter, zij die in mijn Wil leeft, staat voortdurend onder de uitstorting van haar Schepper.

Onze Liefde voor haar is zo groot, dat Wij gefascineerd zijn, om ons Fiat in de kleinheid van de mens te zien, zodanig dat Wij haar steeds meer willen geven, altijd en zonder ooit te stoppen.

Welnu, onze Goddelijke Uitstorting vervult deze ziel zodanig dat er geen leegte in haar overblijft. En waar zij ook rust, vindt zij altijd de volheid van onze Uitstorting die haar ondersteunt.
Zozeer zelfs dat zij niet op zichzelf kan terugvallen, omdat onze Uitstorting haar ondersteunt en haar als in triomf in zijn Armen draagt.

Maar weet je wat Wij uitstorten?

Liefde, Licht, Genade, Heiligheid, Kracht, enz.

Al deze Eigenschappen die van Ons zijn, wedijveren om deze kleine ziel in hun armen te dragen.

Het lijkt alsof ze met elkaar strijden om haar te dragen en zij wachten op hun beurt om te kunnen zeggen: "Wij hebben haar allemaal gedragen." Elk houdt haar in zijn armen.

Als het de Liefde is die haar draagt, vult Zij haar met Liefde om plezier te beleven aan het zien van dit kleine wezentje, ondergedompeld in haar Liefde.

En pas wanneer Zij haar ziet overlopen van Liefde, is Zij tevreden en bereid om haar in de armen van het Licht te leggen.

Zij willen immers in dit kleine wezentje zien wat haar Schepper gedaan heeft.

- Het Licht vindt zijn vreugde in haar te overspoelen met Licht,
- de Genade is blij om haar te overspoelen met Genade.
- de Macht verheugt zich om haar te overspoelen met Macht, zodanig dat zij de Schepper zelf fascineert.

Kortom, dit kleine wezentje leeft onder de voortdurende uitstorting van God, die haar zozeer vervult dat zij zich overweldigd voelt en het niet kan bevatten.

Het is zodanig dat zij gedwongen is om het naar buiten uit te storten. Wat jij zegt over mijn Goddelijke Wil, is dus niets anders dan het overstromen van wat je in jou hebt.

26-11- 25 mei 1929 – Kracht van degene die in het Goddelijk Fiat leeft. Kracht van de daden die in Hem verricht worden. Alle generaties zijn verbonden met de daden die Adam verricht heeft.

(1) Terwijl ik mijn gebruikelijke overgave aan het Fiat voortzette, bevond ik me buiten mezelf. Tot mijn grote verbazing vond ik naast mij de helse vijand die zich op mij leek te willen storten.

Ik voelde in mij een zodanige kracht dat ik het was die mij op hem stortte en hem in stukken scheurde.

Dat baarde me zorgen en ik zei tegen mezelf:

"Het is lang geleden dat ik de vijand gezien heb.

En zelfs als hij mij zag, was hij het die wegluchtte.

En waarom komt hij nu naar me toe?"

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. En Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, *de ziel die mijn Goddelijk Fiat bezit, heeft zo'n kracht, dat ze in staat is om de duivelse machten te verslaan.*

Ik wilde het mogelijk maken dat jij, door hem met je eigen hand aan te raken en door je boven hem te plaatsen, hem zou verpletteren. Zo zal je niet meer bang zijn voor hem.

En zo kan hij de Kracht voelen van degene die mijn Wil bezit en de duivelse kracht tot stof herleid, dat door de wind meegevoerd wordt. Maak je dus geen zorgen omwille van hem en ga door met jouw leven in mijn Fiat.

Je moet weten dat elk gebed, elke daad en elke beweging, die een mens in Hem verricht, een oneindige en onuitwisbare Kracht en Gewicht in zich draagt.

Het Oneindige strekt zich overal uit.
Het bevat de Kracht die alle weldaden voortbrengt;
Het omvat de eeuwigheid en het bevat God zelf.

Daarom is een daad die in mijn Wil wordt verricht een Daad:

- die nooit eindigt en
- waarvan de Kracht zo groot is dat hij de hemel en de aarde omvat.

En ons Fiat, met zijn oneindige Kracht,
- omvat onze Godheid in de daad van de mens, en
- vormt met zijn sluiers van Licht, het mooiste en meest wonderbaar koninklijke paleis van ons Goddelijk Wezen.

(3) Jezus verdween. Ik voelde me ondergedompeld in de Zee van Licht van het Allerhoogste Fiat. Daarna zette ik mijn handelingen verder in het Goddelijk Fiat.

Toen ik **in Eden** aankwam, zei ik tegen mezelf:

"In dit Eden heeft onze eerste vader Adam, de eerste handelingen in het Goddelijk Fiat verricht.

De hele Schepping heeft haar begin gehad in één Daad van de Goddelijke Wil, die in alle geschapen dingen werkzaam is.
Zo is het ook met de eerste mens.

De Goddelijke Wil verspreidde de volheid van zijn Heiligheid, Macht, Schoonheid en Licht uit over alle dingen.

Hij werd zowel acteur als toeschouwer.

En Hij omvatte alles in een unieke Daad van zijn Goddelijke Wil.

Hoe mooi was de Schepping in het begin!

Er was slechts één Wil aan het werk. De verschillende handelingen waren niets anders dan de uitwerkingen van deze Wil.

Ik dacht hieraan toen mijn Jezus zich in mij bewoog. **Hij zei mij:**

(4) Mijn dochter, alle generaties waren afhankelijk van de eerste daden die Adam verrichtte, in de volheid van mijn Goddelijke Wil. Omdat deze handelingen in mijn Wil verricht waren, waren zij vol Leven en konden zij de Oorsprong en het Leven zijn van alle andere handelingen van de mensen.

En ook al leven de mensen niet in mijn Wil, maar in hun eigen wil, het is toch mijn Wil die hen leven geeft. Terwijl Hij hen leven geeft, houden de mensen mijn Wil als verstikt en stervend in hun daden.

Daarom zijn alle daden van Adam, die in mijn Goddelijke Wil verricht zijn, als de eerste daad van alle daden van de mensen.

Wie kan een daad vernietigen die in mijn Goddelijke Wil verricht is?

Wie kan zijn Soevereiniteit, Schoonheid en Leven wegnemen?

Niemand. Er is niets dat niet afhankelijk is van de eerste Daad.

*Alle geschapen dingen vloeien voort uit de eerste Daad,
die gedaan is door Degene die hen geschapen heeft.*

En als Ik met zoveel Liefde wil en verlang dat mijn Wil bekend is en dat Hij heerst onder de mensen, dan is dat juist om deze reden:

- dat zijn terechte en heilige Rechten aan Hem worden teruggegeven worden, en

- dat de hele schepping, net zoals zij haar begin vond in onze Wil, in haar geheel kan terugkeren naar onze Goddelijke Wil.

26-12- 28 mei 1929 - Telkens wanneer Jezus over zijn Wil sprak, bogen de Hemelen zich neer. De hele hemel verheugt zich. De Goddelijke Wil is de bekroning van de Schepping en de Verlossing. Het Lijden van Jezus omdat het Goddelijk Fiat niet bekend is.

(1) Mijn klein verstand doorkruist slechts de oneindige Zee van het Goddelijk Fiat. Door zijn golven van Licht te vormen, fluistert Hij zijn hemelse en goddelijke taal en onthult Hij zijn Geheimen.

Hij openbaart zich door middel van geheime woorden aan mijn kleine ziel.

Vaak komt mijn Jezus uit deze golven van Licht tevoorschijn. Hij komt naar me toe om me te omhelzen. En Hij legt zijn handen op zijn Hart om het te ondersteunen, omwille van de vurigheid van de Liefde die Hij voelt. Hij spreekt tot mij over zijn allerheiligste Wil.

Ik bevond me in deze toestand. Mijn geliefde **Jezus zei mij:**

(2) “Dochter van mijn Wil, als je eens wist hoeveel Liefde Ik voel wanneer Ik besluit om met jou te spreken over mijn Goddelijke Fiat. Telkens wanneer Ik je erover sprak, bogen de Hemelen neer, zo groot was de achting en verering die zij voelden.

Als eerbetoon, aan wat Ik ging zeggen, bogen zij zich neer en kwamen zij vanuit het hemels Vaderland naar beneden om aandachtig te luisteren naar wat Ik ging zeggen. Terwijl Ik sprak, voelden zij in zichzelf nieuwe scheppingen van Goddelijke Levens, nieuwe vreugde en schoonheid.

In feite, wanneer het moment komt om je nieuwe Kennis over mijn Goddelijk Fiat te laten kennen, voelt de hele Hemel de Kracht ervan. Zij wedijveren met elkaar om te luisteren en de nieuwe effecten van deze Kennis te ontvangen.

Er was dus een feest in de Hemel, telkens wanneer Ik je sprak over mijn allerheiligste Wil. De Hemel voelde immers dat zijn geluk verdubbeld was. Enkel de Hemel kon alle wonderbare effecten, de zuivere vreugde van slechts één Parel van Kennis van mijn Fiat, voelen.

Alleen op deze manier kon Ik je erover vertellen, met de Hemelen neergedaald, omwille van hun eerbiedige daden en het eerbetoon die mijn Goddelijke Wil toekomen.

De liefde en het verlangen dat Ik voel om Hem bekend te maken zijn zo groot dat Ik, als het nodig was, opnieuw zou incarneren, om ervoor te zorgen mijn Wil bekend zou worden en op aarde zou heersen.

Maar dat is niet nodig, want omdat Ik eenmaal geïncarneerd ben, is mijn Incarnatie nog steeds van kracht. En zij heeft de kracht om dezelfde effecten te reproduceren als wanneer Ik opnieuw zou incarneren.

Het is alleen uit eerbied voor mijn Fiat, dat Ik jou gekozen heb. Ik heb je gezuiverd heb van elke kiem van corruptie. En Ik heb Mij in jouw ziel opgesloten, niet alleen op spirituele wijze, maar ook op natuurlijke wijze, om jou te gebruiken als een sluier om Mijzelf te bedekken.

Het is bijna alsof Ik mijn Mensheid gebruikt heb, die als een sluier mijn Godheid verhulde.

En om jou tot mijn beschikking te hebben, heb Ik je van alles geïsoleerd. Ik heb je jarenlang aan een bed gekluisterd, om je de sublieme Lessen over mijn eeuwig Fiat te geven en om je, in kleine slokjes, zijn Kennis en zijn Leven te laten drinken.

Zijn lange geschiedenis vergde tijd om haar aan jou te vertellen en te laten begrijpen. Ik kan zeggen dat ik meer gedaan heb, dan in de Schepping en in de Verlossing, omdat mijn Wil beide omvat. Hij is de Oorsprong, het middel en het Doel ervan. En Hij zal het einde en de bekroning zijn van de Schepping en de Verlossing.

Als mijn Wil onbekend zou blijven en niet zou heersen op aarde, zouden onze Werken onvoltooide werken zijn, zonder bekroning. En dat is de reden waarom Wij zo vurig verlangen, dat iedereen Hem leert kennen.

Onze Werken zelf zijn volbracht met zoveel Liefde en pracht. Zij bevinden zich *in de nachtmerrie* van een onbeschrijfelijk gekreun, en een bijna diepe vernedering, *omdat het Leven, de essentiële Substantie die zij verbergen, nog niet bekend is.*

De sluiers, de buitenkant van de Schepping en de Verlossing zijn bekend. *Maar het Leven dat zij verbergen, is onbekend.* Hoe kunnen zij het Leven geven dat zij verbergen en de Weldaden geven die zij bezitten?

Daarom verlangen onze Werken zo vurig en eisen zij hun rechtmatige Rechten, dat mijn Goddelijke Wil bekend gemaakt wordt. Ja, alleen Hij zal de Glorie, de eeuwige kroon en de voltooiing van onze Werken zijn.

Welnu, je moet weten dat Ik hier in jou verborgen ben, met droefheid in mijn Hart. Het is net zoals tijdens de laatste jaren, toen mijn Mensheid hier op aarde leefde, en toen Ik, het Woord van de Vader, Mij in haar verborg.

Na zoveel Offers, Prediking en Voorbeelden, keek Ik naar de aarde, Ik keek naar de mensen en ook naar degenen om Mij heen, die zonder de effecten van mijn komst op aarde waren.

De vruchten, de effecten van mijn komst op aarde waren zo zeldzaam, dat mijn Hart gekweld werd, door het gevoel dat zoveel Weldaden die Ik hen wilde geven, afgewezen werden.

Mijn Pijn werd nog groter toen Ik zag dat Ik, nadat Ik volbracht had, wat Ik moest doen om hen te verlossen, op het punt stond om naar de Hemel te vertrekken.

Hoe pijnlijk is het om goed te willen doen, zelfs ten koste van je leven, en niemand te vinden om deze weldaden aan te schenken.

Maar zo ben Ik in jou. Ik kijk naar mijn offers en die van jou. Ik kijk naar Orde die Ik gevolgd heb, de vele lessen die Ik je gegeven heb, voldoende om mijn Goddelijke Wil bekend te maken en zijn Koninkrijk te vormen.

Als Ik niet ophoud met praten, is dat omdat zijn geschiedenis eeuwig is. En wat eeuwig is, heeft zijn eeuwige toespraak, die geen einde kent. En de toespraak over mijn Fiat zal eeuwig zijn in de Hemel.

Ik kijk naar degenen die je omringen en die mijn Wil kennen, zonder echter belangstelling te tonen voor het bekendmaken van zo'n groot Goed.

Ik kijk naar jouw mensheid die Mij dient als een leerstoel van waaruit Ik mijn Lessen geef. Je kunt zelf niet ontkennen:

- dat je Mij op een voelbare manier in jezelf voelt, die beweegt, spreekt, lijdt, en

- dat Ik werkelijk in jou ben om mijn Koninkrijk te vormen en bekend te maken.

En als Ik naar je kijk, zie Ik dat jouwe mensheid, ook niet lang meer op aarde zal blijven.

Mijn Hart wordt door pijn bevangen wanneer het grote Goed dat mijn Goddelijke Wil wil volbrengen, niet eens bekend is.

Zijn Kennis lijkt begraven te liggen.

Terwijl Hij Leven, Geluk en Licht willen geven, blijft Hij als het ware gevangen in Mij en in jou, en in deze bladzijden die Ik je met zoveel Tederheid en Liefde heb laten schrijven.

Daarom, mijn dochter, heb medelijden met mijn pijn en aanvaard mijn besluit om je nog op aarde te houden.

Ik weet dat het zeer moeilijk voor jou is, en Ik leef met je mee.

Terwijl Wij met elkaar meeleven, *laten Wij doen wat in ons vermogen ligt, om mijn Goddelijke Wil bekend te maken.*

(3) Daarna deed ik mijn gebruikelijke handelingen in de Goddelijke Wil. **Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:**

(4) “Mijn dochter, ***mijn Fiat heeft*** zijn eerste Daad in onze Godheid, zijn eerste Daad in de Schepping en de Verlossing en in alle dingen.

Hij heeft daarom het recht

- om over alles te heersen en alle dingen te omhullen,
- om *het eerste wiel* te zijn, dat door zijn beweging alle dingen om zich heen in beweging brengt, en waaromheen alles draait.

Zo neemt degene die mijn Wil als Leven aanneemt, alles.

Zoals wanneer het eerste wiel draait, geven alle dingen zich aan deze ziel, zodat zij niets hoeft te vragen.

Omdat ze rond mijn Wil draaien, geven ze zich allemaal aan haar.

Daarom is het allerbelangrijkste om mijn Goddelijke Wil aan te nemen. En wanneer de ziel dat gedaan heeft, heeft zij alles gedaan en alles aangenomen: alles behoort haar toe.

Het is net als bij een motor: als het hoofdwiel in het midden in

beweging komt, draaien alle andere secundaire wielen ook. Maar als het hoofdwiel niet beweegt, blijft al het andere stil staan. En er bestaat geen macht of vakman, die de kracht heeft om de secundaire wielen te laten draaien. Maar als het eerste wiel draait, draaien de andere wielen ook en vervullen ze hun functie.

Daarom moet je de vaardigheid en de aandacht op het hoofdwiel richten. Al het andere volgt dan vanzelf.

Zo is het ook met ***mijn Wil***: Wie Hem bezit, heeft niets anders nodig.

26-13- 31 mei 1929 – Ware Liefde moet zich uitstorten. De Schepping was een uitstorting van Liefde, net als de Verlossing en het Goddelijk Fiat. Wat een Goddelijke Uitstorting betekent.

(1) Terwijl ik schreef, zei ik tegen mezelf:

"Hoeveel offers heb ik gebracht om te schrijven, hoeveel slapeloze nachten, hoeveel tijd heb ik eraan besteed!

Alleen Jezus is hiervan getuige, Hij die uit medelijden met mij, mij steunde, hielp en mij de woorden gaf.

Vaak dicteerde Hij hen zelf aan mij.

Wat zal het nut zijn van zoveel inspanningen van Jezus om mij te laten schrijven, en van zoveel innerlijke strijd bij mijzelf om op papier te zetten wat Jezus me innerlijk liet voelen?

Wat is het nut van zoveel offers?

Wie zal de moeite nemen om dat te lezen, bekend te maken, zodat zij de zegeningen van zoveel Waarheden over de Goddelijke Wil onder de mensen kunnen brengen? Niemand, denk ik.

Alle offers zullen op papier blijven staan.

Ik heb tenslotte alleen geschreven uit angst om Jezus niet te mishagen en om alleen en altijd te gehoorzamen.

Met deze gedachten ging ik verder met schrijven. Toen ik klaar was, begon ik te bidden. Mijn lieve Jezus kwam uit mij tevoorschijn. Hij sloot mij in zijn Armen. En **Hij zei mij**:

(2) "Mijn dochter, ware Liefde moet zich verspreiden.

Ik kon deze intense Uitstorting niet langer in Mijzelf vasthouden om mijn Wil, zijn Kennis, zijn immense Waarde, en hoe Hij zijn Koninkrijk op aarde wil vormen, bekend te maken.

Mijn Hart brandt in een vuur van vlammen. Want Hij wil de menselijke generaties verrassen met **het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil op aarde**, een verrassing die zij niet verwachtten.

En mijn ingehouden Liefde kreunde, raasde, werd verteerd door onblusbare vlammen. Want Zij wilde laten weten dat Zij hen dat grote Goede wilde geven: een Goed dat alle andere Goede Dingen overtreft. Het is het Koninkrijk van mijn Goddelijk Fiat. Dit is dit grote Goed dat Ik aan het begin van de Schepping gegeven heb. Want uit onze Godheid komen nooit onvolledige Goede Dingen en Werken voort.

Wij hebben de enorme pijn gevoeld toen het Leven, de Substantie, de Goede Dingen en het meest essentiële deel van de Schepping, afgewezen werden.

De mens heeft al onze Werken voor zichzelf onvolledig gemaakt. Het kwam nooit bij hem op, om hetgeen hij van Ons verworpen had, opnieuw te verwerven.

Hij dacht er niet aan. Maar Wij dachten Wij er wel aan. Dat vormde ons martelaarschap van Liefde dat al ongeveer zesduizend jaar duurt: een geheim martelaarschap dat onze vlammen aanwakkerde.

Zij verteerden Ons zozeer dat Ik hen niet langer wou bedwingen. En Ik wou naar jou toekomen om het geheim te verbreken.

Ik voelde de behoefte om mijn Liefde voor jou te uiten en je te zeggen: **"Ik wil geven wat de mens afgewezen heeft. Ik wil dat mijn Wil op aarde heerst."**

En om ervoor te zorgen dat Hij kon komen regeren, moest Ik jou met Hem laten kennismaken.

Vandaar de noodzaak om je zoveel Kennis over Hem te geven.

Zelfs als jouw offers op het gebied van schrijven geen goed of nut opleveren, wat niet het geval zal zijn, waren zij noodzakelijk voor mijn Liefde. En ze hebben gediend om mijn Uitstorting te vormen en om Mij te bevrijden van de vlammen die Mij verteerden.

Zo was elke Kennis over mijn Goddelijk Fiat

- een voortdurende Uitstorting van Liefde die Ik deed voor jou,
- het was een nieuwe Schepping die Ik voortbracht
- het was alsof Ik de Goddelijke Wil aan de menselijke Wil verbond om deze opnieuw te ordenen volgens de door Ons geschapen Orde.
- het was het Leven dat uit Mij voortkwam, Substantie en essentieel onderdeel om het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde te kunnen vormen.

Als je eens wist wat een Goddelijke Uitstorting betekent.

De Schepping was een Uitstorting van Liefde.

O, hoeveel zegeningen zijn er voortgekomen uit deze Uitstorting:

- de hemel, de sterren, de zeeën, de bloei op aarde, en
- de mens, met zulk meesterschap gevormd, dat hemel en aarde zich verbazen over de wijze waarop de mens gevormd is.

Deze uitstorting had voortgeduurd en er zouden nog mooiere dingen uit Ons voortgekomen zijn. De mens sloot echter deze uitweg af door onze Goddelijke Wil te verwerpen. Zo blokkeerde hij onze Werken.
Vierduizend jaar lang had onze Uitstorting geen uitweg meer.

Maar onze Liefde voelde de behoefte om zich te verspreiden, Zij eiste haar rechten op. Zij wilde haar levende vlammen bevrijden.

Zij barstte uit met haar lange Uitstorting en **Zij schiep de Allerheiligste Maagd**, uit wie de Incarnatie van het Woord voortkwam.

Hoeveel Wonderen vonden plaats in deze tweede Uitstorting!
Hoeveel nut en hoeveel zegeningen hebben de zielen ontvangen!

Maar onze tweede Uitstorting bleef gehalveerd. Onze Liefde moest zich inhouden en nog tweeduizend jaar wachten om zich terug te kunnen uitstorten en al haar geheimen te kunnen onthullen:

- de meest intieme Wonderen van onze Godheid,
- de grootste Gaven die nodig zijn om **onze Goddelijke Wil** onder de mensen te laten heersen.

Als je eens wist wat een Goddelijke uitstorting betekent! En net zoals Onze uitstorting in de schepping grote en genereuze werken heeft verricht, en nuttig is en hun leven laat voortduren, zo zal de uitstorting van de verlossing haar wonderbaarlijke werken voortbrengen en het verlossende leven aan de menselijke generaties brengen.

Als je eens wist wat een Goddelijke Uitstorting betekent!

Onze Uitstorting in de Schepping heeft grote en genereuze werken verricht, Zij is nuttig en laat zij hun leven verder duren;
Zo ook zal de Uitstorting in de Verlossing haar wonderbare effecten voortbrengen en verlossend Leven schenken aan de generaties van mensen;

Op dezelfde manier zal deze Uitstorting, die bekendmaakt maakt dat Mijn Goddelijk Fiat zijn Koninkrijk wil vormen, en alles wat je geschreven hebt over de Kennis van mijn Fiat, tot leven komen onder de mensen.

Laat Mij daarom voorlopig mijn Hart uitstorten. En Ik zal ervoor zorgen dat wat Ik je geopenbaard heb, gebruikt zal worden.

26-14- 4 juni 1929 – Naarmate de ziel de Goddelijke Wil doet, breidt Hij zich uit in de ziel, groeit het Goddelijk Leven in haar en groeit de ziel in de Schoot van haar hemelse Vader. De ziel die in Hem leeft, roept de hele Schepping op. Iemand uit de Goddelijke Wil treedt, gaat weg, maar de daden, gedaan in zijn Wil, blijven.

(1) Mijn overgave aan het Fiat gaat verder.
Ik voel innerlijk zo'n behoefte om in Hem te leven dat het voor mij noodzakelijker geworden is, dan mijn eigen natuur.
Meer nog, ik voel dat mijn natuur veranderd is in de Wil van God.
Ik voel dat hij opgelost is in Hem en in alle dingen.

In plaats van mezelf te vinden, vind ik **dit Fiat dat tegen mij zegt:**
"Ik ben je leven. Ren, ren altijd in Mij, in de Zee van mijn Licht
om te leven van mijn Daden, van mijn Heiligheid, van mijn Geluk en
van al het Goede dat Ik bezit."

Ik stak de Zee van het Goddelijk Fiat over.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, naarmate de ziel handelt in mijn Goddelijke Wil,
breidt Hij ook zijn activiteit in deze ziel uit. Zodanig dat voor elke extra
daad die zij in Hem verricht, mijn Wil in haar groeit. Zo kan je het
Goddelijk Leven op wonderbare wijze in de ziel zien groeien.

Maar dat is nog niet alles. Naarmate het Goddelijke Leven in de ziel
groeit, verricht zij meer handelingen in mijn Goddelijke Fiat en groeit
zij meer in de Schoot van haar Hemelse Vader.

De Allerhoogste opent zijn Hart en sluit deze gelukkige ziel er in, om:

- haar op goddelijke wijze te verheffen,
- haar te kleden in zijn koninklijke gewaden,
- haar met zijn eigen Handen te voeden,
- haar te versieren met een zeldzame Schoonheid.

De hele Hemel is verbaasd en in vervoering bij het zien dat hun
Schepper een mens in zijn Schoot **opvoedt.**

Zij zeggen onder elkaar:

"Hij moet iets groots met haar van plan zijn.

Want Hij bemint haar zozeer. En Hij waakt zo over haar dat Hij haar
in zijn vaderlijke Schoot opvoedt."

En iedereen wacht tot dit wezen volgroeid is om te zien wat er van
haar zal worden.

Het Wonder van het Leven in mijn Wil is inderdaad uniek.

Hij geeft zoveel kracht aan de ziel die in Hem leeft, dat zij overal
binnengaat. En God zelf bemint haar en wil haar opvoeden in zijn
Goddelijke Schoot. Bovendien zijn het potentieel en de verspreiding
van de daad die in mijn Goddelijke Wil verricht wordt, zo groot, dat zij
zich overal verspreidt.

Zij strekt zich uit in de hemelen, en het is alsof zij de sterren oproept.
Zij strekt zich uit in de zon, en zij roept het licht op.
Zij vult de lucht, de wind en de zee, en zij roept de vogels, de kracht van de wind, het water en de vissen op.

En wanneer zij hen allen in orde gesteld heeft, zegt zij tot hen allen met haar daad: "Buig jullie neer en laten wij onze Schepper aanbidden, met een dubbel eerbetoon. Het Fiat dat ons geschapen heeft, zit in mijn handeling. En daarmee wil ik nieuwe liefde, nieuwe aanbidding en nieuwe glorie voor onze Schepper creëren."

En zij strekt zich niet alleen uit in alle geschapen dingen,
- maar ook in de Handelingen van de Maagd Maria en
- in alles wat Ik op aarde volbracht heb,
- in de Handelingen van haar Schepper,
- in de handelingen van alle heiligen.

Van de eerste tot de laatste, roept zij hen allemaal op en laat zij in hen het nieuwe Leven van Liefde, Aanbidding en Glorie voor Hem die haar geschapen heeft, stromen.

Je kan zeggen dat de daden van de ziel, die in mijn Wil volbracht zijn, zich overal uitstrekken waar mijn Goddelijke Wil aanwezig is. Zelfs in de hel voelen zij de Kracht van een ziel die in mijn Goddelijk Fiat handelt.

Want net zoals *de hemel* het nieuw Geluk voelt, de nieuwe Glorie en Liefde van de daad van de ziel, die in mijn Wil volbracht is, *zo ervaart ook de hel* de kwelling van de Goddelijke Wil, die zij verworpen hebben en die bij hen aanwezig is om hen te kwellen.

Telkens wanneer de mens handelt in mijn Wil, voelen zij het gewicht van de Gerechtigheid zwaarder op hen drukken, en voelen zij zich nog meer verbrand.

Net zoals niets aan mijn Goddelijke Fiat ontsnapt, ontsnapt ook niets aan degene die in Hem handelt.

Telkens wanneer de ziel haar daad herhaalt, doet zij ook opnieuw een oproep, om er zeker van te zijn dat niemand haar daad mist

om nieuwe Glorie, nieuwe Aanbidding en nieuwe Liefde aan haar driemaal Heilige God, te geven en aan de Goddelijke Wil die haar met zoveel Liefde ruimte geeft om haar in Hem te laten leven en haar toestaat zich uit te breiden in zijn Oneindigheid.

Daarna deed ik mijn rondgang in het Goddelijk Fiat. Ik bracht alle geschapen dingen en alle daden van de mensen samen om één enkele daad te vormen in zijn Eenheid.

Mijn lieve **Jezus voegde eraan toe:**

“Mijn dochter, enkel *mijn Goddelijke Wil bezit de Unieke Daad.*

In zijn Eenheid omvat Hij alles, Hij geeft alles Leven.

Maar terwijl Hij een unieke Daad verricht, bevat deze Daad de bron van alle daden samen.

Zodanig dat zij, terwijl ze de effecten zijn van de Enige Daad, zij zich verspreiden doorheen de hele Schepping en neerdalen voor het welzijn van de mensen als werkelijke daden.

In de Eenheid van de Ene Daad van het Goddelijk Fiat is het altijd echter slechts één enkele daad.

Zo maakt Hij nooit één enkel effect van Zichzelf los. Dat zou Hij ook niet kunnen. ***Alle effecten vormen immers de Eenheid van zijn Ene Daad.***

Dat is wat er met de zon gebeurt: één is het licht en één is de handeling van het licht dat zij voortdurend naar de aarde stuurt. Maar wanneer dit "ene" licht de aarde raakt, zijn de effecten ontelbaar en reëel.

En dat is zo waar dat wanneer het licht de aarde raakt, wij kunnen zien hoe de effecten zich in daden omzetten en de verscheidenheid aan kleuren voor bloemen geeft, de diversiteit aan smaken van fruit, en nog veel meer.

Heeft de zon dan ook maar één van de vele effecten verloren die zij in daadwerkelijke handelingen aan de aarde doorgegeven heeft?

Oh nee! Ze bewaart hen jaloers in haar unieke handeling van licht. Temeer omdat de kracht en de volheid van haar unieke lichtdaad gevormd wordt door alle effecten die zij bezit.

Zo heeft de zon, symbool van mijn Goddelijke Wil, talloze effecten.

Ze schenkt ze aan de aarde als werkelijke handelingen zonder er ook maar één te verliezen. En toch verricht zij slechts één enkele daad. Als de zon, die door Ons is geschapen, dit doet, dan geldt dat nog veel meer voor mijn Goddelijke Wil.

Maar, mijn dochter, door zijn wil te doen, is de mens uit de Eenheid van de Mijne getreden. En al zijn daden hebben die Kracht van de Eenheid verloren. Ze zijn hier en daar verspreid en onderling verdeeld geraakt.

Deze menselijke daden, die geen eenheid hebben, hebben geen bron van effecten, noch volheid van licht. Ze worden gesymboliseerd door deze planten en bloemen die zonder zon groeien. Omdat ze verspreid en onderling verdeeld zijn, hebben ze geen blijvende kracht, groeien ze weinig en ze verwelken.

Door zijn wil te doen, verliest de mens:

- zijn eenheid met de Mijne,
- de Bron van Leven,
- de Volheid van het Licht.

Maar *zij die in mijn Goddelijke Wil leeft*

- *verzamelt alle Goede Dingen die door de mensen verspreid zijn, en*
- *vormt Eén Daad.*

Deze daden worden het recht van degene die handelt en leeft in mijn Goddelijk Fiat. Er is geen Goed dat zij die in mijn Wil leeft niet kan nemen.

Met de alomtegenwoordigheid van mijn Wil roept zij alle handelingen bijeen, brengt hen samen en verenigt hen. Zij ordent hen allemaal in mijn Fiat. Zij geeft mij alles, en ik geef haar alles.

Daarna zette ik mijn daden voort in de Allerhoogste Wil. Duizend gedachten hielden mijn geest bezig met betrekking tot zijn vele wonderen. Maar om het niet te lang te maken, zal ik enkel

vertellen wat **Jezus tegen mij zei:**

"Mijn dochter, wat in mijn Goddelijke Wil gedaan wordt, blijft in Hem opgelost, net zoals licht en warmte onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

Als het licht gedoofd wordt, dooft ook de warmte.

Als het licht weer aangestoken wordt, geeft het licht uit zichzelf leven en stijgt de warmte mee met het licht.

Op dezelfde manier zijn de daden van de mens die in mijn Wil verricht worden, onlosmakelijk met Hem verbonden..

Temeer omdat mijn Wil niet onderhevig is aan verduistering.

Want ***Zij is een eeuwig en immens Licht.***

Daarom zijn, hoewel Adam uit mijn Wil getreden is toen hij zondigde, zijn zijn daden in Hem gebleven.

Hij was in staat zich los te maken van zijn eigen daden.

Maar zijn daden die in mijn Wil waren verricht, konden niet uit Hem treden of zich losmaken.

Want ze hadden al hun leven van Licht en Warmte in Hem gevormd.

Wat in mijn Wil binnengaat:

- verliest zijn leven in Hem,
- vormt één en hetzelfde leven met Hem, en
- verliest het recht om uit Hem te komen.

Mijn Wil zegt:

"Deze daden zijn verricht in mijn huis, in mijn Licht.

De rechten zijn van Mij.

Er is geen macht, menselijk, noch goddelijk, die in staat is om een daad die door de mens in mijn Wil verricht is, daaruit te verwijderen of ervan te gescheiden."

Daarom **zijn de daden van Adam die vóór zijn zonde, in mijn Wil verricht zijn, aanwezig als een eerste daad,** waarvan de Schepping en de daden van de menselijke generaties afhangen.

Stel nu dat je uit mijn Wil treedt: jij treedt uit Hem en blijft buiten Hem. Maar jouw daden treden niet buiten Hem: ze hebben noch het recht,

noch het vermogen om dat te doen.

Zolang je in mijn Wil blijft, zijn jouw daden van jou en van Mij.
Maar als je eruit stapt, verlies je je rechten.

En omdat ze gedaan zijn in het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil, en niet in de menselijke wil, blijven ze mijn rechten, ook al lijken ze door jou verricht te zijn.

Maar je moet weten dat alles wat je in mijn Fiat doet

- zal dienen als eerste daad voor de andere mensen, om in zijn Koninkrijk te leven, en
- de orde, het regime en het leven zal zijn van degenen, die in het Koninkrijk van mijn Fiat zullen leven.

Daarom spoor ik je zo aan om in mijn Wil rond te gaan.
En Ik waak over jou, Ik begeleid jou en Ik handel dikwijls samen met jou.

Ik doe dit omdat deze handelingen niet enkel jou van dienst zijn.
Zij moeten immers ook dienen als eerste daden en voorbeelden voor degenen die in het Koninkrijk van mijn Goddelijk Fiat zullen leven.

26-15- 9 juni 1929 – Zij die in de Goddelijke Wil leeft, is met Hem onlosmakelijk verbonden. Voorbeeld van de adem. Voorbeeld van de zon. Hij heerst over alles en gaat op zoek naar alles. Dat is de Goddelijke Wil. Rivaliteit tussen de twee zonnen.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil is voortdurend.
Zijn Licht overschaduwde mijn kleine verstand zozeer dat ik nu slechts aan één Waarheid tegelijk kan denken met betrekking tot de Goddelijke Wil.

Hoe meer ik aan Hem denk, hoe mooier en majestueuzer Hij in mijn ogen wordt. Met een onuitsprekelijke Liefde, meer dan een tedere moeder, opent Hij zijn Hart van Licht en brengt Hij een Licht voort waarin Hij zijn kleine dochter opsluit.

Ik bevond me in deze toestand. Mijn lieve **Jezus zei mij:**

(2) Mijn dochter, elke ademhaling is het leven van de volgende. Het is zelfs zo dat, wanneer je op het punt staat om een adem uit te ademen, nog vooraleer hij volledig is uitgeademd is, hij al terug om een nieuwe vraagt. Je kan dus zeggen dat de ademhaling haar eigen leven heeft en leven geeft aan de mens, omdat zij continu is. Zij zijn zo verenigd en nauw met elkaar verbonden dat zij onafscheidelijk zijn.

En hetzelfde geldt voor het kloppen van het hart: één hartslag vraagt om het leven van de volgende hartslag. En het voortdurend kloppen van het hart produceert leven. Het is ook zo dat, als de ademhaling en de hartslag stoppen, er geen leven meer bestaat.

Zo is de ziel die handelt en leeft in mijn Goddelijke Wil. Haar identificatie, haar nabijheid met Hem zijn zo groot dat zij dichterbij is, dan ademhalingen en hartslagen dicht bij elkaar zijn.

Inderdaad, de handelingen die in mijn Goddelijke Fiat verricht worden, zijn als vele ademhalingen of hartslagen die de ziel in God verricht, zodat zij de Goddelijke Ademhaling wordt, en mijn Fiat haar ademhaling voortbrengt;

Dus wisselen zij onderling leven uit, om één enkel Leven te vormen. Daarom zijn de daden die in onze Goddelijke Wil gedaan worden, onlosmakelijk met Ons verbonden.

En Wij verheugen ons

- in het ademen in Ons werk, en
- om te voelen dat het werk dat uit Ons voortgekomen is, het Onze is,
- in het laten leven van haar in ons Huis – en zo dicht bij Ons dat Wij haar ademhaling ademen.

(3) Daarna ging ik verder met mijn handelingen in het beminnelijk Fiat. **Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:**

(4) “Mijn dochter, vanuit de hoogte van haar sfeer spreidt **de zon** haar groot wiel van licht uit en zij omarmt de aarde. Door de werking van haar licht, schenkt zij haar leven, zodat zij nieuwe planten voortbrengt.

Zij geeft de kus van haar leven-gevend licht aan elke plant, bloem en boom, om aan elke plant iets bij te brengen, voor sommigen een vitale geur, voor anderen kleur en voor weer anderen zoetheid.

De zon wil haar omhelzing en leven-gevende kus aan iedereen geven. Zij weigert niemand. Zij wijst niets af, wat het ook moge zijn, zelfs niet het kleinste grassprietje.

Integendeel, de zon wil optreden als een koningin die ernaar verlangt zichzelf uit te storten. Ze gaat op zoek naar alles, ze wil alles herkennen, om in alle dingen het leven te vormen dat elke plant nodig heeft.

Ze zou zich geen koningin voelen, noch het recht hebben om koningin te zijn, als haar licht niet aan alles haar leven zou geven.

Dit is zo waar dat ze in haar groot wiel van licht alles omvat. En iedereen lijkt het leven, de schoonheid, de verscheidenheid aan tinten en de groei, uit het licht van de zon op te slurpen.

De zon vergeet ook de zee, de rivieren en de bergen niet, om daarin haar zilveren schakeringen te produceren, of om de horizon van goud en zilver op de achtergrond, achter hen, te creëren.

Oh! Hoezeer heerst de zon met haar licht over alles:

- niet om iets te onderdrukken of kwaad te doen,
- maar om te verlevendigen, te verfraaien en zichzelf te geven als leven voor alle dingen.

In haar stomme stilte lijkt ze tegen iedereen te zeggen:

"Hoezeer bemin ik jullie. Mijn liefde is zo groot als mijn groot wiel van licht. Mijn liefde voor de aarde is substantieel en vol leven.

En ik verander nooit. Vanuit de hoogte van mijn sfeer ben ik altijd op mijn plaats, om haar te omhelzen, te beminnen en leven te geven."

Inderdaad, *de aarde leeft in het groot wiel van haar licht*.

En elk ding houdt zijn mond open om de leven-gevende effecten van het licht van de zon te ontvangen.

Oh, maar moge dat nooit gebeuren:

- als de zon zich van de aarde zou kunnen terugtrekken, of

- als de aarde de zegeningen van de zon, haar leven en haar licht zou afwijzen,
dan zou er geen daglicht meer zijn, maar een eeuwige nacht.

En de aarde zou zonder leven blijven. Warmte en zoetheid zouden niet meer bestaan – alleen troosteloze ellende.

Wat een droevige verandering!

Wat een gruwel zou de aarde dan worden!

Mijn Goddelijke Wil is meer dan de zon voor de mensen.

In zijn eindeloze groot wiel van Licht gaat Hij op zoek naar alle zielen, om herkend te worden en in elke ziel het Leven van Schoonheid, Heiligheid, Licht en oneindige zoetheid te laten ontstaan.

Hij wil in hen alle bitterheid, alle lelijkheid en alle ellende vernietigen.

Met zijn kus van Leven, die op hen ademt, wil Hij hen veranderen in wat goed, mooi en heilig is.

De zon die door mijn Fiat is geschapen, kan al haar wonderen op aarde verrichten. Met haar unieke majesteit bedekt zij alles met haar mantel van licht en schoonheid.

Bij elke aanraking schenkt zij elke plant het leven dat zij bezit.

Maar helaas! Mijn Fiat blijft achter met het verdriet dat Hij de Goede dingen die Hij bezit, zijn Leven, de Goddelijke Wil, niet kan meedelen aan de zielen. Zij verzetten zich immers tegen het ontvangen ervan en zij willen het Licht van mijn Wil niet opnemen.

Zij zijn dus zoals de aarde zou zijn als zij zich zou verzetten tegen het ontvangen van het licht van de zon: in diepe duisternis, vuil en zwak. Velen van hen zijn afschuwelijk om te zien..

Mijn Goddelijke Wil stroomt over van zovele Goddelijke Levens, zoveel Schoonheid en Goede Dingen die Hij hen wil geven.

Hij zou zich willen verspreiden om:

- de mensen in zijn lichtende Schoot in te sluiten en
- van elk van hen een Wonder van Heiligheid en Schoonheid te maken, de ene nog mooier dan de andere,
- zijn Hemel op aarde te vormen.

Maar de menselijke wil verzet zich daartegen.

Mijn Fiat lijdt daar intens onder, meer nog dan een moeder die haar kind niet kan laten geboren worden.

En daarom wil mijn Goddelijke Wil zichzelf bekendmaken, mijn dochter. Hij wil zijn Koninkrijk vormen – omdat deze kinderen die Hem toebehoren vrij zullen leven in Hem en door zijn Licht.

Zij zullen hun mond openhouden om zijn Kussen, zijn Omhelzingen en zijn Genegenheid te ontvangen, om in hen zijn Goddelijke Leven te vormen.

Dan zullen inderdaad de Wonderen te zien zijn, die mijn Wil kent en kan verrichten.

Alles zal getransformeerd worden en de aarde zal de Hemel worden.

En dan zullen de zon die onder het gewelf van de hemel staat en de Zon van mijn eeuwige Wil hand in hand gaan.

Meer nog, ze zullen met elkaar wedijveren om te zien wie de meeste wonderen kan verrichten:

- de zon voor de aarde en
- mijn Wil voor de zielen.

Maar mijn Wil zal het grootste spektakel bieden. Hij zal zelfs een nieuwe betovering van wonderbare Schoonheden voortbrengen, voor de hele Hemel en de aarde, die nog nooit eerder gezien zijn.

26-16- 14 juni 1929 – Afrekenen met Jezus. De ziel is de Bank van de Goddelijke Wil. Onvergetelijke herinneringen. Eden.

(1) Ik vervolgde mijn rondgang in het Allerhoogste Fiat.

Mijn kleine geest, aangekomen in Eden, zei:

"Aanbiddelijke Majesteit, ik kom voor U met de kleine rente van mijn 'ik bemin U, ik aanbid U, ik verheerlijk U, ik dank U, ik zegen u', om U mijn kleine intrest te geven.

U hebt mij immers een hemel, een zon, lucht, de zee, een bloeiende aarde gegeven en alles, wat U voor mij geschapen hebt.

U hebt al gezegd dat U elke dag met mij wil afrekenen en mijn kleine rente ontvangen, zodat we altijd akkoord zijn.
Dan kan U, in de bank van mijn ziel, als kleine dochter van uw Goddelijke Wil, de hele Schepping die u mij hebt gegeven hebt, veilig bewaren .

Maar terwijl ik dat deed, kwam er een gedachte bij me op:

"Maar hoe kan je zo'n hoge rente betalen?
En bovendien, wat is de waarde van mijn
'ik bemin U, ik aanbid U, ik dank U'? "

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, het was een overeenkomst tussen jou en Mij:
- dat Ik de hele Schepping in de bank van je ziel zou plaatsen, en
- dat jij Mij de rente zou betalen door haar te vullen met jouw
'ik bemin U, ik aanbid U, ik dank U'.

Ik zag dat je je onwennig voelde vanwege zo'n groot kapitaal, en Ik wou niet dat je dit groot Geschenk dat Ik je geef, zou afwijzen.

Om het je gemakkelijker te maken om het aan te nemen,

heb Ik je gezegd:

"Ik ben tevreden met een kleine rente.

En we zullen elke dag hier in Eden de afrekening maken.

Op die manier zullen we het altijd eens zijn en vrede hebben.
Jij hoeft je dan geen zorgen te maken dat uw Jezus zo'n groot kapitaal op jouw bankrekening gezet heeft."

En bovendien, *ken je de waarde niet van een 'ik bemin U' in mijn Goddelijke Wil?!*

Mijn Wil vervult de hemel, de zon, de zee, de wind.
Zijn Leven strekt zich overal uit.

En door te zeggen: 'ik bemin U, ik aanbid U', en alles wat je zou kunnen zeggen, breidt mijn Fiat jouw 'ik bemin U' uit in de hemelen.
En jouw 'ik bemin U' wordt groter dan de hemel.

Jouw 'ik aanbid U' breidt zich uit in de zon.

Het wordt groter en langer dan haar licht.

Jouw 'ik verheerlijk U' breidt zich uit in de wind.

Het doorkruist de lucht en de hele aarde met een zucht.
En de windvlagen, soms krachtig en soms strelend, zeggen:
ik verheerlijk U'.

Jouw 'dankuwel's verspreiden zich over de zee.
De waterdruppels, en het flitsen van de vissen, zeggen: *'ik dank U'.*

En Ik zie de hemel, de zon, de sterren, de zee en de wind gevuld met
jouw *ik bemin U'*, met *je aanbidding* en *met al het andere*.

En Ik zeg:

'Wat ben Ik blij dat ik alles in de bank van de kleine dochter van mijn
Wil gestort heb. Want zij betaalt Mij de rente die Ik wilde.
En omdat ze in mijn Wil leeft, geeft ze Mij een goddelijke en
gelijkwaardige Rente. Want mijn Fiat breidt haar kleine daden uit en
maakt hen groter dan de hele Schepping.'

En wanneer Ik je naar Eden zie komen om Mij je kleine rente te
geven, kijk Ik naar jou.

En Ik zie in jou mijn Goddelijke Wil verdubbeld:
éne in jou en een andere in Mij, alhoewel Hij één is.

En Ik zie dat Ik rente krijg van mijn eigen Wil – en dat stelt Mij
tevreden. En oh, hoe gelukkig ben Ik om te zien dat mijn Fiat de ziel
de kracht heeft gegeven om zich te verdubbelen, zodat zij haar
Schepper kan tevreden stellen.

Mijn dochter, hoevele onvergetelijke dingen zijn er in dit Eden.
Hier heeft ons Fiat de mens geschapen in een dergelijke uitstorting
van Liefde, dat Hij zich in stromen over hem uitstortte.
Zozeer zelfs dat Wij nog steeds het zachte gefluister voelen
waarmee Wij ons over hem uitstortten.

Hier begon het leven van onze Fiat in de mens.

Hier blijft de zoete en dierbare herinnering aan de daden van de
eerste mens, die in ons Fiat verricht werden.

Deze daden bestaan nog steeds in onze Wil.

En zij zijn als onderpanden, opdat hij herboren wordt om het
Koninkrijk van ons Fiat terug te krijgen.

In dit Eden leeft de pijnlijke herinnering van de zondeval, van zijn vertrek uit ons Koninkrijk. Wij horen nog steeds zijn voetstappen toen hij ons Goddelijk Fiat verliet.

En aangezien dit Eden hem gegeven was om in ons Fiat te leven, waren Wij genoodzaakt hem eruit te verdrijven.

En Wij hadden de pijn om ons dierbaarste werk te zien, zonder zijn Koninkrijk, ronddwalend en ellendig!

Onze enige troost waren de onderpanden van zijn daden, die in onze Wil achtergebleven waren. Zij smeekten om de rechten van de mensen te laten gelden, om hun vroegere thuis opnieuw te mogen betreden.

Ik wacht dus op jou in Eden

- om jouw kleine rente te ontvangen,
- om te vernieuwen wat Wij in de Schepping gedaan hebben, en
- om een vergoeding te ontvangen voor een zo grote Liefde, onbegrepen door de mensen, en
- om een voorwendsel voor onze Liefde te vinden, om aan de mens het Koninkrijk van onze Goddelijke Wil te schenken.

En Ik wil Ik dat dit Eden voor jou ook zeer dierbaar is, zodat je Ons kan smeken en erop aandringen om het begin van de Schepping, het Leven van ons Fiat, voor de menselijke familie te herstellen.

26-17- 19 juni 1929 – De Goddelijke Wil en zijn handelend Leven in de mens. Verschil tussen iemand die in het Fiat leeft en iemand die niet in Hem leeft.

(1) Mijn arme geest dwaalde rond in het Goddelijk Fiat. Ik voelde de zoete betovering van zijn verrukkelijke Licht en ik zei tegen mezelf: "Maar wat is deze Goddelijke Wil in mijn arme ziel?"

Mijn geliefde Jezus bewoog zich in mij. Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, *welk geluk heb jij, dat je leeft onder de zoete betovering van mijn Goddelijke Wil!*

Weet je niet dat wanneer Hij bezit neemt van de ziel, Hij zijn actief Leven in haar vormt? Hij handelt op dezelfde manier in haar, in wie Hij regeert, zoals Hij in zichzelf handelt.

En, krachtiger dan een koning, dringt Hij zich aan alles op.
Hij verspreidt zijn Licht over de kleinheid van de ziel.
En Hij vormt zijn zoete betovering voor de menselijke wil in haar,
om zijn Leven vrijer te vormen.

Aangezien het Goddelijke Leven van mijn Fiat bestaat uit herhaalde,
ononderbroken Handelingen, kan niets Hem tegenhouden.
Daarom voel je een oneindige Handeling in jezelf, een Licht dat nooit
dooft, een Liefde die onophoudelijk brandt.

Dat geldt niet voor degenen die niet in Mijn Wil leven.
Zij voelen dat het Goddelijke Leven in hen onderbroken wordt en dat
hun handelingen verstoord worden.
Nu voelen ze het ene, dan weer het andere.
Hun wil is niet doordringen met een voortdurend Licht, dat hen zoet
voedt en betovert, zodat ze de zoetheid van mijn Wil voelen en er
geen enkel moment zouden aan denken, om op een louter
menselijke manier te handelen.
En als ze het Licht voelen, dan is dat slechts met tussenpozen.

Een symbool van iemand die in mijn Goddelijke Wil leeft,
is iemand die altijd in de zon zou kunnen leven.
Het licht van de zon houdt nooit op en hoeft niet gevoed te worden
om te blijven branden. Hierdoor zou de persoon die onder de zon zou
kunnen leven, voortdurend een regen van licht op zich voelen
neerdalen.
En aangezien het licht wonderbare effecten heeft, zou hij zich voeden
met zoetigheden, met geuren, met verschillende kleuren, met licht,
zodat hij het leven van de zon zelf in zich zou voelen gevormd
worden.

Anderzijds wordt iemand die niet in Mijn Wil leeft, zelfs als hij niet
slecht is, gesymboliseerd door een persoon die leeft onder het licht
van de lage wereld.
Dit licht heeft geen kracht om een zoete betovering van licht te
vormen, om hem zodanig te overweldigen dat hij niets anders dan
licht zou kunnen zien.

En dit zwakke licht kan heel vaak doven, omdat het van nature niet

de kracht heeft om zichzelf onophoudelijk te voeden.

Als dit zwakke licht niet gevoed wordt, gaat het uit.

En aangezien een door de mens gemaakt licht, geen zoetheid, kleur noch geur heeft, kan de ziel niet voelen dat het leven van dit licht in haar gevormd wordt.

Wat een verschil tussen degene die in mijn Goddelijke Wil leeft en degene die daarbuiten leeft!

(3) Moge alles tot eer van God zijn, en tot het welzijn van mijn arme ziel.

26-18- 27 juni 1929 – Geschenk voor de heilige Aloysius. Jezus moest Luisa betrekken bij de Openbaringen over de Goddelijke Wil. De overdracht van het menselijke en het Goddelijke. De mens verwerft Goddelijke Rechten.

(1) Nadat ik de heilige Communie ontvangen had, offerde ik Haar op voor de glorie van de heilige Aloysius.

Ik offerde de heilige Aloysius, als geschenk op zijn naamfeest, alles wat onze Heer in zijn Goddelijke Wil gedaan had, met zijn Geest, zijn Woorden, zijn Werken en zijn Stappen, Toen ik dit deed, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, je had de heilige Aloysius op zijn feestdag geen mooier geschenk kunnen geven.

Door jouw Communie en al mijn Daden in de Goddelijke Wil aan te bieden, zijn er evenveel zonnen ontstaan, als Daden die Ik verricht heb, toen Ik op aarde was.

En deze zonnen hebben de heilige Aloysius zodanig overspoeld dat hij zoveel extra-glorie van de aarde ontving, dat het onmogelijk was om nog meer te ontvangen.

Alleen daden die in mijn Goddelijke Wil volbracht worden, hebben de kracht om zonnen te vormen. Omdat ze de volheid van het Licht bevatten, is het niet verwonderlijk dat de menselijke daden die in Hem verricht worden, in zonnen veranderen.

(3) Daarna dacht ik: "Hoezo? In alles wat de gezegende Jezus mij over zijn Goddelijke Wil vertelt, is mijn arme persoon er altijd bij betrokken. Zelden, slechts een paar keer, sprak Hij enkel over zijn Allerhoogste Fiat."

Ik dacht hieraan toen mijn lieve Jezus uit mij tevoorschijn kwam.

Hij zei mij:

(4) "Mijn *dochter*, het was noodzakelijk dat Ik jouw persoon betrok bij de Openbaringen die Ik je gaf over mijn Goddelijke Fiat:

Ten eerste, omdat elke Openbaring die Ik je gaf, banden smeedde tussen jou en mijn Goddelijke Wil. Ik vertrouwde je Geschenken en Bezittingen toe. En aangezien jij daarmee begiftigd was, was de menselijke familie hierdoor gebonden om het Koninkrijk van mijn Wil te herkrijgen.

Als Ik je er niet bij betrokken had, had Ik geen banden of Gaven gegeven, maar enkel nieuws.

Daarom moet Ik, vooraleer Ik je een Openbaring over mijn Goddelijke Wil kan geven, iets van jou vragen:

- een beetje lijden van jouw kant, en zelfs maar
 - één "ik bemin U" van jou,
- om de gelegenheid te hebben om met jou te spreken.

Ik wilde van jou ontvangen,

- om je iets van Mij te kunnen geven, en
- om je de grote Gave van mijn Goddelijke Wil te kunnen geven.

Al onze uiterlijke Werken zijn ook allemaal een overdracht van het Goddelijke en het menselijke.

In de Schepping zelf is er een voortdurende overdracht:
Ons Fiat heeft de hemelen geschapen en hen bezaaid met sterren.
Maar daarvoor heeft Hij leven gegeven aan de materie.

Hij heeft de zon geschapen, maar Hij gaf leven aan het licht en de warmte waarmee Hij haar vormde.

Hij heeft de mens geschapen.

Ik heb eerst *zijn beeld gevormd uit aarde.*

Ik heb er *de menselijke ziel* ingeblazen.

Vervolgens heb ik *het Leven van mijn Liefde in deze ziel* geschapen.
Nadien werd *mijn Goddelijke Wil overgedragen op de zijne*,
om zijn Koninkrijk in de mens te vormen.

Er is niets dat uit Ons voortgekomen is of door Ons geschapen is,
waarin niet de overdracht van het menselijke en het Goddelijke te
vinden is.

In onze mooiste Werken:

de Schepping, de Onbevleete Koningin, het Mens-geworden Woord,
zijn het menselijke en het Goddelijke zodanig met elkaar verweven,
dat ze onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

Zo zijn:

- *de hemelen* vervuld van God. Zij vertellen over mijn Glorie, onze Macht en onze Wijsheid;
- *de Onbevleete Koningin* – degene die Mij liet geboren worden;
- *mijn Mensheid* – het Vleesgeworden Woord.

Nu wil Ik mijn Goddelijke Wil bekendmaken, en nadat de eerste overdracht ervan, die Ik in Eden gaf, werd afgewezen, moest Ik deze een tweede keer overdragen, om het Koninkrijk van mijn Goddelijk Fiat opnieuw te kunnen vestigen.

En hoe kon Ik dat doen zonder een andere mens erbij te betrekken, met bijna onlosmakelijke banden in de Kennis, in het Licht en in het Leven zelf van mijn eeuwige Wil?

En als Ik je niet met Hem had verweven, door jou in Hem over te brengen en Hem in jou, dan zou je in jezelf noch zijn Leven, noch zijn permanent Licht gevoeld hebben.

Je zou ook niet in jezelf de noodzaak gevoeld hebben, om Hem te beminnen, noch het verlangen om Hem beter te leren kennen.

En daarom heb Ik jou en Mij in deze situatie gebracht:

- jij, om aan Mij te geven, en
- Ik, om aan jou te geven.

In deze wederzijdse gave, vormde Ik de Kennis die Ik je wilde geven.

De overdracht van mijn Goddelijke Wil op jou is gerealiseerd, waardoor jij de overwinnares werd van het grote Goed dat Ik jou gegeven heb.

(5) Vervolgens ging ik verder met mijn overgave aan het Goddelijk Fiat, dat zo groot is dat zelfs als ik me haast om het helemaal te doorkruisen, ik er nooit in slaag.

Integendeel, ik zie dat ik in zijn Zee van Licht nog een lange weg af te legen heb, zodat ik zelfs niet kan zien waar zijn oneindige grenzen eindigen.

Hoezeer ik me ook haast, mijn reis zal dus nooit eindigen. Ik zal altijd iets te doen hebben en ik zal altijd een plaats hebben om naartoe te gaan in de Zee van de Eeuwige Wil.

Toen voegde mijn lieve Jezus eraan toe:

(6) "Mijn dochter, hoe uitgestrekt is de zee van mijn Wil! Zij heeft geen begin en geen einde. De kleinheid van de mens zal haar dus nooit kunnen doorkruisen of omhelzen. Maar wie in Hem leeft, bevindt zich op weg naar het centrum van de Zee. Het zal haar nooit gegeven zijn om uit zijn Centrum te treden, omdat zij nooit een oever of een grens zal vinden.

Integendeel, voor en achter, rechts en links van haar, zal zij alleen een Zee van Goddelijke Wil zien. Voor elke daad die zij in Hem verricht, zal zij in ruil daarvoor een Goddelijk Recht ontvangen.

Aangezien haar daad verricht is, in en met mijn Goddelijke Wil, geeft hij de ziel terecht het recht:

- van het Goddelijk Licht, van zijn Heiligheid,
- op zijn Schoonheid, zijn Goedheid en zijn Liefde.

De mens leeft van rechtswege in de Zee van mijn Wil, niet als een vreemdeling, maar als eigenaar. Zijn daden zijn immers in Goddelijke Rechten veranderd. Hierdoor heeft hij mijn Goddelijke Wil overwonnen heeft.

En als je eens wist wat een vreugde het voor Ons is, hoe gelukkig Wij

zijn om de kleinheid van de mens te zien leven in de Zee van onze Wil:

- niet als een vreemdeling, maar als eigenaar,
- niet als bediende, maar als koning,
- niet arm, maar immens rijk,
en rijk aan onze veroveringen die hij in ons Fiat gedaan heeft.

Bijgevolg zal de ziel die in onze Goddelijke Wil leeft, in zichzelf terecht de heerschappij voelen van het Licht, van de Heiligheid, van het Koninkrijk van Schoonheid.

En om mooi te worden zoals zij wil, heeft zij

- de Goedheid tot haar beschikking,
 - de Liefde als inhoud van haar daden,
 - mijn Goddelijke Wil als haar eigen leven en helemaal van haar,
- En dit alles wordt door Onszelf, met Goddelijk Recht, verleend.

Wees daarom aandachtig en vermenigvuldig jouwe daden in ons aanbiddelijk Fiat!

26-19- 8 juli 1929 – De Goddelijke Wil laat lichtbloemen bloeien. Hij zingt en fluistert onophoudelijk zijn Liefde, Zijn uitzinnige en bedroefde Liefde. De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, brengt een zee van verfrissing voor de Goddelijke Liefde voort.

(1) Mijn kleinheid verdwijnt en verstikt in de zee van pijn, door het gemis van mijn geliefde Jezus.

In dit lijden verlangde ik meer dan ooit om:

- mijn natuur te zien verdwijnen,
- uit mijn gevangenis te komen en
- mijn vleugels uit te slaan naar mijn hemels Vaderland.

Ik zou graag overal in zijn allerheiligste Wil naartoe gegaan zijn, en hemel en aarde hebben bewogen, zodat iedereen samen met mij:

- een traan, een zucht konden hebben voor deze arme balling en
- om het einde van mijn ballingschap zouden vragen.

Terwijl ik mijn bitterheid uitte, kwam mijn lieve Jezus uit mij tevoorschijn. Hij gaf mij een kus en Hij omhelsde mij. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, kalmeer, Ik ben hier bij jou. Maar terwijl Ik bij jou

ben, laat Ik ruimte voor mijn Goddelijke Wil om te handelen.
En aangezien Hij zijn eerste Daad in jou verricht, gebeurt het dat je voelt wat Hij in jou doet, zijn werk.
En je voelt Mij niet, die in Hem ben en die samen met Hem aan het werk ben. *Ik ben immers onafscheidelijk van mijn Goddelijke Wil.*
En alles wat Hij doet, doe ik ook.

Maar je moet weten dat mijn Goddelijke Wil wil, dat
- zijn Werk, zijn werkterrein en zijn absolute heerschappij volledig aan Hem toebehoren,
- niet alleen in jouw ziel, maar ook in je lichaam.

Hij verspreidt over uw lijden, zijn Kus van Licht en Warmte.
Met zijn Warmte bevrucht Hij het en vormt Hij de kiem.
Door deze kiem te voeden met voortdurend Licht en Warmte, laat Hij bloemen van Licht in een grote verscheidenheid aan kleuren tot bloei komen, die altijd door het Licht bezielde worden.
Hij kan immers niets doen, groot, noch klein, zonder zijn Licht te laten stromen.

Deze bloemen zijn niet zoals die op aarde, die geen licht hebben en verwelken. Zij hebben een eeuwig Leven, omdat ze gevoed worden door het Licht van mijn Fiat. De verscheidenheid van hun schoonheid is zo groot dat ze de mooiste versiering vormen voor het aardse van je mensheid.

(3) Daarna zweeg Hij.
Ik was ondergedompeld in de Zee van de Goddelijke Wil.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(4) "Mijn dochter, de Zee van onze Godheid fluistert altijd, zonder ooit te stoppen. Maar weet je wat zij in haar gefluister zegt?

'Liefde! Liefde voor de mensen!'

De vurigheid van onze Liefde is zo groot dat Wij in ons voortdurend gefluister, overstroomd van Liefde, en gigantische golven vormen, die de hemel en de aarde en alle mensen met Liefde overspoelen.

Wij zien echter dat zij zich niet volledig laten vullen door onze Liefde. En omdat Wij ernaar verlangen om de mensen te zien overlopen van

onze Liefde, ontstaat er in Ons een uitzinnige Liefde.

In onze Waanzin, schuiven Wij de menselijke ondankbaarheid terzijde. En fluisterend, **herhalen Wij luider**:

'Liefde! Altijd liefde voor de mens, die onze liefde verloochent en niet aanvaardt om zich te laten beminnen en ons liefde te geven.'

Maar onze Liefde, afgewezen, neemt de houding aan van bedroefde Liefde!

Maar weet je

- wie rust en kalmte brengt in onze liefdeswaanzin?
- wie onze pijnlijke Liefde kalmeert en doet glimlachen?

De ziel die leeft in onze Goddelijke Wil. Onze Wil vormt zijn Zee in deze mens. Onze Zee en de zijne stromen in elkaar.

Oh, hoe zoet is het gefluister van deze ziel in ons gefluister.

Zij herhaalt voortdurend:

"Liefde! Liefde! Liefde voor altijd aan mijn Schepper, aan mijn eeuwig Leven, aan Hem die mij zozeer bemint."

Kijk hoe de ziel die in ons Goddelijk Fiat leeft een verfrissing is voor de Liefde die Ons verteert.

Zij vormt de zoete zee voor onze bedroefde Liefde.

Oh! Wonder van onze Goddelijke Wil, die zich bedient van zijn Kracht,

om zijn Zee te vormen in deze ziel.

Hij laat haar met Ons wedijveren. Hij laat haar niet enkel voortdurend ruisen. Hij verheft haar zo hoog en dompelt haar onder in onze Zee.

Wanneer Wij ons overweldigd voelen door onze Liefde, en Wij kunnen haar niet bedwingen, dan voelen Wij zo'n grote behoefte om te beminnen, dat onze Liefde overloopt in de Zee, die Ons Fiat gevormd heeft in de ziel die in onze Wil leeft.

En zij kalmeert voor een tijdje Ons delirium van Liefde
Zij verfrist Ons met haar liefde en zij troost Ons.

Hoe kunnen Wij een ziel die in Onze Wil leeft, niet beminnen!?

26-20- 14 juli 1929 – De Goddelijke Wil wil absolute vrijheid om zijn Leven te vormen. Verschillende manieren van handelen van Onze-Lieve-Heer.

(1) Mijn gebruikelijke overgave aan het allerhoogste Fiat gaat verder. Ik voel dat Hij mij geen minuut vrijheid laat. Hij wil alles voor Zichzelf, op een heersende manier, maar tegelijkertijd zacht en sterk.

Hij is zo aantrekkelijk dat de ziel zich graag door Hem zou laten vastbinden om geen enkele weerstand te bieden tegen hetgeen de Goddelijke Wil op haar en in haar zou willen volbrengen.

Ik dacht hieraan. Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij.

Hij zei mij:

(2) “Mijn dochter, wees niet verbaasd dat mijn Goddelijke Wil je geen enkele vrijheid laat.

Want Hij wil niet enkel daden en werken vormen, maar het Leven. Wie een leven moet vormen, heeft voortdurende daden nodig.

Als de voortdurende daden ophouden, kan het leven noch groeien, noch gevormd worden, noch zijn ware bestaan hebben.

En daarom wil mijn Goddelijke Wil, die zijn Goddelijk Leven in jou wil vormen, vrij zijn en een absolute vrijheid hebben.

Met zijn onophoudelijk handelen, dat Hem van nature eigen is, verspreidt Hij zich over de mens. Door zijn meer dan moederlijke vleugels van Licht uit te slaan, omhult Hij:

- elke vezel van het hart, elke hartslag, elke ademhaling,
- elke gedachte, elk woord, elk werk en elke stap.

Hij verwarmt hen.

Met zijn kus van Licht, drukt Hij zijn Leven op elke handeling van de mens. Door het menselijk leven te vernietigen, vestigt Hij Zichzelf als Goddelijk Leven in hem.

Mijn Wil wil zich niet vermengen met de menselijke wil.

Omdat daaruit alleen duistere daden kunnen voortkomen.

Hij waakt voortdurend over het vormen van zijn Leven, geheel uit

Licht, in de mens die Hem vrijwillig toestaat om er te heersen.
Daarom is zijn manier van handelen bewonderenswaardig:

Hij is alziend, zodat niets Hem ontgaat.

Met een onuitsprekelijke Liefde, om zijn Leven van Licht gevormd te zien worden in de mens, wordt Hij:

- Hartslag voor hartslag, Ademhaling voor ademhaling,
- Werk voor werk, Stap voor stap.

Zelfs in de kleinste dingen van de mens rent Hij, verspreidt Hij zich.
Hij plaatst de Kracht van zijn Fiat en creëert in hen zijn vitale Daad.

Wees daarom aandachtig om zijn voortdurende Daad te ontvangen.
Want het gaat om het Leven. *Het leven heeft een ademhaling, een voortdurende hartslag en dagelijkse voeding nodig.*

Werken worden uitgevoerd en vervolgens opzij gelegd. En zij hoeven niet altijd in de hand gehouden te worden om werken te zijn.

Maar het leven kan niet opzij gezet worden.

Als de voortdurende Daad ophoudt, sterft het.

Daarom is de voortdurende Daad van mijn Wil noodzakelijk:

- voor jou, om Hem te ontvangen en
 - voor mijn Wil om Hem aan jou te geven,
- zodat zijn Leven in jou kan leven, gevormd worden en groeien in zijn Goddelijke Volheid.

(3) Daarna voelde ik me bedrukt toen ik dacht aan mijn arm bestaan, vooral aan de toestand waarin ik me bevind. Hoeveel veranderingen heb ik moeten ondergaan, zelfs van de kant van Onze-Lieve-Heer.

Ik dacht hieraan en aan andere dingen die ik hier niet hoef te beschrijven, toen mijn lieve Jezus zich in mij bewoog. **Hij zei mij:**

(4) “Mijn dochter, mijn Liefde voor jou is uitbundig geweest.
Om je te brengen waar mijn Goddelijke Wil je wilde hebben,
heb Ik in verschillende periodes van jouw leven verschillende manieren van handelen moeten toepassen.

In de eerste jaren waren mijn Liefde en mijn Handelen jegens jou zo teder, zo zacht, zo vriendelijk en zo jaloers, dat Ik alles zelf wou

doen in je ziel. Ik wilde niet dat iemand wist wat Ik in jou deed of wat Ik tegen jou zei. Mijn jaloersheid was zo groot dat Ik jou voor niemand kon openstellen, zelfs niet voor je biechtvader.

Ik wilde alleen zijn, vrij in mijn Werk. En ik wilde niet dat iemand zich ermee bemoeide of in staat was om te onderzoeken wat Ik deed.

Ik heb in die eerste periode van je leven zo goed opgelet dat wij alleen waren, jij en ik. En Ik kan zeggen dat mijn Liefde alle goddelijke Wapens ingezet heeft.

Door jou de oorlog te verklaren, heb Ik jou van alle kanten aangevallen, *zodat je niet in staat was om weerstand te bieden.*

Dit alles was nodig voor mijn Liefde.

Want Ik wist wat Ik met jou wilde doen.

Ik wilde niets minder dan:

- *de Schepping herstellen,*
- *mijn Goddelijke Wil het recht geven om te regeren,*
- *een nieuw tijdperk in de menselijke familie laten aanbreken.*

En Ik gebruikte alle kunsten en alle listen om dit Doel te bereiken.

Toen Ik zeker van jou was en mijn Werk veilig was, veranderde mijn manier van handelen. Ik heb je de stilte laten doorbreken

De hartstocht van mijn Lessen en mijn Woorden was zo groot en zo intens dat Ik je maakte tot:

- de leerstoel van mijn Goddelijke Wil,
- de secretaresse van zijn meest intieme Geheimen.

Zozeer zelfs dat Ik, omdat jij hen niet in jou kon bevatten, je opgedragen heb, om hen aan mijn dienaar te openbaren.

En deze manier van handelen van mijn kant was noodzakelijk
Hoe zou mijn Goddelijke Wil anders bekend kunnen worden?

Nu, mijn dochter, in deze laatste periode van je leven, zie je Mij op een andere manier handelen. Maak je geen zorgen, laat Mij mijn gang gaan. Ik weet hoe Ik mijn Werk de laatste hand moet geven.

Houd moed, je hebt de Goddelijke Wil in je macht.

Wat heb je te vrezen?! Ga dus altijd vooruit in mijn Wil.

26-21- 18 juli 1929 – Het Werk van Jezus voor het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.

(1) Ik leefde in de nachtmerrie van het gemis van mijn lieve Jezus. Ik beruste hier helemaal in. En ik dacht er zelfs niet aan, dat Hij zich aan mijn kleine ziel zou kunnen laten zien door mij een kort bezoekje te brengen, om mij een slokje van het Leven te geven, zodat ik niet helemaal zou bezwijken.

Plotseling bewoog Hij zich in mij.

Hij liet zich zien terwijl Hij druk bezig was met zijn Werk.

Hij sloeg zijn Ogen vol Licht naar mij op. Zijn Blick ontmoette de mijne en vol medeleven met mijn pijn, **zei Hij mij**:

(2) *“Mijn dochter, Ik werk voortdurend in jouw ziel.*

Hiermee voltooi Ik mijn werk, zodat er niets ontbreekt. Ik versterk mijn werk om het goddelijke stabiliteit en onveranderlijkheid te geven.

Ik wacht met een onoverwinnelijk geduld tot mijn werk bekend wordt zodat iedereen kennis kan maken met:

- mijn grote Liefde,
- mijn grote Opoffering en die van jou, en
- het groot Goed dat iedereen, als hij dat wil, kan ontvangen.

Dit Werk is in feite:

- de vernieuwing van de hele Schepping,
- de centralisatie van al onze Werken,
- de vestiging van mijn Goddelijke Wil onder de mensen, die onder hen werkzaam is en heerst.

Iedereen die kennis heeft van mijn Werk, zal voor Mij een Koninkrijk zijn.

Bijgevolg zal Ik evenveel Koninkrijken hebben als er mensen zijn, die weten wat Ik gedaan en gezegd heb in de kleinheid van jouw ziel. Samen zullen zij één Koninkrijk vormen. Mijn stilzwijgen is dus de centralisatie van een intensiever Werk, dat Ik in jou verricht.

Als Ik dus tot jou spreek, is dat een nieuw Werk dat Ik onderneem, waarbij Ik jou bij het Werk betrek.

En Ik geef je kennis van wat Wij doen, om nieuwe tinten van Schoonheid, Pracht en Geluk aan te brengen in het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil, dat de mensen moeten bezitten.

Als ik zwijg, breng Ik orde. Ik harmoniseer en Ik bevestig wat Ik gedaan heb. Mijn stilzwijgen hoeft dus geen reden tot verdriet voor jou te zijn, maar een gelegenheid om beter te werken aan het verwezenlijken van het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.”

26-22- 24 juli 1929 – De Goddelijke Wil is de primaire Handeling in alle geschapen dingen. Hij is als het hoofd boven de ledematen.

(1) Ik dacht aan het allerhoogste Fiat en ik zei tegen mezelf:
"Als de Goddelijke Wil zijn Koninkrijk onder de mensen wil vormen, hoe stond de Goddelijke Wil dan tegenover de mensen
- *vóór de komst* van Onze-Lieve-Heer op aarde,
- *toen Hij kwam*, en
- *na zijn Komst*?"

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. Hij zei mij:

(2) "*Mijn dochter*, mijn Wil, met zijn Onmetelijkheid, is altijd aanwezig geweest onder de mensen.

Omwille van zijn eigen natuur, is er immers geen plaats waar Hij niet aanwezig is. En de mensen kunnen niet zonder Hem zijn.
Het zou zijn alsof je geen Leven kan hebben of kan ontvangen.

Zonder mijn Goddelijke Wil zou alles terugkeren naar het niets.
Bovendien *is mijn Goddelijk Fiat de eerste Daad van alles wat geschapen is*. Hij is als het hoofd ten opzichte van de ledematen.
Als iemand zou zeggen: "Ik kan zonder hoofd leven", zou dat onmogelijk zijn. Die gedachte alleen al is de grootste dwaasheid.

Regeren betekent echter erkend, bemind en begeerd worden.
Afhankelijk zijn van mijn Fiat, net zoals de ledematen afhankelijk zijn van het hoofd, dat is regeren. Onder de mensen zijn, is niet heersen, als zij niet volledig van Hem afhankelijk zijn.

Vooraleer Ik naar de aarde kwam, was mijn Goddelijke Wil, met zijn Onmetelijkheid, aanwezig bij de mensen.

De relaties tussen Hem en de mensen waren, alsof mijn Wil in een vreemd land leefde. En zij ontvingen slechts van veraf, de zeldzame mededelingen, het korte nieuws, die hen mijn Komst op aarde aankondigden.

Hoe droevig was het voor mijn Wil om onder de mensen te zijn, zonder dat zij Hem herkenden. En zij hielden Hem zo ver van hun wil, dat Hij als in een vreemd land was.

Met mijn Komst was Hij mijn Leven. En mijn Mensheid herkende Hem, beminde Hem en liet Hem heersen.

Zo kwam Hij, door Mij, dichterbij de mensen.

Door de relatie die Hij met hen had, woonde mijn Wil niet langer in een vreemd land, maar woonde Hij op zijn eigen grondgebied. Maar de mensen wisten dat niet. En zij lieten Hem niet heersen. Wij kunnen dus niet zeggen dat mijn Goddelijke Wil zijn Koninkrijk vormde.

Daarom diende mijn Komst op aarde

- om de twee willen, de menselijke en de Goddelijke, dichterbij elkaar te brengen,
- om hen in een intieme relatie te brengen en
- om de Goddelijke Wil bekend te maken.

Zo heb Ik het Onze Vader onderwezen en hen laten zeggen:

"Uw Koninkrijk kome,

Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel."

Als mijn Wil niet geschiedt op aarde zoals in de Hemel, kan je niet zeggen dat Hij onder de mensen heerst.

En daarom zal Hij tijdens de tijd van zijn Koninkrijk niet alleen aanwezig zijn onder de mensen, maar Hij zal ook in elk van hen aanwezig zijn als eeuwig Leven.

Om dit te bereiken, moet Hij erkend worden als **Hoofd en als eerste Leven van elke mens**.

Omdat dit Hoofd niet erkend wordt, dan vloeien zijn Kracht, zijn Heiligheid, zijn Schoonheid, niet door in de ledematen. Evenmin kan Hij zijn adellijk en goddelijk Bloed in hun aderen laten stromen.

Bijgevolg kan het Leven van de Hemel niet gezien worden in de mensen.

Daarom verlang Ik zozeer dat mijn Goddelijke Wil bekend wordt, een Kennis die liefde zal doen ontstaan.

Als Hij voelt dat Hij bemind en begeerd wordt, dan zal Hij zich aangetrokken voelen om onder de mensen te komen regeren.

26-23- 27 juni 1919 – Het Koninkrijk van de Goddelijke Wil en dat van de Verlossing zijn altijd samen gegaan. Jezus vormde de materialen en de bouwwerken. Enkel de volkeren ontbreken nog.

(1) Ik maakte mijn rondgang doorheen de Schepping om alle Daden te volgen, die door de Goddelijke Wil verricht zijn.

Toen ik aankwam op het ogenblik dat de Allerhoogste **de Maagd Maria schiep**, stopte ik om het groot Wonder te aanschouwen, waar de Verlossing haar begin zou hebben.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, de Verlossing en het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil zijn altijd samengegaan.

Om de Verlossing te laten komen, was er een mens nodig die vanuit de Goddelijke Wil leefde, zoals de onschuldige Adam in Eden leefde, vóór de zonde.

Dit is terecht, met Wijsheid en voor onze Eer, opdat de Verlossing van de gevallen mens, gebaseerd zou zijn op hetzelfde principe, als waarop de Orde van onze Wijsheid, de mens schiep.

Als er geen mens geweest was, waarin Goddelijk Fiat zijn Koninkrijk had, zou de Verlossing een droom geweest zijn, geen werkelijkheid.

Als Hij niet volledig in de Maagd Maria geregeerd had, dan waren de Goddelijke Wil en de menselijke wil op afstand van elkaar gebleven.

En dan was Hij op afstand van de mensheid gebleven.
Dit zou de Verlossing onmogelijk gemaakt hebben.

De Maagd Koningin onderwierp haar wil aan de Goddelijke Wil en liet Hem vrij heersen.

Zo versmolten de twee willen en werden zij verzoend.

De menselijke wil ontving de voortdurende Daad van de Goddelijke Wil en liet Hem zonder tegenwerking handelen. Mijn Koninkrijk had dus zijn Leven, zijn Kracht en zijn absolute Heerschappij.

Zo zie je hoe de Verlossing en het Koninkrijk van mijn Fiat samen begonnen zijn!

Beter nog, Ik zou kunnen zeggen dat *het Koninkrijk van mijn Fiat eerder begon, om daarna samen het andere verder te gaan.*

Door een man en een vrouw, die zich uit mijn Goddelijke Wil teruggetrokken hadden, begon het rijk van de zonde en van alle ellende van de menselijke familie.

Welnu, een vrouw heeft mijn Fiat laten heersen. En krachtens mijn Fiat, werd zij tot Koningin van Hemel en aarde aangesteld.

En verenigd met het Eeuwig Woord, dat Mens geworden is, begon de Verlossing, zonder ook het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil uit te sluiten.

Bovendien is alles, wat door Mij en door de hoogverheven soevereine Koningin van de Hemel gedaan werd, niets anders dan het materiaal en de bouwwerken, die zijn Koninkrijk voorbereiden.

Je kan mijn evangelie de klinkers en medeklinkers noemen, die, als trompetten, de aandacht van de volkeren trekken, om te wachten op belangrijkere Lessen die hen een nog groter Goed dan de Verlossing zelf zullen geven.

Mijn Lijden zelf, mijn Dood en mijn Verrijzenis, bevestiging van de Verlossing, zijn een voorbereiding op het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.

Het waren sublieme Lessen. En iedereen wachtte op meer verheven Lessen. Deze heb Ik na zovele eeuwen nu gegeven.

Het zijn de talrijke Openbaringen die Ik jou over mijn Goddelijke Wil gegeven heb. En daarbij heb Ik jou ook laten weten dat Hij onder de mensen wil komen regeren:

- om hen de rechten van zijn Koninkrijk terug te geven die zij verloren hadden,
- om hen te vervullen met alle Goeds en alle Geluk die mijn Wil bezit.

Zoals je ziet zijn de materialen al klaar en bestaan de bouwwerken. De Kennis over mijn Wil bestaat.

Meer dan de zon, verlichten zij zijn Koninkrijk. En zij bouwen grotere gebouwen met de materialen die Ik gevormd heb.

Het enige wat nog ontbreekt zijn de volkeren, die dit Koninkrijk van mijn Fiat moeten bevolken. *De volkeren zullen zich vormen en toetreden, naarmate de Kennis over mijn Fiat gepubliceerd wordt.*

Zo zie je:

- dat twee mensen die afstammen van de Goddelijke Wil, en de menselijke wil laten handelen, de ondergang van de menselijke generaties vormen;
- dat twee andere mensen, de Koningin van de Hemel, die door Genade in mijn Goddelijk Fiat leefde en mijn Mensheid, die van nature in Hem leefde, de redding en het herstel vormden om het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil terug te geven.

Er kan geen twijfel over bestaan dat de Verlossing gekomen is. En aangezien het ene met het andere verbonden is, is er dus een zekerheid dat het Koninkrijk van mijn Goddelijk Fiat zal pkomen. Het is hooguit een kwestie van tijd.

(3) Toen ik dat hoorde, zei ik:

"Mijn Geliefde, hoe kan het Koninkrijk van uw Wil komen?

We zien geen enkele verandering. Het lijkt alsof de wereld haar duizelingwekkende vaart in het kwaad voortzet."

Jezus vervolgde met te zeggen:

(4) Wat weet jij over wat Ik moet doen en over de manier waarop Ik alles kan overwinnen om ervoor te zorgen dat het Koninkrijk van de Goddelijke Wil zijn leven kan hebben onder de mensen?

Alles is al beslist. Waarom twijfel je dan?!

26-24- 30 juli 1929 – Verschil tussen degene die heilig handelt in de menselijke orde en degene die handelt in de Goddelijke Wil. Zonder Hem heb je de kracht van een kind. Alle kwaad komt voort uit de menselijke wil.

(1) Mijn arme geest blijft de Allerhoogste Fiat doorkruisen.
Oh, wat een verrassingen, wat een wonderen in deze zo heilige Wil!

Mijn klein verstand verdwaalt in de onmetelijkheid van zijn Zee.
Er zijn veel dingen die ik niet kan uitdrukken en waarvan ik zelfs de woorden niet ken om ze te vertellen.
Ik voel me dan ook als iemand die iets wonderbaars gegeten heeft of gezien en niet weet hoe het heet.

Als de Goddelijke Wil geen wonderen verrichtte door mij te laten zeggen wat Hij openbaart, hoeveel dingen zou ik dan in zijn Zee achtergelaten hebben, niet in staat om iets te zeggen.
Ik voelde me volledig opgelost in het Goddelijk Fiat.

Mijn altijd lieve Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(2)"Mijn dochter, wat een verschil is er tussen:

- degenen die de deugden op heilige wijze beoefenen, maar binnen de menselijke orde, en
- degenen die handelen in de Goddelijke Orde van mijn Goddelijke Wil!

Wanneer de eersten de deugden beoefenen,
blijven deze onderling gescheiden,
zodat de verscheidenheid van hun daden zichtbaar wordt:
- de ene deugd verschijnt als geduld,
- een andere als gehoorzaamheid,
- een derde als naastenliefde.

Elk heeft zijn eigen karakter en ze zijn niet in staat om samen te smelten tot één enkele Daad, die voortkomt uit het Goddelijke, en die de Eeuwigheid en het Oneindige omvat.

Anderzijds, voor degene die in mijn Goddelijke Wil handelt,
heeft zijn Licht de communicerende en verenigende kracht.

De deugden komen allemaal voort uit de Bron van zijn Licht.
En wanneer zij samensmelten vormen zij één enkele Handeling met
ontelbare effecten, om zo de Schepper Zelf te omarmen met de
oneindigheid van zijn Licht.

De zon is hiervan het symbool: zij omarmt de aarde omdat zij 'één' is,
en omdat zij de Bron van Licht bezit dat nooit uitdooft.
Door haar ontelbare effecten geeft ze alle kleuren en
geeft zij het leven van haar licht aan iedereen en aan alle dingen.

De verenigende Kracht bezit de communicerende Kracht.
Zo kan iedereen, als hij dat wil, een Goed ontvangen, dat voor
iedereen beschikbaar is.

*Daarentegen wordt d mens die in de menselijke orde werkzaam is
gesymboliseerd door de lichten van de lage wereld:*
hoewel ze talrijk zijn, hebben ze niet de kracht
- om de duisternis van de nacht te verdrijven en het daglicht te
vormen, of
- om de hele aarde te omarmen met een grote veelheid aan licht.
Daarom kunnen zij persoonlijk en lokaal worden genoemd,
afhankelijk van de tijd en de omstandigheden.

Oh, als alle mensen het groot Geheim zouden kennen om te werken
in mijn Goddelijke Wil, zouden ze met elkaar wedijveren,
om niets te laten ontsnappen wat uit zijn zuiverste Licht voortkomt!"

(3) Ik bleef de Goddelijke Wil volgen.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(4) "Mijn dochter, **de mens zonder mijn Wil is als een kind** dat niet
de kracht heeft om haar eigen gewicht te dragen, of om werk te
verrichten, om zijn klein bestaan zelf te kunnen ondersteunen.

En als je het zou willen dwingen een zeer zwaar voorwerp op te tillen
of een taak uit te voeren, ziet het kind zich machteloos en
krachteloos.

Het zou het misschien proberen. Maar als het ziet dat het dat

voorwerp niet eens kan verplaatsen of dat werk niet kan uitvoeren, zou het arme kind in snikken uitbarsten en niets doen. Om hem gelukkig te maken, zou het volstaan hem een snoepje te geven.

Anderzijds **heeft degene die mijn Goddelijke Wil bezit de kracht van een volwassen persoon – of liever gezegd: een Goddelijke Kracht.**

Als hem gevraagd wordt dit zware voorwerp op te tillen, neemt hij het zonder moeite op alsof het niets is. Terwijl het arme kind zich verpletterd zou voelen onder het gewicht. Als hem wordt gevraagd een taak te volbrengen, zal hij zich daarover verheugen vanwege de winst en het voordeel dat hij eruit haalt.

Als je hem een snoepje zou willen geven, zou hij dat minachtend weigeren en **zeggen:** "Geef me gewoon het loon van mijn werk. Want ik moet ervan leven."

Je ziet dus dat de ziel die mijn Goddelijke Wil bezit, genoeg kracht heeft om alles te doen, zodat alles haar gemakkelijk afgaat, zelfs het lijden. Omdat ze zich sterk voelt, beschouwt ze het als een nieuwe aanwinst.

Waarom zijn velen niet in staat om ook maar iets te lijden en lijken ze altijd de zwakheid van een kind te hebben? ***Dat komt omdat ze de kracht van mijn Goddelijke Wil missen.*** Dat is de oorzaak van alle kwaad. Wees daarom oplettend, mijn dochter, en wijk nooit af van mijn Goddelijke Wil.

(5) Ik ging dus verder met mijn Daden in het Goddelijk Fiat. Toen kwam ik op het ogenblik waarop Hij ***de soevereine Koningin van de Hemel*** tot leven riep en in het licht van de dag.

Ik dacht:

"Bij het scheppen van de Allerheiligste Maagd Maria, verrijkte God niet alleen haar mooie ziel met talrijke voorrechten, maar Hij moest ook haar natuur veranderen om haar zo zuiver en heilig te maken."

Mijn geliefde Jezus bewoog zich in mij en **Hij zei mij:**

(6) *“Mijn dochter, er viel niets toe te voegen aan haar natuur. Want het is niet de menselijke natuur die gezondigd heeft, maar de menselijke wil. In feite was de menselijke natuur op haar plaats, net zoals zij uit onze scheppende Handen voortgekomen is. Bij de schepping van de Maagd hebben Wij dezelfde natuur gebruikt als bij de andere mensen.*

Wat in de mens bezoedeld geraakt is, is zijn wil.

Aangezien de menselijke natuur bezielde werd door deze opstandige wil, die in de menselijke natuur woonde, nam deze natuur hieraan deel en bleef zij bezoedeld.

Wanneer de Goddelijke Wil en de menselijke wil in harmonie gebracht zijn, waarbij de Goddelijke Wil de heerschappij en de macht krijgt, zoals Wij dat verlangen, dan wordt de menselijke natuur bevrijd van haar droevige gevolgen en blijft zij even mooi, als toen zij uit onze scheppende Handen kwam.

Maar in de Koningin van de Hemel was al ons Werk in haar menselijke wil, die de Onze met vreugde aanvaardde.

Onze Wil, die geen tegenwerking van haar kant ondervond, werkte wonderen van Genade.

Krachtens mijn Goddelijke Wil, bleef zij geheiligd en voelde zij de droevige gevolgen en het kwaad niet, dat andere mensen voelen.

Mijn dochter, zodra de oorzaak weggenomen is, verdwijnen immers de gevolgen.

*Als mijn Goddelijke Wil in de mensen binnentreedt en daar heerst,
- zal Hij alle kwaden in hen verbannen en
- zal Hij hen alle Goeds voor ziel en lichaam schenken!*

26-25- 3 augustus 1929 – Wanneer God besluit om Werken te verrichten die aan iedereen Goede Dingen zullen geven, zet Hij in de vurigheid van zijn Liefde alles opzij. De Allerhoogste bezit een onuitputtelijke Bron.

(1) Ik ga door met mijn gebruikelijke overgave aan het Goddelijk Fiat.

Ik voel dat Hij zich concentreert op mijn klein bestaan.
Ik voel zijn Onmetelijkheid, zijn Macht, zijn scheppende en betoverende Kracht.
Omdat Hij mij volledig omhult, kan ik mij niet tegen Hem verzetten.

Maar ik ben blij met mijn zwakheid.
Ik wil vrijwillig zwak zijn om de volle kracht van de Goddelijke wil op mijn kleinheid te voelen. Terwijl ik me in Hem ondergedompeld voelde, maakte mijn lieve *Jezus* zich in mij voelbaar en zichtbaar.

Hij zei mij:

(2) “Mijn dochter, wanneer onze Godheid besluit om universele Werken te volbrengen, met een ziel, die als eerste gekozen is en aan wie Wij een werk toevertrouwen, dat aan iedereen goed moet doen, dan is de vurigheid van onze Liefde zo groot dat Wij alles opzij zetten. Het is alsof niemand anders bestaat.

We concentreren ons hele goddelijke Wezen op haar.
We geven haar zoveel van Onszelf dat er Zeeën om haar heen ontstaan en Wij overspoelen haar met al onze Goede Dingen.

We willen haar zo graag voortdurend geven. De hartstocht van onze Liefde brengt Ons er immers toe om nooit te stoppen, omdat Wij in haar ons volbrachte Werk willen zien.

Dankzij dit, kunnen alle dingen en alle mensen proeven en genieten van de universele Goede Dingen die ons Werk bevat.

Dit betekent niet dat Wij niet zien wat andere mensen doen.
Want onze Onmetelijkheid verbergt niets voor ons Oog.
Wij zijn Ons bewust van alles wat is. En alles ontvangt het leven van Ons. Maar Wij doen alsof er niets anders bestaat.

Zo hebben Wij gehandeld in de Schepping. Eerst hebben Wij de hemelen, de zonnen en de aarde gevormd. Wij hebben alles geschapen met een verbazingwekkende harmonie en pracht.

Bij het scheppen van de mens hebben Wij ons geconcentreerd op hem. De vurigheid van onze Liefde was zo groot, stroomde zo

krachtig over, dat het een sluier om Ons heen vormde en alles voor onze Ogen deed verdwijnen.

Hoewel Wij alles zagen, hielden Wij ons enkel bezig met de mens. Wat hebben Wij niet in hem gestort! Alles.

De Schepping onthulde de Grootheid en de Schoonheid van onze Werken.

In de mens was er:

- de centralisatie van al onze Werken, samengesmolten in hem,

- en daarboven op, de vestiging van ons Leven.

Onze Liefde stroomde over. Zij gunde zichzelf geen rust.

Zij wilde voortdurend geven.

Omdat Zij in zichzelf alle menselijke generaties zag.

Wij hebben dit gedaan in de Koningin van de Hemel.

Alles werd opzij gezet, al het kwaad van andere mensen.

We hebben Ons alleen met haar beziggehouden.

We hebben zoveel uitgestort dat Zij vol van Genade was.

Omdat zij de Moeder van allen moest worden, de oorzaak van de **Verlossing** van allen.

Zo handelen Wij met jou, voor het Koninkrijk van **onze Goddelijke Wil.** Wij handelen alsof er niets anders bestaat.

Als Wij zouden willen kijken naar wat andere mensen doen,

naar het kwaad dat zij begaan, de ondankbaarheid,

zou het Koninkrijk van onze Wil altijd in de Hemel blijven.

Sterker nog, Wij zouden zelfs niet bereid zijn om ook maar iets te zeggen over ons Allerhoogste Fiat.

Maar onze Liefde, die haar sluier van Liefde over alle kwaad van de mensen legt, ziet alles voor Ons door de vingers.

En vol Kracht, doet Zij Ons niet alleen spreken over ons Fiat, maar, meer nog, Zij brengt Ons ertoe om de grote Gave van het Koninkrijk van ons Fiat aan de mensen te schenken.

Wanneer onze Liefde vastbesloten is om iets te doen, lijkt het alsof dat onze Wil niet redeneert en het is alsof Hij wil winnen door middel van Liefde en niet door middel van rede.

Alsof Hij niets ziet en hoort, wil Hij koste wat kost geven, wat Hij besloten heeft te geven. Daarom houdt Hij niets achter. Hij stort zich volledig uit over de mens die Hij gekozen heeft, voor het groot universeel Goed, dat moet neerdalen voor het welzijn van alle menselijke generaties.

En dat is de reden waarom zoveel dingen aan jou verteld en gegeven worden. De vurigheid van onze Liefde wil niets achterhouden. Zij wil alles geven, op voorwaarde dat het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde heerst.

Mijn geest bleef nadenken over veel dingen met betrekking tot de Goddelijke Wil.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(3)"Mijn dochter, *ons Allerhoogste Wezen is een onuitputtelijke Bron.* Wij geraken nooit uitgeput.

Nooit kunnen Wij zeggen dat Wij klaar zijn met geven

Want wat Wij ook geven, Wij hebben nog altijd iets te geven.

Terwijl Wij iets Goeds geven, ontstaat er een ander Goed om aan de mensen te geven.

Maar hoe onuitputtelijk Wij ook zijn, Wij geven onze Goede Dingen, onze Genade niet, noch vertrouwen Wij onze Waarheden toe aan de ziel, die geen aandacht aan Ons schenkt, die niet bereid is om:

- zich te verbinden met onze sublieme lessen, en
- haar leven in overeenstemming te brengen met onze Lessen, zodat Wij
- onze Lessen in haar kunnen terugvinden, en
- haar verrijkt zien met onze Gaven.

Als Wij dat niet zie:,

- verlaten onze Gaven Ons niet en
- bereikt onze Stem haar oor niet.

En als zij onze Stem enigszins hoort, is het als een Stem die van heel ver komt, zodat zij niet duidelijk begrijpt, wat Wij van haar verwachten.

Bijgevolg wordt onze onuitputtelijke Ader afgesneden door het gebrek aan bereidheid van de mensen.

***Maar weet je Wie de ziel de ware bereidheid geeft?
Onze Goddelijke Wil.***

Hij ontdoet haar van alles. Hij herschikt haar en maakt haar op een bewonderenswaardige manier ontvankelijk.

Het is zodanig dat onze onuitputtelijke Bron nooit ophoudt

- haar te geven en
- haar zijn sublieme Lessen te laten horen.

Laat je daarom altijd leiden door mijn Goddelijk Fiat.

En onze onuitputtelijke Bron zal nooit ophouden zich over jou uit te storten. Wij zullen de voldoening hebben om uit ons Goddelijk Wezen nieuwe Genaden, nieuwe Gaven te laten voortkomen, Lessen die tot op heden nog nooit gehoord zijn.

26-26- 7 augustus 1929 – Het belangrijkste middel om de Goddelijke Wil te laten heersen is Kennis. Verschil tussen iemand die leeft in de Goddelijke Wil en hij die leeft in de menselijke wil.

(1) Ik zette mijn handelingen verder in de Goddelijke Wil.

Ik zei tegen mezelf:

"Hoe zal de Goddelijke Wil heersen?

Wat zullen de middelen, de hulp en de genade zijn die de mensen ertoe zullen brengen zich door Hem te laten overheersen?"

Mijn altijd lieve Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) "*Mijn dochter*, het belangrijkste middel om mijn goddelijke Fiat op aarde te laten heersen, is Kennis.

Kennis:

- zal de wegen vormen,
 - zal de aarde voorbereiden om het Koninkrijk te ontvangen.
- Zij zal de steden vormen.
Zij zal dienen als telegraaf, telefoon, postdienst, trompet
- om van stad tot stad, van mens tot mens, van natie tot natie, de

nieuwe, de belangrijke Parels van Kennis over mijn Goddelijke Wil, mee te delen.

En de Kennis over mijn Wil zal in de harten de hoop brengen, het verlangen om zo'n groot Goed te ontvangen.

Hier valt niet aan te ontkomen: iets kan niet begeerd of ontvangen worden als het niet gekend is.

En als het zou ontvangen worden zonder gekend te zijn, zou het zijn alsof het niet ontvangen was.

Bijgevolg worden de fundamenteën, de hoop, de zekerheid van het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil gevormd worden *door de Kennis over mijn Wil*.

Daarom heb Ik je zoveel Waarheden geopenbaard.

Want zij zullen de Rijkdommen, het Voedsel, de nieuwe Zonnen en de nieuwe Hemelen vormen, die de volkeren van het Koninkrijk van mijn Wil zullen bezitten.

Wanneer de Kennis over mijn Fiat zich verspreidt, en ook degenen die het voorrecht hebben haar te kennen, dan zal mijn meer dan vaderlijke Goedheid mijn overvloeiende Liefde te tonen.

Zij zal mijn Mensheid zelf en al het Goede dat Ik gedaan heb, ter beschikking stellen in elke mens. Dan zullen zij de Kracht en de Genade voelen om zich te laten leiden door mijn Goddelijke Wil.

En mijn Mensheid zal te midden van de kinderen van mijn Koninkrijk zijn als een Hart te midden van hen,

- ter ere en tot Eer van mijn Fiat, en

- als tegengif, Genade en Verdediging

tegen alle kwaad dat de menselijke wil voortgebracht heeft.

De vurigheid van mijn Liefde, die wil dat Hij regeert, is zo groot en zo sterk, dat Ik excessen van Liefde zal verrichten, die geschikt zijn om de meest opstandige wil te winnen.

(3) Toen ik dit hoorde, was ik verbaasd, alsof ik twijfel wilde zaaien over wat Jezus mij zei.

Hij nam opnieuw het woord en **Hij voegde eraan toe:**

(4) Mijn dochter, waarom twijfel je?

Ben Ik niet vrij om te doen wat Ik wil en Mij te geven aan wie Ik wil?

Is mijn Mensheid niet de oudste Broer, die het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil bezat?

Heb Ik als eerstgeboren broer, dan niet het recht om dit aan de andere broers mee te delen, door Mijzelf ter beschikking te stellen om hen zo'n groot Goed te schenken?

Ben Ik niet het Hoofd van de hele menselijke familie, die:

- de kracht van het Hoofd in hun ledematen kan laten stromen en
- de vitale Daad van mijn Goddelijke Wil in de ledematen kan laten neerdalen?

En, is het niet mijn Mensheid die voortdurend in jou verblijft, die

- je de Kracht en de Genade geeft om in mijn Wil te willen leven;
- je deze Vrede en deze Vreugde laat voelen, om uw menselijke wil te overschaduwen, zodat hij zich gelukkig voelt om onder het bewind van mijn Goddelijke Wil te leven, alsof hij geen leven had?

Wat Ik dus nodig heb, *is dat zij kennis hebben over mijn Fiat.*

De rest komt dan vanzelf.

(5) Daarna ging ik verder met mijn overgave aan het Goddelijk Fiat. Het lijkt mij dat er geen einde aan Hem is, dat er altijd iets te doen is. Maar deze activiteit lijkt niet vermoeiend te zijn. Integendeel, het sterkt ons, maakt ons gelukkig en vreugdevol op onze lange reis. Ik dacht hieraan. **Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:**

(6) “Mijn dochter, zij, die in mijn Goddelijke Wil leeft, loopt altijd.

Zij heeft immers de Cirkel van de Eeuwigheid tot haar beschikking.

En deze is oneindig. En door nooit te stoppen, neemt zij altijd.

Als zij zou stoppen, dan zou een kleine stop of een stap minder, haar een stap en een Goddelijke Gelukzaligheid kosten.

Mijn Fiat is immers een steeds nieuwe Daad van Gelukzaligheid, van Genade en van een onbeschrijfelijke en onbereikbare Schoonheid.

En als de ziel wandelt, ontvangt ze, en als ze stopt, ontvangt ze niet.

Want omdat ze niet stap voor stap de weg van mijn Goddelijke Wil gevolgd heeft, heeft ze niets geweten van de Gelukzaligheid en Schoonheid die mijn Wil in die stap gelegd heeft.

En wie kan je het grote verschil vertellen tussen degene die in mijn Goddelijke Wil leeft en degene die in de menselijke wil leeft?

Zij die in de menselijke wil leeft, stopt voortdurend.

Haar cirkeltje is zo klein, dat als ze haar pas wil verlengen, zij geen plaats vindt om haar voet neer te zetten.

Bij elke stap die zij zet, ervaart zij: hier een ongemak, daar een teleurstelling. En zij voelt een extra zwakheid die haar zelfs tot zonde aanzet. Oh, hoe klein is de cirkel van de menselijke wil. Hij is gevuld met ellende, afgronden en bitterheid.

En toch houden ze er zo van om in die cirkel te leven!
Wat een waanzin, wat een betreuenswaardige dwaasheid!

26-27- 12 augustus 1929 – De Pracht van de Schepping. De zwarte vlek van de menselijke wil.
--

(1) Ik deed mijn rondgang in de Goddelijke Wil.

Mijn lieve Jezus trok mij uit mijzelf en Hij liet mij zien hoe de hele Schepping uit zijn scheppende Handen kwam. Alles droeg het merkteken van de scheppende Hand van hun Schepper. Alles was dan ook volmaakt, van een betoverende Schoonheid.

Alles wat geschapen was, werd bezield door levend Licht,
- hetzij als een eigenschap van de natuur die door God gegeven was,
- hetzij indirect overgebracht door Degene die het bezat.
Alles was Licht en Schoonheid.

Temidden van zoveel betoverend Licht en Schoonheid, was er een zwarte vlek te zien die zeer lelijk was, vooral te midden van zoveel mooie, majestueuze en schitterende Dingen.

Die zwarte vlek wekte angst en medelijden op. *Het leek er ook op, dat God haar eigenlijk niet zwart geschapen had, maar mooi.*

Meer nog, die zwarte vlek was ooit een Werk van grote Schoonheid geweest, geschapen door het Opperwezen. Ik zag dit.

Mijn altijd lieve **Jezus zei mij:**

(2) “Mijn dochter, alles wat Wij in de Schepping gedaan hebben, is altijd in wording, alsof Wij voortdurend bezig zijn dit te doen.

Dit is onze scheppende Kracht die, wanneer Zij een Werk volbrengt, zich nooit terugtrekt, maar erin blijft, als een eeuwigdurende Daad van Leven, en daarin haar vorm geeft.

Zij vormt in dit Werk haar voortdurende Hartkloppingen, haar ononderbroken Ademhaling. En eenmaal het Werk voltooid is, blijft het altijd in haar bestaan, in een Handeling van Schepping.

Dit wordt bijna gesymboliseerd door de menselijke natuur,
die, eenmaal gevormd, zijn leven begint met een hartslag en een ademhaling. Hij moet blijven kloppen en ademen anders is er het einde van het leven.

Wij zijn onafscheidelijk van onze Werken.
Wij houden zoveel van hen, dat Wij er voortdurend van genieten.
Daarom blijven zij majestueus, mooi en nieuw, alsof ze op elk moment het begin van hun leven ontvangen.

Zie hoe mooi ze zijn.
Ze vertellen over ons Goddelijk Wezen en onze eeuwige Glorie.

Maar kijk eens, temidden van zoveel Glorie:
is er de zwarte vlek van de menselijke wil.

Omdat Wij de mens met een grotere Liefde beminnen, hebben Wij hem een vrije wil gegeven.
Maar door misbruik te maken van deze vrijheid, *wilde hij ademen en zijn hart laten kloppen in zijn menselijke wil, en niet in de Onze.*

Hierdoor verandert hij voortdurend, zodanig dat hij zwart wordt, zijn schoonheid en frisheid verliest, en zover komt dat hij het Goddelijk Leven in zijn menselijke natuur verliest.

Wie zal de dikke duisternis van de menselijke wil verdrijven?

Wie zal haar de frisheid en schoonheid van zijn schepping teruggeven?

De Daden die in de Goddelijke Wil verricht worden.

Zij zullen het Licht zijn, dat de duisternis zal verdrijven.

Zij zullen de Warmte zijn, die hem zal vormen en alle slechte sappen die hem lelijk gemaakt hebben, zullen vernietigen.

De daden die in mijn Wil worden verricht, zullen de tegenreactie zijn op alle menselijke daden die met de menselijke wil worden verricht. Deze tegenreactie zal de frisheid, de schoonheid en de orde herstellen van de menselijke wil bij zijn schepping.

Daarom zijn er veel daden nodig, verricht door de mens in onze Goddelijke Wil, om het tegengif te bereiden, de schoonheid, de frisheid, de daad die tegengesteld is aan al het kwaad dat de menselijke wil gedaan heeft.

Dan zullen Onze werken in de Schepping er zeer mooi uitzien.

De zwarte vlek zal verdwijnen en worden omgezet in een Punt, de helderste van allemaal, te midden van de Pracht van onze geschapen Werken. Onze Goddelijke Wil zal over alles heersen, op aarde en in de Hemel.

Wees daarom aandachtig om te handelen in mijn Goddelijke Wil.
Want voor elke menselijke daad is een Goddelijke Daad nodig, die met kracht, het kwaad dat met de menselijke wil gedaan is, omverwerpt, zuivert en verfraait.

26-28- 25 augustus 1929 - Jezus schiep de kiem van het Goddelijk Fiat door het 'Onze Vader' te vormen. De kracht die het licht bezit.
--

(1) Ik dacht aan het Goddelijk Fiat en aan de manier waarop zijn Koninkrijk ooit op aarde zou kunnen worden gerealiseerd.

Dat leek me onmogelijk:

- ten eerste omdat niemand belangstelling toont om het bekend te maken. Als er iets wordt gezegd of voorbereid, blijft het altijd bij woorden, terwijl de feiten – oh, zo ver weg zijn.

Wie weet welke generatie het voorrecht zal hebben om de Kennis over de Goddelijke Wil en zijn Koninkrijk te ontvangen.

- *Ten tweede lijkt het mij dat de aarde er niet klaar voor is.*

Ik denk, dat om zo'n groot Geschenk op aarde te bekomen, als het Koninkrijk van de Goddelijke Wil en de Kennis daarover, er wie weet hoeveel wonderen aan vooraf moeten gaan!

Ik dacht hieraan en aan andere dingen.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(2)“Mijn dochter, je moet weten dat mijn Komst op aarde en alles wat Ik gedaan heb in de Verlossing, zelfs mijn Dood en mijn Verrijzenis, slechts een voorbereiding waren op het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.

Ik heb inderdaad het zaad van het Koninkrijk van mijn Wil geschapen in het bidden, toen Ik het 'Onze Vader' opstelde en reciteerde

Wanneer Ik spreek, laat Ik de grootste, mooiste en meest wonderbare werken uit het niets ontstaan. En mijn gesproken Gebed heeft des te meer de Kracht om te scheppen wat Ik wil.

Daarom werd het Koninkrijk van mijn Wil door Mij geschapen in mijn Gebed toen Ik het 'Onze Vader' opstelde en bad.

Ik heb dit aan mijn apostelen onderwezen,

- opdat de Kerk, door het te bidden, dit zaadje zou kunnen bevruchten en bevruchten, en
- opdat zij zich zouden kunnen voorbereiden om hun leven te vormen naar de bepalingen van mijn Goddelijk Fiat.

De Kennis hierover, mijn talrijke Openbaringen, hebben dit Zaadje doen groeien. Ze gingen samen met de daden die jij in mijn Goddelijke Wil verricht hebt.

Zo zijn er vele kleine zaadjes ontstaan. En samen vormen zij een grote massa waarvan iedereen een deel kan nemen, altijd zoals elk dat wil, om in het Leven de Goddelijke Wil te leven.

Daarom is alles aanwezig, mijn dochter, de meest noodzakelijke Handelingen. Daar bevindt zich de door Mij geschapen kiem.

Want als er geen kiem is, heeft het geen zin om op een plant te hopen. Maar als het zaadje aanwezig is, is er werk nodig, de wil om de vrucht van dat zaadje te willen.

Er zijn mensen die dit zaadje water geven om het te laten groeien.

Elk gebeden 'Onze Vader' dient om het water te geven.

Er zijn mijn Openbaringen om het bekend te maken.

Nu zijn er mensen nodig die zich aanbieden om de herauten te zijn. Zij zullen handelen met moed, zonder iets te vrezen, en offers brengen om het bekend te maken.

Zo is het wezenlijke deel, het grootste deel aanwezig .

Het kleinste deel ontbreekt nog, namelijk het oppervlakkige deel.

Uw Jezus zal zijn weg vinden om degenen te vinden die de zending zullen volbrengen, om mijn Goddelijke Wil onder de volkeren bekend te maken.

Daarom mag jij van jouw kant geen hindernissen opwerpen

Doe waarvoor je geroepen bent, en Ik zal de rest doen.

Je weet niet hoe Ik alle dingen zal overwinnen en de omstandigheden zal regelen. Daarom twijfel je of mijn Fiat bekend zal worden en of zijn Koninkrijk op aarde tot leven zal komen.

Ik gaf mij vervolgens over aan de Goddelijke Wil om zijn Daden te volgen. Mijn lieve **Jezus voegde eraan toe:**

(3) "Mijn dochter, wie zich in de Eenheid van mijn Wil plaatst, plaatst zich in het Licht.

Net zoals het licht de kracht heeft om van bovenaf neer te dalen en als een mantel op alle dingen te rusten, heeft het ook de eigenschap om op te stijgen en alles wat boven is met zijn licht te overspoelen.

Op dezelfde manier zal degene die zich met zijn daden in het Licht van mijn Fiat bevindt, in zijn Eenheid van Licht, alle generaties overspoelen..

Met zijn daden van Licht omhult hij in elke mens om iedereen goed te doen. Hij stijgt op om de hele Hemel te vervullen en alles te verheerlijken.

Bijgevolg verwerft de ziel in mijn Goddelijke Wil, het recht

om iedereen het Licht van het Eeuwig Fiat te kunnen schenken, door de gave van zijn daden, die zo vaak vermenigvuldigd worden als er wezens zijn om hen te ontvangen.

26-29- 4 september 1929 – De zon zorgt voor de dag omdat zij een Daad van de Goddelijke Wil is.
--

(1) Mijn dagen zijn erg bitter vanwege het gemis van mijn allergrootste Goed en enige God, Jezus.

Ik kan zeggen dat mijn voortdurend voedsel, de intense pijn is, van het gemis van Degene die mijn hele leven hier op aarde vormde.

Wat een lijden om mij te herinneren dat ik Jezus ademde, dat de slagen van het Hart van Jezus in mijn hart klopten, dat Jezus door mijn aderen stroomde, dat Jezus mijn werk en mijn stappen voedde. Kortom, ik voelde Jezus in alles.

Nu is alles voorbij en alles is veranderd in voedsel van lijden.

O God, wat een pijn om te ademen en het intense lijden te ervaren van het gemis van Hem die meer was dan mijn leven. Het is zodanig dat enkel mijn overgave aan het Fiat mij de kracht geeft om zo'n grote pijn te verdragen.

Ik voelde dit alles. Mijn lieve Jezus kwam uit mijn binnenste. Hij sloot mij in zijn armen. En **Hij zei mij:**

(2) “ Mijn dochter, houd moed, wees niet zo bedroefd.

Zeg mij: *wie vormt de dag? Is dat niet de zon?*

En waarom vormt zij de dag?

Omdat zij een Daad is van mijn Goddelijke Wil.

Maar wanneer de aarde draait, blijft de kant die zich van de zon verwijdt in duisternis gehuld en vormt de nacht. En de arme aarde blijft donker, alsof ze onder een mantel van droefheid ligt.

Zo ziet iedereen de realiteit van de nacht en de grote verandering die de aarde ondergaat door het verlies van de weldadige sfeer van het licht: d.w.z. de Daad van mijn Goddelijke Wil die de zon schiep en haar met zijn voortdurende Daad bewaart.

Zo is het voor de ziel, zolang zij rond de voortdurende Daad van mijn Wil draait, altijd een heldere dag voor haar.

De nacht, de duisternis, de droefheid bestaan niet.

De voortdurende Daad van mijn Fiat, meer dan de zon, glimlacht naar haar en houdt haar in feeststemming.

Maar als zij zich in haar menselijke wil waagt, blijft zij, meer dan de aarde, in de duisternis, in de nacht van haar menselijke wil.

Wanneer deze over de ziel heerst, zijn er duisternis, twijfels, verdriet, zodanig dat er voor die arme mens een ware nacht ontstaat.

*Wie kan het grote Goed beschrijven, de stralende Dag,
die een Daad van mijn Goddelijke Wil op de mens teweegbrengt?*

Door haar voortdurend handelen produceert zij alle goede dingen en alle geluk in tijd en eeuwigheid. Wees daarom aandachtig.

Sluit jezelf volledig in de ene Daad van mijn Goddelijke Wil.

Wijk daar nooit van af, als je gelukkig wil leven en het Leven van het Licht en de Dag, die nooit eindigt, in je macht wil hebben.

Een Daad van mijn Goddelijke Wil is alles voor de mens.

Met zijn Daad die nooit ophoudt of verandert, beter dan een tedere moeder, houdt Hij de ziel, die zich aan zijn Daad van Licht overgeven, dicht aan zijn Hart gedrukt.

Hij voedt haar met Licht, laat haar opstaan als een geboorte buiten zichzelf, nobel en heilig, en Hij bewaart haar veilig in zijn eigen Licht.

26-30- 8 september 1929 – De Geboorte van de Maagd Maria was de wedergeboorte van de hele mensheid.
--

(1) Mijn arme geest dwaalde rond in de immense Zee van het Goddelijke Fiat waar alles in actie is,

- alsof er geen verleden of toekomst was,

- maar waar alles aanwezig en in werking is.

Zo vindt mijn kleine ziel alles wat ze zoekt in de Werken van haar Schepper, alsof het op dit moment gebeurt en bezig is.

Ik dacht ***aan de Geboorte van mijn Hemelse Moeder***,
om haar mijn bescheiden eer te bewijzen. Ik riep de hele schepping
bij mij, om de lof van de Soevereine Koningin te zingen.

Mijn lieve **Jezus zei mij:**

*(2) “Mijn dochter, ook Ik wil samen met jou en de hele schepping
de lof zingen van de geboorte van de Majesteit van mijn Moeder.*

Je moet weten dat:

- deze geboorte de wedergeboorte van de hele menselijke familie in zich droeg, en
- de hele schepping zich herboren voelde in de Geboorte van de Koningin van de Hemel.

Alle dingen juichten van vreugde omdat ze hun Koningin hadden.
Tot dan toe voelden ze zich allemaal als een volk zonder Koningin.
In hun stilzwijgen, wachtten ze op deze gelukkige dag om hun
stilzwijgen te doorbreken en **te zeggen**:

*"Glorie, liefde en eer aan haar, die als Koningin onder ons komt.
We zullen niet langer weerloos zijn, zonder iemand die over ons
regeert, zonder feest. Want zij is opgestaan, zij die onze eeuwige
glorie vormt."*

Dit hemels meisje heeft onze Goddelijke Wil ongeschonden in haar
ziel te bewaart en heeft nooit haar eigen wil gedaan. ,
Hierdoor herwon zij alle rechten van de onschuldige Adam bij haar
Schepper en de soevereiniteit over de hele schepping

Zo voelde alles en iedereen zich in haar herboren worden.
*En Wij zagen in deze heilige Maagd, in haar klein Hartje,
alle kiemen van de menselijke generaties.*

*Zo verwierf de mensheid door haar, haar verloren rechten
Daarom was haar geboorte de mooiste en meest glorieuze geboorte.*

Vanaf haar geboorte bevatte zij in haar Moederhartje,
als tussen twee vleugels, alle generaties,
als kinderen die opnieuw geboren waren in haar maagdelijk Hart,
om hen te verwarmen, te beschermen, te laten opgroeien en te
voeden met het Bloed van haar Moederhart.

Daarom houdt deze tedere en hemelse Moeder zoveel van de
mensen, omdat ze allemaal in haar konden herboren worden.
En zij voelt in haar Hart het leven van haar kinderen. Is er iets dat
onze Goddelijke Wil, waar Hij heerst en waar Hij leeft, niet kan doen ?

Zo voelen allen onder haar blauwe mantel, de moederlijke vleugels
van hun hemelse Moeder. En zij vinden in haar Moederhart een klein
plekje om te schuilen.

*Welnu, mijn dochter, zij die in mijn Goddelijke Wil leeft, vernieuwt
haar geboorte en verdubbelt de wedergeboorte van alle menselijke
generaties.*

Wanneer mijn allerhoogste Wil in een hart leeft en daar de volheid
van zijn oneindig Licht verspreidt, centraliseert Hij alles, doet Hij
alles, vernieuwt Hij alles, geeft Hij alles terug wat Hij eeuwenlang via
andere mensen niet kon geven.

Deze mens is dus de dageraad, de dageraad die de zon oproept,
de zon die de hele aarde verblijdt, verlicht en verwarmt, en met haar
vleugels van licht, beter dan een moeder, alles omhelst, alle dingen
bevrucht.

Met haar kus van licht schenkt ze de mooiste tinten aan bloemen, de
heerlijkste smaken aan vruchten, rijpheid aan alle planten.

Oh! Als mijn Goddelijke Wil onder de mensen zou heersen, welke
wonderen zou Hij dan niet onder hen verrichten.

Wees daarom aandachtig. Alles wat je doet in mijn Goddelijke Wil is
een wedergeboorte die je in Hem beleeft.

Herboren worden in Hem betekent herboren worden in de Goddelijke
Orde, in het Licht, in Heiligheid, Liefde en Schoonheid.

En bij elke Daad van mijn Wil ondergaat de menselijke wil een dood.
Door te sterven aan alle kwaad, herleeft hij in alle Goedheid.

26-31- 15 september 1929 – De zon keert elke dag terug om de aarde te bezoeken – symbool van de Zon van de Goddelijke Wil. De kiem van de Goddelijke Wil in de handeling van de mens.

(1) Ik herhaalde mijn handelingen in de Goddelijke Wil, om de Zijne te volgen in al zijn Werken.

Ik zei tegen mezelf: "Waarom altijd dezelfde handelingen herhalen? Welke glorie kan ik mijn Schepper geven?"

Mijn lieve *Jezus bewoog zich* in mij. Hij omhelsde mij en Hij zei:

(2) "Mijn dochter, het herhalen van je Daden in het Goddelijk Fiat

- doorbreekt zijn isolement en
- creëert gezelschap voor alle Handelingen die mijn Goddelijke Wil verricht.

Hij voelt zich dan niet meer alleen en Hij heeft iemand aan wie Hij:

- zijn zorgen en vreugde kan vertellen, en
- zijn geheimen kan toevertrouwen.

Bovendien is een voortdurend herhaalde handeling een Goddelijke Deugd. Zij heeft de Kracht:

- om Goede Dingen te genereren die niet bestaan,
- om hen te reproduceren en
- om hen aan iedereen door te geven.

Enkel een voortdurende handeling is in staat om leven te vormen en te schenken.

Kijk naar de zon, symbool van mijn Goddelijke Wil, Zij verlaat de mens nooit en zij wordt nooit moe van haar voortdurende handeling van Licht. Elke dag keert zij terug om de aarde te bezoeken en haar weldaden te schenken.

Zij keert terug om de sporen te vinden van de weldaden die ze met haar oog van licht reeds geschonken heeft.

En vaak vindt zij hen niet terug. Zij vindt de bloem niet terug die zij met de schoonheid van haar tinten gekleurd heeft en geparfumeerd door haar met haar handen van Licht aan te raken.

Zij vindt de vrucht niet terug waarop zij zich verspreid heeft om haar haar smaak te geven en die onder haar warmte rijpt is.

Hoeveel dingen vindt zij niet terug, nadat zij zich verspreid heeft door zoveel meer dan moederlijke daden

- om de mooiste bloesems te vormen, zoveel planten, en
- om zoveel vruchten te vormen met haar adem van licht en warmte omdat de mens hen uit de aarde gerukt heeft en hen gebruikt heeft om zijn leven te voeden.

Oh, als de zon in staat was om te redeneren en te lijden, zou zij uitbarsten in snikken van licht en brandend vuur, om te wenen omwille van alles wat zij gevormd heeft en niet meer terugvindt.

En in haar lijden zou zij haar wil niet veranderen en stoppen met het schenken van haar weldaden aan de aarde, en zij zou opnieuw vormen wat haar ontnomen is.

Want hoeveel kwaad ze haar ook kunnen doen, het ligt in haar aard om altijd haar licht te laten schijnen, waarin alle goede dingen aanwezig zijn, en dit zonder ooit te stoppen.

Dat is mijn Goddelijke Wil. Meer dan een zon stort Hij zich uit over elke mens om het voortdurend leven te schenken.

Meer dan de zon stort Hij zichzelf uit over elke mens om hem zijn voortdurend leven te geven. Je kan zeggen dat Hij de mensen vervult met zijn almachtige Adem van Licht en Liefde. Hij vormt hen en voedt hen op.

En terwijl de zon haar plaats aan de nacht afstaat, laat mijn Goddelijke Wil zijn geliefde schepselen, die uit Hem zijn voortgekomen, nooit aan zichzelf over: zij worden gevormd, bezielde, opgevoed met zijn Adem en de brandende Kus van het Licht.

Er is geen enkel moment waarop mijn Goddelijke Wil de mens verlaat en, zich niet over hem uitspreidt en hem niet schenkt:

- zijn verschillende nuances van Schoonheid,
- zijn oneindige Zachtheid,
- zijn onuitputtelijke Liefde.

Is er iets dat mijn Goddelijke Wil niet zal doen of hem niet zal geven? Niets! Toch wordt Hij niet erkend, noch bemind.

De mensen bewaren ook de Goede Dingen die Hij hen schenkt niet. Wat een leed! Terwijl Hij zich over elke mens uitstort, vindt Hij de Goede Dingen die Hij schenkt niet terug.

In zijn Pijn blijft Hij zijn Licht op hen uitstorten zonder ooit te stoppen. *Daarom moet degene die in mijn Fiat leeft zijn voortdurende daden herhalen, om Hem gezelschap te houden en zijn intens verdriet te verzachten.*

(3) Daarna bleef ik de oneindige Zee van het Goddelijk Fiat doorkruisen.

En terwijl ik mijn kleine daden in de eeuwige Wil verrichtte, vormden zich talrijke zaden in mijn ziel. De kern van deze zaden hadden het Licht van de Goddelijke Wil in zich, in verschillende kleuren, maar zij waren allemaal beziel met Licht.

Mijn lieve Jezus toonde zich.

Hij blies één voor één op deze kiemen. *Toen Hij erop blies, groeiden deze kiemen tot ze de Goddelijke Oneindigheid raakten.*

Ik was verrast toen ik zag hoe goed mijn allergrootste Goed, Jezus, was. Hij nam deze kiemen met zoveel liefde in zijn heilige Handen om erop te blazen en ze vervolgens weer in mijn ziel te plaatsen. En terwijl Hij mij liefdevol aankeek, **zei Hij mij**:

(4) "Mijn dochter, waar de scheppende Kracht van mijn Goddelijke Wil is, heeft mijn Goddelijke Adem de Kracht om de daden van de mens immens te maken.

Wanneer de mens handelt in mijn Fiat, komt de scheppende Kracht in zijn daad, om haar in de Bron van de Goddelijke Onmetelijkheid te plaatsen.

De kleine daad van de mens wordt omgevormd

- de ene in een Bron van Licht,
- de andere in een Fontein van Liefde,
- en weer andere in Bronnen van Goedheid, Schoonheid en Heiligheid.

Kortom, hoe meer handelingen hij verricht, hoe meer Goddelijke Fonteynen hij verwerft. Zij groeien tot zij zich uitstrekken in de Onmetelijkheid van hun Schepper.

Het is als gist dat het vermogen heeft om meel te laten rijzen, mits bij het vormen van het brood, een beetje gist wordt toegevoegd als gistingскиem. Maar als er geen gist wordt toegevoegd, zal het brood, zelfs als het meel hetzelfde is, nooit rijzen, maar zal het ongerezen blijven.

Dat is mijn Goddelijke Wil. Meer dan gist brengt Hij de goddelijke Gisting in de menselijke daad. En de menselijke daad wordt een Goddelijke Daad.

En wanneer Ik de kiem van mijn Goddelijke Wil in de handeling van de mens vind, dan blaas Ik met vreugde op zijn handeling en laat Ik haar rijzen tot zij immens wordt.

Meer nog, want Wij kunnen deze handeling **'onze Handeling'** noemen - **'onze Wil die in de mens werkt'**.

26-32- 20 september 1929 – Enkel Jezus heeft de juiste Woorden om over de Goddelijke Wil te spreken. De mens kan zeggen: 'ik bezit alles.' De Goddelijke Wil vormt zijn Paradijs, overal waar Hij heerst.

(1) Mijn klein verstand blijft vrij ronddwalen in de immense Zee van de Goddelijke Wil. Ik kan nauwelijks enkele druppels vasthouden van alle Waarheden en ontelbare Schoonheden die ertoe behoren.

Oh! Onbereikbare, beminnelijke en aanbiddelijke Wil – wie kan zeggen wat U bent, en uw lange en eeuwige geschiedenis vertellen?

Noch de engelen, noch de heiligen zullen genoeg woorden hebben om over U te spreken. En ik nog minder, ik die een kleine onwetende ben, die alleen maar kan stamelen over zo'n heilige Wil.

En mijn geest dwaalde rond in het Goddelijk Fiat.

Mijn lieve Jezus liet zich zien. **Hij zei mij:**

(2) “ Mijn dochter, alleen uw Jezus kan voldoende woorden vinden om je over mijn Eeuwige Wil te vertellen, want in de Goddelijke Natuur zijn Wij dezelfde Wil.

Maar Ik moet Mij beperken in mijn Woorden, omdat jouw klein vermogen niet alles wat tot Hem behoort kan bevatten en begrijpen. Ik moet Mij tevredenstellen met je enkele druppeltjes te laten zien, want jouw geschapen geest kan zijn immense en ongeschapen Zee niet bevatten.

En Ik verander deze kleine druppeltjes in Woorden om Mij aan te passen aan je beperkt vermogen en je iets te laten begrijpen van mijn onbeschrijfelijk en onmetelijk Fiat.

Het volstaat te zeggen

- dat mijn Goddelijke Wil alles is, alles bevat, en
- dat, als er ook maar het kleinste beetje aan ontbrak, het niet het Al zou kunnen genoemd worden.

Om dus in mijn Fiat binnen te gaan, moet de mens zich van alles ontdoen, zich terugbrengen tot het punt waarop zijn Schepper het uit het niets riep en het bestaan gaf.

Hij is dan, zoals de scheppende kracht van mijn Goddelijke Wil hem mooi schiep, ontdaan van alles, en alleen gevuld met het Leven van Hem die haar geschapen heeft.

Wanneer de ziel opnieuw overspoeld wordt door de scheppende kracht van mijn Fiat, zal zij door zijn Licht en zijn Warmte leeggemaakt worden en teruggebracht tot de schoonheid waarmee zij uit het niets tevoorschijn kwam.

En dan zal zij toegelaten worden om te leven in het Al van mijn Wil. En de mens zal het Al inademen, zich helemaal heiligheid voelen, helemaal liefde, helemaal schoonheid.

Het Al van mijn Goddelijke Fiat houdt hem immers in zijn Zee. Daar staat het Al tot haar beschikking. gegeven worden.

Want wie alles is, kan zich alles geven, niet in beperkte mate.
En enkel in mijn Wil kan de mens zeggen:
"Ik bezit alles! Nog meer, het Al is van mij."

Wanneer iemand niet in mijn Goddelijke Wil leeft, staat zijn wezen niet onder de heerschappij van een scheppende Kracht.

Hierdoor kan hij de volle rijkdom van een Goddelijk Leven niet bezitten. Hij kan zich ook niet tot aan de rand van zijn ziel toe, helemaal gevuld voelen van Licht, Heiligheid, Liefde, zodanig dat zij eruit stromen en zeeën om hem heen vormt, zodat hij voelt dat alles van hem is.

Hij zal hoogstens de kleine goddelijke deeltjes voelen, de indruk van Genade, Liefde en Heiligheid, maar niet alles.

Daarom is enkel de ziel die in mijn Fiat leeft de enige gelukkige, die zich kan bewaren in het Wonder van zijn schepping en het recht behoudt om de overvloed van de Goede Dingen van zijn Schepper te bezitten en er in te leven".

Mijn Fiat zal haar op goddelijke wijze verheffen.
Bij elke handeling die zij verricht, zal mijn Fiat haar een slokje van ons goddelijke Wezen geven. En geen enkel van onze eigenschappen zal niet gecentraliseerd zijn in deze ziel.

Meer nog, mijn Wil zal er behagen in scheppen om mijn Goddelijke Wil in haar neer te leggen. Deze brengt Geluk, waardoor zij alle Gelukzaligen gelukkig maakt. Zelfs dat zal niet ontbreken aan degene die in mijn Fiat leeft. En wanneer zij in ons hemels Vaderland komt, zal zij haar paradijs van vreugde en geluk meebrengen, geheel goddelijk, als triomf van het leven in ons Fiat.

Mijn Wil geraakt nooit uitgeput en heeft altijd iets te geven.
Zo zal de ziel, wanneer zij komt, om nog meer andere verrassende zaligheden te vinden, haar eigen vreugde en geluk vinden, die mijn Wil in haar opsloot toen zij op aarde was.

Verhef je daarom nog meer in Hem, verruim je grenzen,
- want hoe meer je van de Goddelijke Wil op aarde in jou opneemt,
- hoe meer ons Leven in jou zal groeien en
- hoe meer geluk en vreugde je in je ziel zult opslaan.

En hoe meer je ervan meeneemt, hoe meer je ervan zult ontvangen
in de Hemel, in ons hemels Vaderland.

***Moge alles zijn tot eer van God
en voor de vervulling van Zijn Allerheiligste Wil.***

Deo Gratias.

26-1- 7 april 1929 – Kussen in de zon. Uitstapje in de tuin. Rivaliteit tussen de wind en de zon. Feest van de hele Schepping. Overeenstemming en onenigheid. De nieuwe Eva. ..	5
26-2- 12 april 1929 – De Schepping, Daad van diepe Aanbidding van de Goddelijke Drie-Eenheid.....	8
26-3- 16 april 1929 – Voor degene die in de Fiat leeft, is er een uitwisseling van leven tussen het Fiat en de ziel. Verdubbelde liefde.....	11
26-4- 21 april 1929 – De Goddelijke Wil is Volheid. Adam bezat vóór de zonde de Volheid van Heiligheid. De Maagd Maria en alle geschapen dingen bezitten deze Volheid.....	14
26-5- 28 april 1929 – Het Goddelijke Fiat maakt de mens onafscheidelijk van God. Alles is veilig voor degene die in het Fiat leeft. Alles is echter in gevaar voor degene die de menselijke wil doet.	17
26-6- 4 mei 1929 - Macht, betovering en heerschappij van een ziel die in de Goddelijke Wil leeft. Alles draait om haar en zij heerst over haar Schepper zelf.....	21
26-7- 9 mei 1929 – Het was noodzakelijk dat Jezus de menselijke heiligheid in Luisa centraliseerde om haar te voltooien en de Heiligheid van het Leven in de Goddelijke Wil te doen ontstaan. Vrijwillig lijden is iets groots voor God.	24
26-8- 12 mei 1929 – Zij die in het Goddelijk Fiat leeft, is vertelt over alle Goddelijke Werken. De Hemelvaart. De reden waarom Jezus het Koninkrijk van de Goddelijke Wil niet op aarde achterliet.	27
26-9- 16 maart 1929 – De Parels van Kennis over de Goddelijke Wil is het leger. De daden die in Hem verricht worden, zijn de wapens. Zijn Licht is het Koninklijk Paleis. Het Ministerie is de	

heilige Drie-Eenheid. De Goddelijke IJver voor de vestiging van zijn Koninkrijk. De behoefte aan het Goddelijke. Zijn stilzwijgen. Het lijden van zijn Geheimen.	31
26-10- 21 mei 1929 – De Goddelijke Wil is Licht, Liefde, Warmte. Het is Goddelijk Voedsel en een Goddelijke Uitstorting.	38
26-11- 25 mei 1929 – Kracht van degene die in het Goddelijk Fiat leeft. Kracht van de daden die in Hem verricht worden. Alle generaties zijn verbonden met de daden die Adam verricht heeft.	41
26-12- 28 mei 1929 - Telkens wanneer Jezus over zijn Wil sprak, bogen de Hemelen zich neer. De hele hemel verheugt zich. De Goddelijke Wil is de bekroning van de Schepping en de Verlossing. Het Lijden van Jezus omdat het Goddelijk Fiat niet bekend is.	43
26-13- 31 mei 1929 – Ware Liefde moet zich uitstorten. De Schepping was een uitstorting van Liefde, net als de Verlossing en het Goddelijk Fiat. Wat een Goddelijke Uitstorting betekent.	48
26-14- 4 juni 1929 – Naarmate de ziel de Goddelijke Wil doet, breidt Hij zich uit in de ziel, groeit het Goddelijk Leven in haar en groeit de ziel in de Schoot van haar hemelse Vader. De ziel die in Hem leeft, roept de hele Schepping op. Iemand uit de Goddelijke Wil treedt, gaat weg, maar de daden, gedaan in zijn Wil, blijven.	51
26-15- 9 juni 1929 – Zij die in de Goddelijke Wil leeft, is met Hem onlosmakelijk verbonden. Voorbeeld van de adem. Voorbeeld van de zon. Hij heerst over alles en gaat op zoek naar alles. Dat is de Goddelijke Wil. Rivaliteit tussen de twee zonnen.	57
26-16- 14 juni 1929 – Afrekenen met Jezus. De ziel is de Bank van de Goddelijke Wil. Onvergetelijke herinneringen. Eden.	61

26-17- 19 juni 1929 – De Goddelijke Wil en zijn handelend Leven in de mens. Verschil tussen iemand die in het Fiat leeft en iemand die niet in Hem leeft.	64
26-18- 27 juni 1929 – Geschenk voor de heilige Aloysius. Jezus moest Luisa betrekken bij de Openbaringen over de Goddelijke Wil. De overdracht van het menselijke en het Goddelijke. De mens verwerft Goddelijke Rechten.	66
26-19- 8 juli 1929 – De Goddelijke Wil laat lichtbloemen bloeien. Hij zingt en fluistert onophoudelijk zijn Liefde, Zijn uitzinnige en bedroefde Liefde. De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, brengt een zee van verfrissing voor de Goddelijke Liefde voort.	70
26-20- 14 juli 1929 – De Goddelijke Wil wil absolute vrijheid om zijn Leven te vormen. Verschillende manieren van handelen van Onze-Lieve-Heer.....	73
26-21- 18 juli 1929 – Het Werk van Jezus voor het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.	76
26-22- 24 juli 1929 – De Goddelijke Wil is de primaire Handeling in alle geschapen dingen. Hij is als het hoofd boven de ledematen.	77
26-23- 27 juni 1919 – Het Koninkrijk van de Goddelijke Wil en dat van de Verlossing zijn altijd samen gegaan. Jezus vormde de materialen en de bouwwerken. Enkel de volkeren ontbreken nog.	79
26-24- 30 juli 1929 – Verschil tussen degene die heilig handelt in de menselijke orde en degene die handelt in de Goddelijke Wil. Zonder Hem heb je de kracht van een kind. Alle kwaad komt voort uit de menselijke wil.	82
26-25- 3 augustus 1929 – Wanneer God besluit om Werken te verrichten die aan iedereen Goede Dingen zullen geven, zet Hij in de vurigheid van zijn Liefde alles opzij. De Allerhoogste bezit een onuitputtelijke Bron.....	85

26-26- 7 augustus 1929 – Het belangrijkste middel om de Goddelijke Wil te laten heersen is Kennis. Verschil tussen iemand die leeft in de Goddelijke Wil en hij die leeft in de menselijke wil.....	89
26-27- 12 augustus 1929 – De Pracht van de Schepping. De zwarte vlek van de menselijke wil.	92
26-28- 25 augustus 1929 - Jezus schiep de kiem van het Goddelijk Fiat door het ‘Onze Vader’ te vormen. De kracht die het licht bezit.	94
26-29- 4 september 1929 – De zon zorgt voor de dag omdat zij een Daad van de Goddelijke Wil is.....	97
26-30- 8 september 1929 – De Geboorte van de Maagd Maria was de wedergeboorte van de hele mensheid.....	98
26-31- 15 september 1929 – De zon keert elke dag terug om de aarde te bezoeken – symbool van de Zon van de Goddelijke Wil. De kiem van de Goddelijke Wil in de handeling van de mens..	101
26-32- 20 september 1929 – Enkel Jezus heeft de juiste Woorden om over de Goddelijke Wil te spreken. De mens kan zeggen: 'ik bezit alles.' De Goddelijke Wil vormt zijn Paradijs, overal waar Hij heerst.	104
Deel 26 – Inhoudsopgave.....	108